ក្រសួងកិច្ចការនារី
MINISTRY OF WOMEN'S AFFAIRS

របាយការណ៍

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង

អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

មិថុនា ២០២៤

គាំទ្រដោយ ៖ PLAN INTERNATIONAL

មាតិកា

អារម្ភកថា...2
សេចក្តីសង្ខេប 3
បញ្ជីអក្សរកាត់...9
បញ្ជីតារាង...10
I. សារតារនៃការសិក្សា..11
II. គោលបំណងនៃការសិក្សា 12
III. វិធីសាស្រ្តស្រាវជ្រាវ...13
៣.១ តំបន់នៃការសិក្សា..13
៣.២ សំណាកនិងទំហំសំណាក 13
៣.៣ វិធីសាស្រ្តជ្រើសរើសសំណាក 13
៣.៤ វិធីសាស្រ្តប្រមូលទិន្នន័យ 14
៣.៥ ការគ្រប់គ្រង និងវិភាគទិន្នន័យ...14
៣.៦ ក្រមសីលធម៌...15
៣.៧ វិសាលភាព និងដែនកំណត់នៃការសិក្សា...16
IV. របកគំហើញ និងការវិភាគ 16
៤.១ របកគំហើញពីការត្រួតពិនិត្យលើទិន្នន័យដែលមានស្រាប់.................................16
៤.១.១ បញ្ញត្តិគោល និង និយមន័យ 16
៤.១.២ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិជាតិនិងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង..18
៤.១.៣ ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងសង្គមកម្ពុជា 22
៤.១.៤ របាយការណ៍ទាក់ទងនឹង CEFMU នៅប្រទេសកម្ពុជា.......................................23
៤.១.៥ របាយការណ៍ទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅប្រទេសកម្ពុជា..23
៤.១.៦ ការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាលើបញ្ហា CEFMU នាពេលកន្លងមក..................25
៤.២ របកគំហើញដែលទទួលបានពីការស្ទង់មតិ និងការសម្ភាសន៍...............................26
៤.២.១ បុគ្គលិកលក្ខណៈសង្គម-ប្រជាសាស្រ្តរបស់អ្នកឆ្លើយតប.....................................26
៤.២.២ ផ្នត់គំនិត និងចំណេះដឹងអំពី CEFMU..30
៤.២.៣ ប្រេវ៉ាឡង់នៃ CEFMU..37
៤.២.៤ ប្រេវ៉ាឡង់នៃ CEFMU នៅតាមខេត្តគោលដៅ 39
៤.២.៥ ឫសគល់/កត្តាពាក់ព័ន្ធនៃ CEFMU 41
៤.២.៦ ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU 50
៤.២.៧ បទពិសោធន៍របស់អ្នកឆ្លើយតបក្នុងកិច្ចអន្តរាគមន៍ដោះស្រាយ CEFMU.......................59
V. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍..60
៥.១ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន...60
៥.២ អនុសាសន៍ 63

អារម្ភកថា

របាយការណ៍សិក្សាស្រាវជ្រាវ ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង បានរៀបចំឡើងដោយក្រសួងកិច្ចការនារី សហការជាមួយអង្គការភ្លែនអន្តរជាតិក្នុងគោលបំណងសិក្សាស្វែងរកមូលហេតុ និន្នាការ ឥទ្ធិពល និងផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញអំពីការរំលោភបំពានសិទ្ធិកុមារ ក្មេងស្រី និងស្ត្រី ជាពិសេសការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពបន្តពូជ និងរារាំងក្មេងស្រី និងស្ត្រីក្នុងការទទួលបានឱកាសអប់រំ ការចូលរួមក្នុងសង្គម សិទ្ធិអំណាចផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដែលជាកត្តានាំឱ្យក្មេងស្រីជួបប្រទះ អំពើហិង្សា ហើយជះឥទ្ធិពលដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់មនុស្ស និងសង្គមជាតិផងដែរ។

របកគំហើញនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា អត្រានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងបានថយចុះ នៅតំបន់ភូមិសាស្ត្រមួយចំនួន។ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបការមុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ នៅតែខ្ពស់នៅឡើយ ដោយសារតែសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ កង្វះចំណេះដឹង វិសមភាពយេនឌ័រ បទដ្ឋានសង្គមនិងវប្បធម៌ ឥទ្ធិពលអ៊ីនធឺណែតនិងបណ្តាញសង្គម និងការអនុវត្តច្បាប់នៅមិនទាន់ពេញលេញ។ ការកើតឡើងនូវផលប៉ះពាល់ពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង បង្កជាផលវិបាកដល់ក្មេងស្រីដូចជាការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យក្មេងប៉ះពាល់សុខភាពបន្តពូជ សុខភាពផ្លូវចិត្ត ការរំលូតកូនដោយអសុវត្ថិភាព អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងបាត់បង់សិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការចូលរួមការងារសង្គម និងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។ ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជាឆ្នាំ២០២១-២០២២ ក៏បានបង្ហាញថា មានការថយចុះនូវអត្រានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេង ក៏ប៉ុន្តែនៅតែជាបញ្ហាសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាដែលត្រូវដោះស្រាយ។

របាយការណ៍នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ នឹងក្លាយជាមូលដ្ឋានក្នុងការរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតច្បាស់លាស់មួយដើម្បីពន្លឿនការដោះស្រាយបញ្ហានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ក្រសួងកិច្ចការនារី សូមអរគុណដល់ក្រុមការងារក្រសួងកិច្ចការនារី ទីប្រឹក្សាឯករាជ្យជាតិ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសក្នុងការពិនិត្យ និងកែសម្រួលរបាយការណ៍នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវស្តីពី អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យព្រមទាំងសូមអរគុណចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំទទួលបន្ទុកដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រ និងជំរុញដំណើរការនៃរៀបចំការក្មេង សិក្សាស្រាវជ្រាវនេះឱ្យទទួលបានជោគជ័យ ។

ក្រសួងកិច្ចការនារី សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអង្គការភ្លែនអន្តរជាតិ ដែលបានគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុបច្ចេកទេសសម្រាប់ដំណើរការរៀបចំការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងបោះពុម្ពឯកសារនេះ។ Hư

ថ្ងៃពុធ ១៣កើត ខែជេស្ឋ ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស ២៥៦៨
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៤
រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងកិច្ចការនារី

ឃឹ សាមិត្ត

សេចក្តីសង្ខេប

សេចក្តីសង្ខេបបង្ហាញនូវលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវយ៉ាងទូលំទូលាយពាក់ព័ន្ធនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ ការស្រាវជ្រាវនេះត្រូវបានធ្វើឡើងក្រោមការឧបត្ថម្ភគាំទ្ររបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី សហការជាមួយនឹងអង្គការផ្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា។

គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ៖ គោលបំណងចម្បងនៃការសិក្សានេះមាន៖ 1) ពិនិត្យអំពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ មូលហេតុ កត្តាជំរុញ និន្នាការនិងផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ចំពោះក្មេងដែលមានអាយុតិចជាង 15 ឆ្នាំ និងអាយុក្រោម 18 ឆ្នាំ; 2) ពិនិត្យឡើងវិញនូវច្បាប់ និងគោលនយោបាយដែលមានស្រាប់ដែលទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង និងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ចំណុចខ្វះខាតដែលទាក់ទងនឹងផ្នែកច្បាប់ គោលនយោបាយ និងការអនុវត្តកន្លងមក; 3) ពិភាក្សាលើចំណុចសំខាន់ៗនៃសកម្មភាពជាក់ស្តែង និងការកែលម្អគោលនយោបាយ/យុទ្ធសាស្ត្រដែលអាចធ្វើទៅបាន និង/ឬការរៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាការរៀបការនៅវ័យក្មេង និងការមានគភ៌ក្នុងវ័យជំទង់ និង; 4) ផ្តល់ជាអនុសាសន៍ដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងគោលបំណងពន្លឿនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីកាត់បន្ថយជាអតិបរិមានូវអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេង និងការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់។

វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ៖ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងខាងលើ ការសិក្សានេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានូវវិធីសាស្ត្របែបគុណភាព និងបែបបរិមាណ។ ការសិក្សាលើទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីវិភាគទៅលើឯកសារដែលមានស្រាប់ រួមមានរបាយការណ៍ គោលនយោបាយ និងខ្លឹមសារផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំនិងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ គោលបំណងនៃការសិក្សានេះ ដើម្បីវាយតម្លៃទៅលើព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍ដែលមានស្រាប់ រកឃើញភាពខ្វះចន្លោះអំពីទិន្នន័យនិងការស្រាវជ្រាវណាមួយ ហើយធ្វើឱ្យមានសុពលភាពចំពោះវិធីសាស្ត្រសិក្សា និងឧបករណ៍ប្រមូលទិន្នន័យ។ ការប្រមូលទិន្នន័យបែបបរិមាណ ធ្វើឡើងតាមរយៈការស្ទង់មតិជាមួយនឹងស្ត្រីដែលមានអាយុចាប់ពី២០ឆ្នាំដល់២៤ឆ្នាំ សរុបចំនួន១៣៥០ នាក់ដែលបង្ហាញពីស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្សេងៗគ្នា។ ការស្រាវជ្រាវនេះមានសំណាកសរុបចំនួន ១៣៥០ នាក់ នៃស្ត្រីដែលមានអាយុចាប់ពី២០ឆ្នាំ ដល់២៤ឆ្នាំ គឺជាចំនួនសរុបនៃអ្នកចូលរួមពិសេសសម្រាប់ការសិក្សា ដែលទទួលបានតាមរយៈវិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសសំណាកបែបពហុដំណាក់កាល(multistage sampling procedure) នៅក្នុងខេត្តគោលដៅទាំង៩ មានខេត្តសៀមរាប រតនគិរី ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ បាត់ដំបង កំពត ព្រះសីហនុ ព្រៃវែង និងខេត្តតាកែវ។ ស្រុកចំនួនពីរ ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចៃដន្យចេញពីខេត្តនីមួយៗ ដែលយ៉ាងហោចណាស់ មានឃុំចំនួនពីរត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីស្រុកនីមួយៗ ហើយភូមិចំនួនបី ឬច្រើនជាងនេះ ត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីឃុំនីមួយៗ ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវទំហំសំណាកអប្បបរមាសម្រាប់ឃុំនីមួយៗ។ ឃុំត្រូវបានបែងចែកជាជនបទឬក្រុង ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចៃដន្យដើម្បីធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។

ការស្ទង់មតិត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមរយៈ ការបង្កើតកម្រងសំណួរដោយប្រើប្រាស់កម្មវិធី Koboo Tools ក្នុងថេប្លេត (tablet)។ ការប្រមូលទិន្នន័យបែបគុណភាព ធ្វើឡើងតាមរយៈការធ្វើបទសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗ ជាមួយនឹងអ្នកផ្តល់សម្ភាសន៍ចំនួន ១០១នាក់ រួមមានទាំងមេឃុំ មេភូមិ អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ អ្នកដឹកនាំយុវជន គ្រូបង្រៀន តំណាងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អង្គការមូលដ្ឋានសហគមន៍ គិលានុបដ្ឋាយិកា

វេជ្ជបណ្ឌិត មន្ត្រីនគរបាល និងអ្នកដឹកនាំសាសនា អ្នកព្យាបាលតាមបែបបុរាណ។ វិធីសាស្ត្រយកសំណាកងាយៗត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីជ្រើសរើសអ្នកឆ្លើយតបបទសម្ភាសន៍ អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗជាបុគ្គល និងជាក្រុម ដោយសារតែលក្ខណៈនៃការសិក្សាប្រភេទនេះ តម្រូវឱ្យមានការចូលរួមពី មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។ ការធ្វើបទសម្ភាសអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗ មានរួមបញ្ចូលនូវបទសម្ភាសន៍ចំនួន១១ ដែលធ្វើឡើងជាមួយនឹងភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលសំខាន់ៗ និងអង្គការជាដៃគូពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងគម្រោង។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ក៏មានការសម្ភាសន៍ជាក្រុម ចំនួន ៤៥ក្រុម ដែលមានអ្នកឆ្លើយតបសម្ភាសន៍ចំនួន ២២៥នាក់ផងដែរ។ ខេត្តនីមួយៗមានចំនួន ៥ក្រុម ដែលមានអ្នកឆ្លើយតបសម្ភាសន៍ចំនួន ២៥នាក់ តំណាងឱ្យក្រុមផ្សេងៗគ្នា៖ ស្ត្រីមានអាយុ (១៨–២៤ឆ្នាំ), ស្ត្រីមានអាយុ(២៥–៣៥ឆ្នាំ), បុរសមានអាយុ(១៨–២៤ឆ្នាំ), បុរសមានអាយុ(២៥–៣៥ឆ្នាំ) ហើយក្រុមដែលរួមបញ្ចូលគ្នារវាងស្ត្រីនិងបុរសមានអាយុ (៣០–៦០ឆ្នាំ)។

របកគំហើញសំខាន់ៗ៖ របកគំហើញនៃការសិក្សាបង្ហាញថា មានការថយចុះនូវអត្រានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅកម្ពុជា។ លទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិបង្ហាញថា មានសមាមាត្រតិចតួច ពោលគឺ ០.៥០% នៃអ្នកឆ្លើយតបសម្ភាសន៍ បានរៀបអាពាហ៍ ពិពាហ៍នៅមុនពេលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំ។ លើសពីនេះទៅទៀត លទ្ធផលនេះមានបំណងបញ្ជាក់ថា អ្នកឆ្លើយសម្ភាសន៍ចំនួន ១៣.៩៣% បានរាយការណ៍ថា ពួកគេទទួលបានការផ្សំផ្គុំឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅពេលដែលពួកគេមានអាយុចន្លោះ១៥ឆ្នាំ ដល់ ១៨ឆ្នាំ។ របកគំហើញនៃការសិក្សានេះបង្ហាញឱ្យឃើញថា ស្ត្រីភាគច្រើនពោលគឺ ១៤.៤៤% រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនឈានដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ ភាគរយដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ៥០.១៥% នៃអ្នកឆ្លើយតបសម្ភាសន៍ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះ។ ចំពោះបុរសវិញ មានតែ ០.២២% ប៉ុណ្ណោះដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅមុនអាយុ ១៥ឆ្នាំ ប៉ុន្តែភាគរយយ៉ាងច្រើនគឺ ២.៩៦% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅចន្លោះអាយុពី ១៥ឆ្នាំ ដល់១៨ឆ្នាំ។ បុរសប្រមាណ ៦១.៤១% រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។

យោងតាមស្ថានភាពចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍មានអ្នកឆ្លើយតបការសម្ភាសន៍ភាគច្រើន(៦៦.៩៧%) បានបញ្ជាក់ថា ពួកគេមិនបានធ្វើការចុះបញ្ជីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅតាមដំណើរការផ្លូវច្បាប់នោះទេ។ ផ្ទុយមកវិញ មានអ្នកឆ្លើយតបតែ ៣២.៨% ប៉ុណ្ណោះដែលបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមផ្លូវច្បាប់។ អ្នកចូលរួម ០.២៣% បង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ ឬខ្វះការយល់ដឹងពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាផ្លូវច្បាប់នេះ។

ការប្រៀបធៀបអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងតាមបណ្តាខេត្ត៖ ក្នុងចំណោមខេត្តទាំងប្រាំបួនដែលបានធ្វើការសិក្សានេះ ខេត្តរតនគិរី មានស្ត្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនឈានចូលដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំ ដែលខ្ពស់ជាងគេក្នុងអត្រា ៣៧.៣%។ ខេត្តព្រះវិហារស្ថិតក្នុងកម្រិតខ្ពស់បំផុតទីពីរដែលមានអត្រា ១៦.៧%។ ខេត្តស្ទឹងត្រែង ស្ថិតក្នុងលេខរៀងទី៣ ដែលមានអត្រា ១៤.៧%។ ខេត្តកំពត ស្ថិតក្នុងលេខរៀងទីបួន ដែលមានអត្រា ១៤%។ ខេត្តសៀមរាប ស្ថិតក្នុងលេខរៀងទីប្រាំដែលមានអត្រា ១២%។ ខេត្តព្រៃវែង ស្ថិតក្នុងលេខរៀងទីប្រាំមួយ ដែលមានអត្រា ១០.៧%។ ខេត្តព្រះសីហនុស្ថិតក្នុងលេខរៀងទីប្រាំពីរដែលមានអត្រា ៩.៣%។ ខេត្តបាត់ដំបង ស្ថិតក្នុងលេខរៀងទីប្រាំបី ដែលមានអត្រា ៨%។ ខេត្តតាកែវមានអត្រាទាបបំផុត ៧.៣%។

មូលហេតុជាឫសគល់ ឬកត្តាពាក់ព័ន្ធនាំឱ្យមានអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ៖ ការសិក្សាបង្ហាញថា កត្តាជំរុញឱ្យមានអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍

ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង រួមមានទីតាំងភូមិសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ចរបស់គ្រួសារ ភាពក្រីក្រ វិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ជាតិសាសន៍ សាសនា ការអប់រំ ការបោះបង់ការសិក្សា កង្វះចំណេះដឹង វិសមភាពយេនឌ័រ ការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ បទដ្ឋានសង្គមនិងវប្បធម៌ កង្វះការអនុវត្តច្បាប់ និងឥទ្ធិពលនៃអ៊ីនធឺណិត និងបណ្តាញសង្គម។ ស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងខេត្តភូមិភាគឦសាន ជាពិសេសនៅខេត្តរតនគិរីប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ ឆ្នាំមានចំនួនច្រើនជាងស្ត្រីដែលរស់នៅខេត្តសៀមរាប។ ស្ត្រីដែលជាជនជាតិដើមនិងជនជាតិភាគតិច និងមិនមែនជាពុទ្ធសាសនិកប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងខ្ពស់គួរឱ្យកត់សម្គាល់។ កម្រិតអប់រំរបស់ម្តាយក៏ជាកត្តាមួយដ៏សំខាន់ ព្រោះស្ត្រីដែលមានកម្រិតអប់រំត្រឹមមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ប្រឈមមុខខ្ពស់ទៅនឹងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំ។ កម្រិតអប់រំរបស់ម្តាយក៏បានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ ព្រោះស្ត្រីដែលមានម្តាយមានកម្រិតអប់រំត្រឹមមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ប្រឈមមុខខ្ពស់នឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំ។ វិសមភាពយេនឌ័រ ជាកត្តាបរិបទដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងសង្គមដែលមានការរើសអើងលើការកំណត់តួនាទីរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីនៅក្នុងគ្រួសារ និងសហគមន៍។ ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ ជាកត្តាជំរុញមួយផ្សេងទៀតនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ដោយសារឪពុកម្តាយអាចជ្រើសរើសឱ្យកូនរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ព្រោះវាអាចបណ្តាលឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងកិត្តិយសរបស់គ្រួសារ។ បទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌ ដូចជាការអនុវត្តពីបុរាណ សកម្មភាពផ្លូវភេទក្នុងវ័យក្មេងដែលបរិបទសង្គមអាចទទួលយកបាន និងសម្ពាធពីមិត្តភក្តិ មានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើអាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ក្មេងស្រី ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ។ ភាពក្រីក្រជាកាតាលីករដ៏សំខាន់មួយទៀតសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ព្រោះជារឿយៗគ្រួសារដាក់សម្ពាធលើក្មេងស្រីឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដើម្បីជួយសម្រាលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ។ ការមិនទទួលបានការអប់រំផ្លូវការ ជាពិសេសការអប់រំចំណេះទូទៅ សុខភាពបន្តពូជ សុខភាពផ្លូវភេទ និងការពន្យារកំណើត ជាកត្តាសំខាន់ដែលរួមចំណែកដល់ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងជាពិសេសនៅក្នុងសហគមន៍ដាច់ស្រយាល។ កង្វះការយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់និងការអនុវត្តច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍វ៉ិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង មិនសូវមានប្រសិទ្ធភាព ក៏ជាកត្តាមូលដ្ឋានមួយដែរ។ ជាចុងក្រោយវេទិកាទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណិត និងឌីជីថលអាចមានសក្តានុពលរួមចំណែកយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ព្រោះនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា យុវជនរស់នៅជនបទភាគច្រើនខ្វះចំណេះដឹងផ្នែកឌីជីថល និងជំនាញទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណិត។ របកគំហើញនៃការសិក្សានេះបង្ហាញថា នៅក្នុងអំឡុងការផ្ទុះជំងឺកូវីដ១៩ ជំងឺនេះមិនបានដើរតួចូលរួមចំណែកដល់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងឡើយ។

ផលប៉ះពាល់នៃការរៀបការវ័យក្មេង៖ ការរៀបការវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង មានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើកត្តាជាច្រើន រួមមានការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យក្មេង ផលវិបាកផ្នែកសុខភាព ភាពក្រីក្រ និងចំណូលទាប ការកើតមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការរំលោភលើសិទ្ធិ និងសេរីភាពរបស់ក្មេងស្រី ការទទួលបានការអប់រំ ការផ្តាច់ទំនាក់ទំនងពីសង្គម ការចូលរួមក្នុងនាមជាពលរដ្ឋ និងការចូលរួមការងារសង្គម។ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង បង្កើនភាពងាយរងគ្រោះលើសុខភាពផ្លូវភេទ និងសុខភាពបន្តពូជ ការរំលូតកូន និងបញ្ហាសម្រាលកូន ហើយបន្តធ្វើឱ្យសេដ្ឋកិច្ចនៅតែមានបញ្ហាប្រឈម តាមរយៈការកាត់បន្ថយការវិនិយោគលើការអប់រំ និងសុខភាពកុមារីវ័យក្មេង បន្តធ្វើឱ្យផលិតភាពនៅមានកម្រិតទាប និងបន្តវដ្តនៃភាព

ក្រីក្រ។ ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ធ្វើឱ្យមានភាពឯកោក្នុងសង្គម និងបញ្ហាប្រឈមក្នុងការចិញ្ចឹមកូនដែលបណ្ដាលឱ្យមានការកាត់បន្ថយការចូលរួមក្នុងកិច្ចការសហគមន៍ និងវេទិកាធ្វើសេចក្ដីសម្រេចចិត្ត។

ការវិភាគអំពីអន្តរាគមន៍លើអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងពីមុនៗ៖ ការសិក្សាបានបង្ហាញថា ការគ្រប់គ្រង អភិបាលកិច្ច និងអន្តរាគមន៍ពីភាគីពាក់ព័ន្ធចំពោះអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅមានកម្រិត និងខ្វះខាតនៅឡើយ។ ការអនុវត្តនៅមិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបញ្ហា។ ហេតុនេះតម្រូវឱ្យមានយុទ្ធសាស្ត្រពហុភាគីពាក់ព័ន្ធ និងវិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយដើម្បីទប់ស្កាត់បញ្ហាទាំងនេះ។

ភាពខ្វះចន្លោះផ្នែកច្បាប់៖ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៧ និងច្បាប់ស្ដីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍និងគ្រួសារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គ្រប់គ្រងលើចំណុចជាច្រើននៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅប្រទេសកម្ពុជាដោយរួមមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់សិទ្ធិទទួលបាន ដំណើរការចុះបញ្ជី ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិ និងការបែងចែកការចំណាយក្នុងគ្រួសារ។ ទោះយ៉ាងណាអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅតែជាកង្វល់ដោយសារតែការអនុវត្តច្បាប់ដែលមានស្រាប់មិនទាន់ពេញលេញនៅឡើយ។ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាត្រា៩៤៨ ប្រការ ២ មានភាពខ្វះចន្លោះក្នុងការដែលអនុញ្ញាតឱ្យអនីតិជនអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បានដោយមានការទទួលស្គាល់ ដឹងឮពីឪពុកម្ដាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេ។ យ៉ាងណាមិញ ជាការចាំបាច់គឺត្រូវធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើមាត្រា ៩៤៨ ប្រការ២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានច្បាប់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុតិចបំផុត ១៨ឆ្នាំ ដើម្បីលុបបំបាត់នូវតម្រូវការនៃការទទួលស្គាល់អាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ក្របខណ្ឌច្បាប់ក៏នៅខ្វះបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលជ្រើសរើសមិនចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅការិយាល័យអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលបានចែកផ្លូវគ្នាដោយពុំមានដីកាលែងលះស្របច្បាប់។ ការមិនបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការ ឬដំណើរការលែងលះ អាចមានផលវិបាកយ៉ាងខ្លាំង ជាពិសេសចំពោះស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ។

ភាពខ្វះចន្លោះផ្នែកគោលនយោបាយ៖ រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងភាគីពាក់ព័ន្ធនានាបានអនុវត្តតាមគោលនយោបាយ និងកិច្ចអន្តរាគមន៍ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអំពើហិង្សាលើកុមារ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់មានយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពនៅឡើយ។

សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន៖ ការសិក្សាបង្ហាញថា ប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង មានការថយចុះ ប៉ុន្តែនៅតែជាបញ្ហាដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

អនុសាសន៍៖ ដោយផ្អែកតាមរបកគំហើញនៃការសិក្សា ខាងក្រោមនេះជាអនុសាសន៍ដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងគោលបំណងពន្លឿនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីដោះស្រាយ និងកាត់បន្ថយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា៖

១) **អភិវឌ្ឍន៍ផែនការសកម្មភាពជាតិដ៏ច្បាស់លាស់ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមួយដែលកំណត់នូវបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង** ជារឿងសំខាន់ណាស់ ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រជាប្រព័ន្ធ និងមានភាគីពាក់ព័ន្ធច្រើនចូលរួម។

២) **រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាផ្តល់កញ្ចប់ថវិកាដោយឡែក**សម្រាប់ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិដើម្បីដោះស្រាយ និងទប់ស្កាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ។

៣) **ពង្រឹងការសម្របសម្រួលអន្តរវិស័យក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា**អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង **ទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់តំបន់**
ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងឱ្យបានទូលំទូលាយ ក្រសួងកិច្ចការនារី ទទួលបានការស្នើសុំឱ្យបន្តតួនាទីក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងរួមមាន ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងផែនការ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ជាដើម។

៤) **ពង្រឹងច្បាប់ និងគោលនយោបាយ ដោយបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់ និងគោលនយោបាយ** ទាក់ទងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ដើម្បីការពារសុខុមាលភាពរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រី គួរត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើវិសោធកម្មលើនីតិវិធីច្បាប់មួយចំនួនដែលមានស្រាប់ដើម្បីបំពេញនូវភាពខ្វះចន្លោះ។ មាត្រា៩៤៨ ប្រការ ២ មានភាពខ្វះចន្លោះក្នុងការដែលអនុញ្ញាតឱ្យអនីតិជនអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បានដោយមានការទទួលស្គាល់ ដឹងឮពីឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេ។ យ៉ាងណាមិញ វាមានភាពចាំបាច់ក្នុងការធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើមាត្រា ៩៤៨ ប្រការ ២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានច្បាប់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុតិចបំផុត ១៨ឆ្នាំ ដើម្បីលុបបំបាត់នូវតម្រូវការនៃការទទួលស្គាល់អាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ក្របខណ្ឌច្បាប់ក៏នៅខ្វះបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលជ្រើសរើសមិនចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅការិយាល័យ អត្រានុកូលដ្ឋាន ឬសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលបានបែកផ្លូវគ្នាដោយពុំមានដីកាលែងលះស្របច្បាប់។ ការមិនបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការ ឬដំណើរការលែងលះអាចមានផលវិបាកយ៉ាងខ្លាំង ជាពិសេសចំពោះស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ។

៥) **ផ្តល់ជំនួយដល់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង**
គោលបំណងនេះអាចសម្រេចទៅបានតាមរយៈការអនុវត្តក្របខណ្ឌប្រកបដោយការគាំទ្រ និងយោគយល់ដែលនឹងពង្រីកឱ្យដល់វិស័យជាច្រើនដូចជាវិស័យសង្គមកិច្ច ច្បាប់ សេដ្ឋកិច្ច និងចិត្តសាស្ត្រ។ យុទ្ធសាស្ត្រដែលបានណែនាំ ធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីអាចទទួលបានការគាំទ្រលើការប្រឹក្សា ផ្លូវច្បាប់ និងសុខភាពផ្លូវចិត្ត ស្របពេលដែលកំពុងតែធ្វើការសម្របសម្រួលលើការផ្តល់សេវាថែទាំកុមារដែលទទួលបានជំនួយពីរដ្ឋ ដើម្បីជួយលើកកម្ពស់ការបន្តការសិក្សារបស់ពួកគេ ឬចូលធ្វើការងារដែលទទួលបានប្រាក់កម្រៃត្រឹមត្រូវ។ លើសពីនេះ ជារឿងដែលសំខាន់ផងដែរ ក្នុងការផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់ក្មេងស្រីដែលកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងវ័យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនេះនៅតំបន់ជនបទ និងនៅតំបន់ជនជាតិភាគតិច។ម្យ៉ាងវិញទៀត ជាការសំខាន់ផងដែរក្នុងការបង្កើតគំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការលើកកម្ពស់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដែលផ្តោតលើក្មេងស្រី ជាពិសេសអ្នកដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ការសម្រេចគោលបំណងនេះ នឹងជួយឱ្យយើងទទួលស្គាល់តាមរយៈការអនុវត្តក្របខណ្ឌប្រកបដោយការគាំទ្រ និងយោគយល់ដែលនឹងពង្រីកដល់វិស័យជាច្រើនដូចជា វិស័យសង្គម ច្បាប់ សេដ្ឋកិច្ច និងចិត្តសាស្ត្រ។

៦) **បង្កើតទាំងវេទិកាផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការសម្រាប់ក្មេងស្រី** ដើម្បីឱ្យពួកគេចែករំលែកបទពិសោធន៍ តម្រូវការ បំណងប្រាថ្នា និងដំណោះស្រាយរបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាធានាថាពួកគេមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនមានអំណាចលើការសម្រេចចិត្តដែលមានឥទ្ធិពលលើពួកគេ។

៧) **បង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ** ជាពិសេសក្នុងចំណោមមាតាបិតា គ្រូបង្រៀន អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ និងក្មេងជំទង់ ទាក់ទងនឹងបញ្ហាមូលដ្ឋាន និងផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ ការទាញចំណាប់អារម្មណ៍លើកត្តាដែលប៉ះពាល់ដល់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីរងគ្រោះក្នុងបញ្ហានេះគឺជារឿងសំខាន់។ ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវមានផែនការច្បាស់លាស់មួយដែលប្រើប្រាស់វេទិកា និងបណ្តាញផ្សេងៗ ដែលទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូលការដាក់ឱ្យបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀន រៀបចំការពិភាក្សាដោយបើកចំហសម្រាប់សហគមន៍ រៀបចំកម្មវិធីជជែកតាមវិទ្យុ បង្កើតភាពយន្តអប់រំ និងផ្ទាំងរូបភាពសម្រាប់បណ្តាញសង្គម និងការរៀបចំកម្មវិធីផ្សាយដែលមានតារាល្បីៗនិងអ្នកមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមចូលរួម។ យើងអាចបង្កើនឥទ្ធិពលនិងពង្រីកវិសាលភាពរបស់យុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនេះបានតាមរយៈការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗជាច្រើន។

៨) **អនុវត្តការធ្វើអន្តរាគមន៍កម្រិតសហគមន៍សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរបទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌** ដោយការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការសន្ទនាក្នុងចំណោមប្រជាជនគ្រប់វ័យអំពីមូលហេតុ និងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ជាមួយក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី ស្ត្រី បុរស គ្រួសារ និងអ្នកដឹកនាំសហគមន៍។ ការពិភាក្សាទាំងនេះក៏ផ្តល់ជាវេទិកាសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងអំពីច្បាប់ដែលមានគោលបំណងការពារសិទ្ធិកុមារី និងការទប់ស្កាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។ ការពិភាក្សានៅតាមសហគមន៍ មានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការផ្លាស់ប្តូរបទដ្ឋានសង្គម និងឥរិយាបថអវិជ្ជមាន។ ប្រើប្រាស់ធនធាន និងស្ថាប័នក្នុងស្រុកដែលមានស្រាប់ ដូចជាមណ្ឌលសហគមន៍ អង្គការគ្រួសារ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងកន្លែងសម្អាត ក៏អាចជួយពន្លឿនការអនុវត្តកិច្ចអន្តរាគមន៍នេះបានផងដែរ។

៩) **លើកកម្ពស់ការអប់រំអំពីសិទ្ធិមនុស្ស** ដោយផ្តោតជាពិសេសលើសិទ្ធិកុមារ សិទ្ធិស្ត្រី និងសិទ្ធិទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍

គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះគួរតែផ្តោតជាពិសេសទៅលើក្មេងជំទង់ និងមនុស្សចាស់ ជាពិសេសក្មេងស្រីដោយមានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងផ្លាស់ប្តូរការយល់ឃើញរបស់សង្គមទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង និងតួនាទីរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គម។

១០) **ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ក្មេងស្រី និងលើកកម្ពស់លទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព** តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រជាច្រើន រួមមានការផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យបានហ្មត់ចត់ ការធានាលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំផ្លូវការដ៏ល្អសម្រាប់ពួកគេ ការផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងការបង្កើតបណ្តាញគាំពារ ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសលើកទឹកចិត្តដល់ក្មេងស្រីឱ្យនៅរៀន បន្តការសិក្សា និងបន្តស្វែងរកគោលដៅការងាររបស់ពួកគេ។

១១) **ផ្តល់ចំណេះដឹងផ្នែកឌីជីថល ការអប់រំអំពីសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ ការពន្យារកំណើត ច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ សុវត្ថិភាពឌីជីថល និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណិត** សម្រាប់ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុសវ័យជំទង់ ទាំងអ្នកដែលកំពុងសិក្សានិងអ្នកដែលបានបោះបង់ការសិក្សា។

បញ្ជីអក្សរកាត់

CEFMU	អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង
SRHR	សិទ្ធិ និងសុខភាពផ្លូវភេទ សុខភាពបន្តពូជ
UN	អង្គការសហប្រជាជាតិ
CBO	អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន
CEMF	អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ
CSO	អង្គការសង្គមស៊ីវិល
FGD	ការធ្វើបទសម្ភាសជាក្រុម
KII	បទសម្ភាសអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗ
NGO	អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
UDHR	សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស
CEDAW	អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ
CRC	អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ

បញ្ជីតារាង

តារាងទី 1: បុគ្គលិកលក្ខណៈសង្គម-ប្រជាសាស្ត្ររបស់អ្នកឆ្លើយតប 26
តារាងទី 2: យោងតាមគំនិតរបស់អ្នក ក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបានរៀបការនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក.... 30
តារាងទី 3: យោងតាមគំនិតរបស់អ្នក ក្មេងប្រុសអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបានរៀបការនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក 31
តារាងទី 4: ការអនុវត្តការរៀបការក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន 31
តារាងទី 5: ការអនុវត្តការរៀបការក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន 32
តារាងទី 6: ការអនុវត្តការរៀបការក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន 32
តារាងទី 7: ការអនុវត្តការរៀបការក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៨ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន....33
តារាងទី 8: ការរៀបការដែលផ្តល់ការការពារដល់ក្មេងស្រី 33
តារាងទី 9: បម្រែបម្រួលរូបរាងកាយគឺជាសញ្ញាបង្ហាញថា ក្មេងស្រីបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ការរៀបការ 33
តារាងទី 10: ក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំមានកូនច្រើនជាងក្មេងស្រីដែលមានអាយុលើសពី ១៨ ឆ្នាំ....34
តារាងទី 11: ការរៀបការជាមួយក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំធានាបាននូវភាពបរិសុទ្ធ (ព្រហ្មចារីយ៍) នៅថ្ងៃរៀបមង្គលការ 34
តារាងទី 12: ការរៀបការជាមួយកុមារអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ជួនកាលអាចជាមធ្យោបាយរកប្រាក់យកទៅសងបំណុល 35
តារាងទី 13: នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកក៏មានទម្លាប់ជូនថ្លៃបណ្ណាការដែរ....35
តារាងទី 14: ថ្លៃបណ្ណាការនឹងមានតម្លៃទាប នៅពេលកុមារកាន់តែមានអាយុក្មេង និងមានការអប់រំតិចតួច 35
តារាងទី 15: ក្មេងស្រីដែលមានអាយុច្រើនជាង ១៨ ឆ្នាំហើយមិនទាន់រៀបការគឺជាបន្ទុករបស់គ្រួសារ....36
តារាងទី 16: ការរៀបការមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំគឺជាការតម្រូវដោយសាសនា ឬប្រពៃណី 36
តារាងទី 17: ក្មេងស្រីវ័យជំទង់ភាគច្រើនចូលចិត្តរៀបការមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ....37
តារាងទី 18: អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃ CEFMU មុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំ និង ក្រោមអាយុ ១៨ ឆ្នាំ....37
តារាងទី 19: អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃ CEFMU តាមខេត្ត....39
តារាងទី 20: អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំជាលក្ខណៈប្រជាសាស្ត្រ 40
តារាងទី 21: លក្ខណៈនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍....41
តារាងទី 22: ឫសគល់/កត្តាពាក់ព័ន្ធនៃ CEFMU....42
តារាងទី 23: ចំណេះដឹងរបស់អ្នកឆ្លើយតបអំពី CEFMU 47
តារាងទី 24: ការប្រៀបធៀបផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុន និងក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ...51
តារាងទី 25: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើការមានផ្ទៃពោះវ័យក្មេង 52
តារាងទី 26: ការយល់ឃើញលើផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើហានិភ័យចំពោះសុខភាពកូនរបស់ពួកគេ....53
តារាងទី 27: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើសុខភាព....53
តារាងទី 28: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើប្រាក់ចំណូល/ភាពក្រីក្រ....54
តារាងទី 29: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើឱកាសការងារ....55
តារាងទី 30: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ....55
តារាងទី 31: ប្រភេទនៃអំពើហិង្សា 56
តារាងទី 32: ផលប៉ះពាល់របស់ CEFMU លើសេរីភាព និងសិទ្ធិរបស់ក្មេងស្រី 57
តារាងទី 33: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើការអប់រំ....57
តារាងទី 34:ផលប៉ះពាល់របស់ CEFMU លើការចូលរួមក្នុងសង្គម និងនយោបាយ 58
តារាងទី 35: បទពិសោធន៍របស់អ្នកឆ្លើយតបក្នុងកិច្ចអន្តរាគមន៍ពាក់ព័ន្ធនឹង CEFMU....59

I. សាវតារនៃការសិក្សា

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង ជាការអនុវត្តដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ ជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិកុមារ ក្មេងស្រី និងស្ត្រី និងជាឧបសគ្គមូលដ្ឋានចំពោះការអភិវឌ្ឍរបស់មនុស្ស។ នៅក្នុងករណីជាក់លាក់ ការអនុវត្តបែបនេះក៏អាចបង្កើតជាអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ (GBV)។ លើសពីនេះ ការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងក៏មានទំនាក់ទំនងទៅនឹងការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យក្មេង។ ការរៀបការនៅ វ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង មានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានលើក្មេងស្រី និងស្ត្រីវ័យក្មេង ដែលដាក់កម្រិតទៅលើការអប់រំ ការចូលរួមក្នុងសង្គម និងសិទ្ធិអំណាចផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ការរំលោភបំពានលើសិទ្ធិផ្លូវភេទ និងសិទ្ធិសុខភាពបន្តពូជ រឹតត្បិតលើស្វ័យភាពរបស់ពួកគេ និងនាំឱ្យមានហានិភ័យនៃអំពើហិង្សាកើនឡើង។ ការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង បង្កគ្រោះថ្នាក់ និងគំរាមកំហែងដល់អាយុជីវិតចំពោះក្មេងស្រី និងស្ត្រី ក៏ដូចជាបង្កផលវិបាកដល់គ្រួសារ សហគមន៍ និងសង្គម។

ទាំងក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ និងមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិអនុម័តលើសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងរៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង។ សេចក្តីសម្រេចនេះ ទទួលស្គាល់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងថា ជាការអនុវត្តដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់មួយ ដែលរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្សរបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី ហើយសេចក្តីសម្រេចនេះបង្កើតបានជាតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋភាគីនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតនៅក្នុងការបញ្ឈប់ការអនុវត្តបែបនេះ។ សេចក្តីសម្រេចឆ្នាំ២០១៨ របស់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ និងសេចក្តីសម្រេចឆ្នាំ២០១៩ របស់ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ សុទ្ធតែលើកឡើងអំពីការការពារ ការលើកកម្ពស់ និងការបំពេញតាមសិទ្ធិរបស់ស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួច ឬរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ។ នៅក្នុងបរិបទមនុស្សធម៌ ទាំងបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅក្នុងកម្មវិធីសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការការពារកុមារនៅក្នុងសកម្មភាពមនុស្សធម៌ សុទ្ធតែយោងទៅលើការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង និងគូសបញ្ជាក់អំពីភាពចាំបាច់ក្នុងការធានាធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកិច្ចអន្តរាគមន៍នានាដោះស្រាយតម្រូវការជាក់លាក់របស់ក្មេងស្រីវ័យជំទង់និងក្មេងស្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួច។

នៅទូទាំងពិភពលោក ក្មេងស្រីម្នាក់ក្នុងចំណោមប្រាំនាក់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ និងដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ចាំបាច់ត្រូវមានវឌ្ឍនភាពឱ្យច្រើនជាងទសវត្សមុនរហូតដល់ ១៧ ដង។ ជាលទ្ធផលនៃការរីករាលដាលជាសកលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ គេបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានថាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ចំនួន ១៣ លានករណីទៀតនឹងកើតមាននៅចន្លោះឆ្នាំ២០២០ និងឆ្នាំ ២០៣០។ គេយល់ថាអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការរីករាលដាលជាសកលនៃជំងឺកូវីដ១៩ គឺទទួលរងឥទ្ធិពលស្មុគស្មាញពីផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតមានឡើងពីវិធានការដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែក មកលើប្រព័ន្ធអត្រានុកូលដ្ឋានស៊ីវិល ដូចជាការចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងសំបុត្រកំណើត។ ដោយសារតែការអាក់ខាននៅក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យអំពីករណីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ប្រការនេះអាចនាំឱ្យមានករណីការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង កើតឡើងកាន់តែច្រើន។

ក្រសួងកិច្ចការនារីសហការជាមួយអង្គការភ្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា បានចាប់ផ្តើមសិក្សាស្រាវជ្រាវគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមួយស្តីពីការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅក្នុង

ប្រទេសកម្ពុជា។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅក្នុងខេត្តគោលដៅ នឹងផ្តល់ជាព័ត៌មានអំពីគោលនយោបាយ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវច្បាប់ និងវិធានការដែលអាចអនុវត្តបាន ដើម្បីលុបបំបាត់ការរៀបការនៅវ័យកុមារ ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

II. គោលបំណងនៃការសិក្សា

ការសិក្សានេះមានគោលបំណងចម្បងៗដូចជា៖

១) ពិនិត្យអំពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ មូលហេតុបង្ក និន្នាការ កត្តាជំរុញ និងឥទ្ធិពលនៃការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំ និង ១៨ ឆ្នាំ

២) ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើច្បាប់និងគោលនយោបាយដែលមានស្រាប់ដែលធ្វើនិយ័តកម្មទៅលើការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង និងការកំណត់ភាពខ្វះចន្លោះផ្នែកច្បាប់ គោលនយោបាយ និងការអនុវត្តផ្សេងៗ

៣) ពិភាក្សាសម្រេចលើផ្នែកវិនិយោគសំខាន់ៗ សម្រាប់សកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន និងការកែលម្អ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគោលនយោបាយ/យុទ្ធសាស្រ្ត និង/ឬផែនការសកម្មភាពជាតិ អាចដោះស្រាយបញ្ហារៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់

៤) ផ្តល់អនុសាសន៍ដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងគោលបំណងពន្លឿនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការកាត់បន្ថយការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ឱ្យបានកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព។

ការសិក្សានេះផ្តោតលើសំណួរចម្បងៗដូចខាងក្រោម៖

១) តើអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំ និង ១៨ ឆ្នាំនៅក្នុងខេត្តគោលដៅមានចំនួនប៉ុន្មាន? តើមាននិន្នាការប្រែប្រួលនៃការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង? តើខេត្តណាដែលមានប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងកើនឡើងខ្ពស់លឿនជាងគេ(តើការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩ រួមចំណែកក្នុងការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងដែរឬទេ)?

២) តើមានឫសគល់/កត្តាពាក់ព័ន្ធអ្វីខ្លះនាំឱ្យមានការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង? (ក្នុងករណីអថេរ ឬផ្លាស់ប្តូរបាន អប្បបរមាត្រូវធ្វើតេស្តសាកល្បង រួមទាំងកត្តាភូមិសាស្រ្ត និងប្រជាសាស្រ្តសង្គម៖ ក) កម្រិតវប្បធម៌, ខ) ក្រុមអាយុ, គ) ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច,ឃ) ជាតិសាសន៍/ជនជាតិ, ង) ការឈប់រៀន, ច) ចំណេះដឹង និងឥរិយាបថចំពោះការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង, ឆ) ការប្រឈមផ្សេងទៀត(ការមាន ផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ការមានទំនាក់ទំនងស្នេហាក្នុងវ័យសិក្សាជាដើម)

៣) តើការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេងមានផលប៉ះពាល់អ្វីខ្លះ? (ត្រូវរួមបញ្ចូលការផ្តោតលើសុខភាព ការការពារ ការអប់រំ និងលទ្ធផលសេដ្ឋកិច្ចចំពោះក្មេងស្រី និងការចូលរួមនៅក្នុងសង្គម)

៤) តើមានវិធានការអ្វីខ្លះដែលបានអនុវត្តកន្លងមក ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង? តើវិធានការណាខ្លះដែលដំណើរការ និងវិធានការណាខ្លះដែលមិនដំណើរការ ព្រមទាំងវិធានការណាខ្លះដែលត្រូវកែលម្អ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទប់ស្កាត់ និង

ការឆ្លើយតបទៅនឹងការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធវ័យក្មេង? (សំណួរនេះត្រូវរួមបញ្ចូលការវិភាគអំពីច្បាប់ គោលនយោបាយ ការអនុវត្តច្បាប់ ថវិកា វិធីសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធ/យន្តការដែលបានរៀបចំឡើង ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង និងការអនុវត្តនៅកម្រិតខុសៗគ្នា)

III. វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

៣.១ តំបន់នៃការសិក្សា

ការសិក្សានេះគ្របដណ្ដប់លើខេត្តគោលដៅចំនួន៩ មានដូចជា ខេត្តសៀមរាប រតនគិរី ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ កំពតបាត់ដំបង ព្រះសីហនុ ព្រៃវែង និងខេត្តតាកែវ។

៣.២ សំណាកនិងទំហំសំណាក

សំណាកសម្រាប់ការសិក្សានេះ រួមមានអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ១.៦៨៧ នាក់ ដែលត្រូវបានបែងចែកជាបីក្រុម៖

១) **ក្រុមទីមួយសម្រាប់ការស្ទង់មតិជាមួយ ស្ត្រីទូទៅចំនួន ១.៣៥០ នាក់ (នៅលីវ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយ និងរស់នៅជាមួយគ្នា) ដែលមានអាយុ ២០ - ២៤ ឆ្នាំ។** ការសិក្សានេះ ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យស្របតាមសូចនាការនៃគោលបំណងនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា "៥.៣ លុបបំបាត់រាល់ទង្វើដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ដូចជាការបង្ខំកុមារឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការធ្វើឱ្យមានរបួសស្នាមប្រដាប់បន្តពូជ" សម្រាប់សូចនាករនៃ "៥.៣.១ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រី អាយុពី២០ដល់២៤ឆ្នាំដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឬរស់នៅជាមួយគ្នា មុនអាយុ១៨ឆ្នាំ" ។

២) **ក្រុមទីពីរសម្រាប់ការសម្ភាសន៍អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានសំខាន់ (KIIs)** ជាមួយអ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានសំខាន់ចំនួន ៩០ នាក់ (អ្នកឆ្លើយតប ១០ នាក់មកពីតាមបណ្ដាខេត្តនីមួយៗ) ដែលជាមេឃុំ មេភូមិ អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ អ្នកដឹកនាំយុវជន គ្រូបង្រៀន អ្នកតំណាងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អង្គការសហគមន៍ គិលានុបដ្ឋាយិកា វេជ្ជបណ្ឌិត មន្ត្រីនគរបាល អ្នកដឹកនាំសាសនា គ្រូខ្មែរ។ ការសម្ភាសន៍អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានសំខាន់ក៏រួមបញ្ចូលការសម្ភាសន៍ចំនួន ១១ ជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលសំខាន់ៗនិងអង្គការដៃគូពាក់ព័ន្ធនឹងគម្រោង ។

៣) **ក្រុមទីបីសម្រាប់ការពិភាក្សាក្រុមគោលដៅ (FGDs)** ជាមួយអ្នកឆ្លើយតប ២២៥ នាក់ (អ្នកឆ្លើយតប ២៥ នាក់មកពីតាមបណ្ដាខេត្តនីមួយៗ ឬការពិភាក្សាក្រុមគោលដៅចំនួន ៥ក្រុម ក្នុងមួយខេត្ត) ដែលជាស្ត្រី (អាយុ១៨-២៤ ឆ្នាំ) បុរស (អាយុ១៨-២៤ ឆ្នាំ) និងក្រុមចម្រុះបុរស និងស្ត្រី (អាយុ ៣៦-៦០ ឆ្នាំ)។

ការគណនាទំហំសំណាកបែងចែកតាមខេត្ត ដែលបានទាញយកទិន្នន័យពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យប្រជាជនឃុំ(២០២០) ដោយប្រើប្រាស់រូបមន្តដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុងការស្រាវជ្រាវ ដែលចាំបាច់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌយោងនៃគម្រោង។

៣.៣ វិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសសំណាក

- ដោយសារតែសំណាកចំនួន១.៣៥០ នាក់ ដែលជាស្ត្រីមានអាយុចន្លោះពី ២០ ទៅ ២៤ ឆ្នាំ ជាក្រុមប្រជាជនពិសេស អ្នកឆ្លើយតបសម្រាប់ការសិក្សានេះ ត្រូវបានកំណត់យកតាមរយៈនីតិវិធីជ្រើសរើស

សំណាកពហុដំហាននៅក្នុងខេត្តទាំងប្រាំបួនមានខេត្តសៀមរាប រតនគិរី ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ បាត់ដំបង កំពត ព្រះសីហនុ ព្រៃវែង និងខេត្តតាកែវ។ ស្រុកចំនួនពីរ គឺត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចៃដន្យចេញពីខេត្តនីមួយៗ ឃុំយ៉ាងតិចចំនួនពីរគឺត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីស្រុកនីមួយៗ សហគមន៍បី ឬច្រើន ត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីឃុំនីមួយៗ ដើម្បីបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវទំហំសំណាកអប្បបរមាសម្រាប់ឃុំនីមួយៗ។ ឃុំនានា ត្រូវបានចាត់ក្រុមជាឃុំជនបទ ឬទីក្រុង និងបន្ទាប់មកត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចៃដន្យសម្រាប់ការអង្កេត។

- វិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសសំណាកបែបកាលានុវត្តត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់សម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នកឆ្លើយតបការសម្ភាសន៍ អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ និងការពិភាក្សាក្រុមគោលដៅ ដោយសារតែលក្ខណៈនៃការសិក្សានេះទាមទារឱ្យមានមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតចូលរួមសិក្សា។

៣.៤ វិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ

ការសិក្សានេះអនុវត្តយកទាំងវិធីសាស្ត្របែបបរិមាណ និងបែបគុណភាពដែលរួមបញ្ចូលការត្រួតពិនិត្យឯកសារ ការស្ទង់មតិ ការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ (KIIs) និងការពិភាក្សាជាក្រុម (FGDs)។

១) **ការត្រួតពិនិត្យឯកសារ៖** ការសិក្សានេះបានប្រើប្រាស់ព័ត៌មានពីការត្រួតពិនិត្យឯកសារ ដែលមានស្រាប់ដូចជារបាយការណ៍ គោលនយោបាយ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ គោលបំណងចម្បងនៃការត្រួតពិនិត្យនេះគឺដើម្បីកំណត់រកព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ និងកំណត់ត្រាពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីស្វែងរកភាពខ្វះចន្លោះ និងដើម្បីផ្តល់សុពលភាពសម្រាប់វិធីសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវ និងឧបករណ៍ប្រមូលទិន្នន័យ។ ដំណាក់កាលនេះ ផ្តល់ជាព័ត៌មានសម្រាប់ការកែសម្រួលសំណួរសំខាន់ៗនៃការស្ទង់មតិ ការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ និងការពិភាក្សាជាក្រុមជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធ។

២) **ការស្ទង់មតិ៖** ទិន្នន័យបែបបរិមាណត្រូវបានប្រមូលពីកម្រងសំណួរដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធដោយប្រើប្រាស់ថែប្លេតជាមួយកម្មវិធី Koboo Tools។

៣) **ការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ និងការពិភាក្សាជាក្រុម៖** ទិន្នន័យបែបគុណភាពត្រូវបានប្រមូលពីការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ និងការពិភាក្សាជាក្រុម។ ចំពោះការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់សំណួរត្រូវបានរៀបចំឡើងទុកជាមុននិងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីដឹកនាំដល់ការប្រមូលទិន្នន័យ។ ការពិភាក្សាជាក្រុមអនុវត្តតាមការណែនាំដូចគ្នាទៅនឹងការណែនាំសម្រាប់ការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ ដែលបានរៀបចំឡើងទុកជាមុន។

៤) **សិក្ខាសាលាផ្តល់សុពលភាព៖** សិក្ខាសាលាផ្តល់សុពលភាពនៃលទ្ធផលការសិក្សាជាមួយមន្ត្រីនៃក្រសួងកិច្ចការនារី អង្គការភ្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ។

៣.៥ ការគ្រប់គ្រង និងវិភាគទិន្នន័យ

- ចំពោះការស្ទង់មតិបែបបរិមាណ កម្មវិធី Koboo Tools ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់សម្រាប់ការប្រមូលទិន្នន័យដើម្បីសន្សំសំចៃពេលវេលា និងកាត់បន្ថយកំហុសនានា។ បន្ទាប់មក ទិន្នន័យនឹងត្រូវទាញចូលទៅក្នុងកម្មវិធី MS Excel កំណត់លេខកូដ សម្អាត ត្រួតពិនិត្យ និងពិនិត្យរកភាពត្រឹមត្រូវមុនពេលទាញចេញនិងវិភាគនៅក្នុងកម្មវិធី STATA ១៦ (StataCorp, រដ្ឋតិចសាស់សហរដ្ឋអាមេរិក) ដើម្បីធ្វើការវិភាគ។ ការធ្វើតេស្តស្ថិតិបែបពណ៌នាត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីគណនារកមធ្យម និងគម្លាត(SD) សម្រាប់អថេរជាចំនួនលេខ និងប្រេកង់សម្រាប់អថេរឈ្មោះមីណាល់ និងអរឌីណាល់ដើម្បីពណ៌នាអំពីលក្ខណៈនៃសំណួរ។ ការ

ធ្វើតេស្ត χ២ ឬការធ្វើតេស្ត Fisher ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ជាការរៀបចំអថេរបែបប្រភេទ និងការធ្វើតេស្ត Student's t-test សម្រាប់អថេរដែលមានការវិវត្តជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីអាចធ្វើការប្រៀបធៀបមធ្យមនៃក្រុមចំនួនពីរ (ហៅម្យ៉ាងទៀតថាការប្រៀបធៀបម្តងមួយគូ (pairwise comparison)។ តម្លៃ p ដែលមានមុខពីរដែលតូចជាង០.០៥ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាចំណុចសំខាន់នៃស្ថិតិ។ គំរូរ៉ឺគ្រេស្យុងឡូជីស្ទិក (Logistic regression model) ក៏បានយកមកប្រើប្រាស់ ដើម្បីកំណត់រកកត្តាពាក់ព័ន្ធឯករាជ្យទៅនឹងការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។

- ចំពោះការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ (KIIs) និងការពិភាក្សាជាក្រុម ការសម្ភាសន៍គឺត្រូវបានកត់ត្រាដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ថតសំឡេង ដោយមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកចូលរួម។ អ្នកសម្ភាសន៍ធ្វើការកត់ត្រាសម្រាប់ការពិភាក្សាជាមួយអ្នកឆ្លើយតបដែលមិនអនុញ្ញាតចំពោះការថតសំឡេង។ អ្នកសម្ភាសន៍ម្នាក់ៗ មានកំណត់ត្រាសង្ខេបអំពីការចុះសម្ភាសន៍មួយក្នុងទម្រង់ស្តង់ដារតាមប្រធានបទសម្រាប់ការប្រមូលទិន្នន័យបែបគុណភាព។ ការវិភាគខ្លឹមសារតាមប្រធានបទ ត្រូវបានអនុវត្តដោយប្រើប្រាស់ទិន្នន័យបែបគុណភាព។ លទ្ធផលរកឃើញពីផ្នែកនៃការវិភាគនេះ គឺត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ ដើម្បីបញ្ជាក់ឡើងវិញអំពីគុណភាព និងភាពរឹងមាំនៃអ្វីដែលបានរកឃើញនៅក្នុងផ្នែកបរិមាណនិងផ្តល់ការពន្យល់បកស្រាយ និងមូលហេតុបន្ថែមចំពោះរបកគំហើញសំខាន់ៗណាមួយ។

៣.៦ ក្រមសីលធម៌

- ពិធីសារស្រាវជ្រាវនេះ ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ និងអនុម័តដោយគណៈកម្មាធិការសីលធម៌ជាតិ សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវសុខភាព (NECHR) នៅថ្ងៃទី ២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៣ មុនពេលធ្វើការប្រមូលទិន្នន័យ។
- ទិន្នន័យត្រូវបានប្រមូលដោយក្រុមអ្នកប្រមូលទិន្នន័យដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអំពីលក្ខណៈនៃការសិក្សា ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ប្រមូលទិន្នន័យ ការប្រើប្រាស់ទម្រង់ស្នើសុំការអនុញ្ញាតនិងក្រមប្រតិបត្តិសម្រាប់អ្នកប្រមូលទិន្នន័យ។ ដោយសារតែលក្ខណៈនៃប្រធានបទនេះ អ្នកអង្កេតការសម្ភាសន៍ជាស្ត្រី នឹងធ្វើការសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកឆ្លើយតបជាស្ត្រី។
- អ្នកចូលរួមក្នុងការសិក្សាទាំងអស់ទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីគោលបំណងនៃការសិក្សានេះ ការរក្សាព័ត៌មានសម្ងាត់នៃការឆ្លើយតបរបស់ពួកគាត់និងការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសម្រាប់ការសិក្សានេះ។ អ្នកចូលរួមទាំងអស់សុទ្ធតែបានស្នើសុំការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់មាត់ មុនពេលធ្វើការសម្ភាសន៍ទទួលបានការជម្រាបប្រាប់ពួកគាត់ថា ការចូលរួមនេះធ្វើឡើងតាមការស្ម័គ្រចិត្ត ដោយមានសិទ្ធិក្នុងការបញ្ឈប់ការសម្ភាសន៍ ឬមិនឆ្លើយសំណួរនៅពេលណាក៏បាន។ ឈ្មោះ ឬរូបថតរបស់អ្នកឆ្លើយតប គឺមិនបានប្រមូល ឬប្រើប្រាស់នៅក្នុងរបាយការណ៍នេះឡើយ។ អ្នកអង្កេតការសម្ភាសន៍ គឺទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល និងបានទទួលការណែនាំអំពីការប្រមូលទិន្នន័យប្រកបដោយក្រមសីលធម៌និងការស្នើសុំការអនុញ្ញាតដែលមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ នៅមុនពេលធ្វើការប្រមូលទិន្នន័យ។
- ការសម្ភាសន៍នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅទីតាំងឯកជន ដើម្បីធានាបាននូវឯកជនភាពដែលសមាជិកគ្រួសារដទៃទៀតមិនអាចស្តាប់ឮអំពីអ្វីដែលកំពុងពិភាក្សានោះទេ។
- ដើម្បីរក្សាការសម្ងាត់ គ្រប់ទិន្នន័យដើមទាំងអស់ គឺត្រូវបានរក្សាទុកនៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព ដែលមានតែអ្នកស្រាវជ្រាវប៉ុណ្ណោះមានសិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់។ កំណត់ត្រាអាត់សំឡេងពីការសម្ភាសន៍អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ និងការពិភាក្សាជាក្រុម នឹងត្រូវបំផ្លាញចោលបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សានេះជាស្ថាពរ ហើយប្រតិចារិកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងទិន្នន័យបែបបរិមាណផ្សេងៗទៀត ក៏នឹងត្រូវផ្តល់ជូនដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗផងដែរ បន្ទាប់ពីបានដកចេញនូវព័ត៌មានកំណត់អត្តសញ្ញាណពីទិន្នន័យទាំងនោះរួចរាល់។

៣.៧ វិសាលភាព និងដែនកំណត់នៃការសិក្សា

ការសិក្សាផ្ដោតលើសំណួរសំខាន់ៗដែលបានគ្រោងទុកនៅក្នុងផ្នែកគោលបំណងនៃការសិក្សា។ ដែនកំណត់អនុវត្តទៅលើខេត្តជាក់លាក់ចំនួន ៩ មានខេត្តសៀមរាប រតនគិរី ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ បាត់ដំបង កំពត ព្រះសីហនុ ព្រៃវែង និងខេត្តតាកែវ។ ក្រុមមនុស្សគោលដៅចម្បងនៅក្នុងការសិក្សាជាក្មេងស្រីវ័យជំទង់ (នៅលីវ រៀបការ ឬបានរួមរស់ជាប្ដីប្រពន្ធ) ដែលមានអាយុពី ២០-២៤ឆ្នាំ។ ការសិក្សានេះមានគោលបំណងសម្របទៅតាមកម្មវត្ថុនៃ CSDG "៥.៣ លុបបំបាត់នូវការអនុវត្តដែលមានផលអវិជ្ជមានទាំងអស់ដូចជាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការប៉ះពាល់លើប្រដាប់ភេទស្ត្រីពិសេសគឺផ្ដោតលើសូចនាករ "៥.៣.១ ចំនួនស្ត្រីអាយុពី ២០-២៤ឆ្នាំ ដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធមុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ"។ យ៉ាងណាមិញ ក្មេងប្រុសមិនមែនជាក្រុមមនុស្សគោលដៅចម្បងនៅក្នុងការសិក្សានេះទេ។ យោងទៅតាមវិសាលភាពនៃការសិក្សា មិនមានការសិក្សាស៊ីជម្រៅចំពោះផលប៉ះពាល់នៃកូវីត ១៩ ទៅលើការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនោះទេ។

IV. របកគំហើញ និងការវិភាគ

៤.១ របកគំហើញពីការត្រួតពិនិត្យលើទិន្នន័យដែលមានស្រាប់

៤.១.១ បញ្ញត្តិគោល និង និយមន័យ

យោងតាមអង្គការយូនីសេហ្វ "**អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ**" សំដៅទៅលើការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធ ទោះជាផ្លូវការ ឬមិនផ្លូវការក្ដីរវាងកុមារចំនួនពីរនាក់ ឬកុមារម្នាក់ជាមួយនឹងមនុស្សពេញវ័យម្នាក់មុនពេលមានអាយុ ១៨ឆ្នាំ។[1]

"**អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ**" គឺជាពាក្យប្រើសម្រាប់ពណ៌នាអំពីការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធដោយស្របច្បាប់ ឬតាមបែបប្រពៃណី ដែលមានបុគ្គលម្នាក់មានអាយុតិចជាង ១៨ឆ្នាំ។ យោងទៅតាម ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សបានឱ្យដឹងថា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារក៏សំដៅទៅលើការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលប្ដីប្រពន្ធមួយគូនោះមានអាយុត្រឹម ១៨ឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះ ប៉ុន្តែមានកត្តាផ្សេងទៀតដែលធ្វើឱ្យពួកគេមិនទាន់បានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ដើម្បីទទួលយកការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ ដូចជា កត្តាវិវឌ្ឍនៃរូបរាងកាយ អារម្មណ៍ ការរួមភេទ និងផ្លូវចិត្តរបស់ពួកគេ ឬ កង្វះខាតព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទៅនឹងជម្រើសនៃជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់។[2]

"**អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ**" ដែលដៃគូម្ខាង ឬដៃគូទាំងសងខាង ដោយមិនគិតពីអាយុ មិនបានផ្ដល់ ឬមិនមានលទ្ធភាពផ្ដល់ការយល់ព្រមពេញលេញ និងមានសេរីភាពចំពោះការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍/ការផ្សំផ្គុំ និងមិនអាចផ្ដាច់ទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍បាន រួមទាំងសម្ពាធ ឬការគាបសង្កត់ពីសង្គម ឬគ្រួសារ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ អាចរួមបញ្ចូលនូវការបង្ខិតបង្ខំរាងកាយ ផ្លូវចិត្ត ឬហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំងអាចកើតឡើងនៅក្នុងកាលៈទេសៈជាច្រើនទម្រង់ ដូចជាការជួញដូរមនុស្ស ឬការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយការផ្សំផ្គុំទុកជាមុន

---

[1] https://www.unicef.org/protection/child-marriage

[2] របាយការណ៍ ឆ្នាំ២០១៤ របស់ឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស A/HRC/២៦/២២ វាក្យខណ្ឌ ៥.
https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session២៦/Pages/ListReports.aspx

និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមទម្លាប់។ មនុស្សពេញវ័យក៏ទទួលរងនូវអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំផងដែរ ដូច្នេះ មិនមែនអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំទាំងអស់គឺសុទ្ធតែជាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារទាំងអស់នោះទេ។

ការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធ សំដៅទៅលើការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រៅផ្លូវការ ឬការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធដោយសេរី ដែលជាទូទៅត្រូវបានគេអនុវត្តនៅអាមេរិកឡាទីន និងការីប៊ីន (ប៉ុន្តែក៏មានការកើនឡើងនៃការអនុវត្តដូចនេះនៅបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗនៅលើពិភពលោកផងដែរ) និងដែលមានចេតនា និងគោលបំណងដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្លូវការ ទោះបីជាមិនមានបញ្ជាក់អំពីស្ថានភាពស្របច្បាប់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ក៏ដោយ។ ការរួមរស់ជាមួយគ្នាទាំងនេះ ជារឿយៗគឺមិនត្រូវបានរដ្ឋ ឬអាជ្ញាធរសាសនាទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនោះទេ ដែលធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការគិតគូរទៅលើករណីទាំងនេះ និងពិបាកក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់អំពីបញ្ហានេះ។ មានពាក្យខុសៗគ្នាជាច្រើនដែលបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីកំណត់ឈ្មោះ និងពណ៌នាអំពីការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ រួមទាំងការរស់នៅជាមួយគ្នាដោយព្រមព្រៀង ឬដោយស្ម័គ្រចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន ការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង និងអនីតិសង្វាស។[3]

អង្គការផ្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា កំណត់និយមន័យ**ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង** ជាអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធក្រៅផ្លូវការណាមួយ មិនថាស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់រដ្ឋប្បវេណី សាសនា ឬទំនៀមទម្លាប់ក្តី មាន ឬមិនមានការចុះបញ្ជីផ្លូវការក្តី មិនថាភាគីម្ខាង ឬភាគីទាំងសងខាងមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំក្តី និង/ឬមិនថាមានការយល់ព្រមពេញលេញ និងដោយសេរីពីភាគីម្ខាង ឬភាគីទាំងពីរក្តី។[4]

យោងតាមអង្គការ យូអិនអេហ្វភីអេ (UNFPA) តំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិកបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីទម្រង់ខុសៗគ្នាជាច្រើននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង។ អង្គការ យូអិនអេហ្វភីអេ (UNFPA) បានចាត់ថ្នាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេងទៅជាបីទម្រង់ខុសៗគ្នា ដូចជា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងតាមប្រពៃណី(បង្ខំ/ផ្សំផ្គុំជាមុន) ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬអនីតិសង្វាសកើតពីទំនាក់ទំនងស្នេហារវាងដៃគូ និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងតាមស្ថានភាពពិសេស។[5]

១) ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងតាមប្រពៃណី (បង្ខំ/ផ្សំផ្គុំជាមុន)

- ជាទូទៅមិនមានការយល់ព្រម
- អាចនឹងពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងបណ្ណាការ ឬថ្លៃចូលស្តីដណ្តឹង និងកម្រិតជីវភាពខុសគ្នាខ្លាំងរវាងប្តីប្រពន្ធ និង
- ជំរុញដោយបទដ្ឋានយេនឌ័រដែលកំណត់និងឱ្យតម្លៃដល់ក្មេងស្រីដែលជាអ្នកបង្កើតកូន និងជាម្តាយ ស្របពេលដែលការឱ្យតម្លៃខ្ពស់ទៅលើភាពបរិសុទ្ធ ឬព្រហ្មចារីរបស់ក្មេងស្រីមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយមានការមាក់ងាយគួរឱ្យកត់សម្គាល់ទៅលើឥរិយាបថ និងការមានផ្ទៃពោះមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។

២) ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬអនីតិសង្វាសកើតពីទំនាក់ទំនងស្នេហារវាងដៃគូ

---

[3] អង្គការផ្លែនអន្តរជាតិ និងដៃគូ (ឆ្នាំ២០១៩)។ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការយល់ខុសៈ កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកផ្លូវភេទ និងយេនឌ័រដើម្បីលុបបំបាត់ការរៀបការនៅវ័យកុមារ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង។

[4] សេចក្តីសង្ខេបអំពីគោលនយោបាយស្តីពីការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធ (CEFMU) អង្គការផ្លែនអន្តរជាតិកម្ពុជា ឆ្នាំ២០២០ អាចរកបាននៅ https://plan-international.org/uploads/២០២១/០២/glo-cefmu_policy_brief-final-io-eng-jan២១-១.pdf

[5] ភាពចម្រុះនៃប្រភេទនៃការរៀបការនៅវ័យក្មេង ការរៀបការដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក អង្គការ UNFPA អាចរកបាននៅ https://asiapacific.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/asrh_factsheet_១_child_marriage_and_early_union.pdf

- ដោយមានការយល់ព្រម និងជាទូទៅមានការព្រមព្រៀងជាមួយដៃគូ
- ប្ដីប្រពន្ធអាចសម្រេចចិត្តរួមរស់ជាមួយគ្នាជាអនីតិសង្វាស ឬរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនគ្រប់អាយុដែលជាផ្នែកមួយនៃទំនាក់ទំនងស្នេហា ឬផ្លូវភេទរបស់ពួកគេ
- ប្រការនេះអាចមើលទៅមានលក្ខណៈសកម្មផ្លូវភេទពេកនៅក្នុងបរិបទនៃបទដ្ឋានសង្គមបែបអភិរក្សនិយម ដែលហាមឃាត់ការរួមសង្វាសមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍
- អាចនាំឱ្យមានការមានផ្ទៃពោះដោយចេតនា ឬអចេតនា ជាមធ្យោបាយមួយក្នុងការចៀសវាងពីការមាក់ងាយពាក់ព័ន្ធនឹងការមានកូនមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និង
- បញ្ជាក់អំពីឯករាជ្យភាព និងជម្រើសរបស់ក្មេងស្រី។

៣) ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងតាមស្ថានភាពពិសេស

- មាន ឬមិនមានការយល់ព្រមពីក្មេងស្រី ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងការមានផ្ទៃពោះដោយមិនបានព្រាងទុកដោយមិនមានចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ
- អាចជាការរៀបចំផ្សំផ្គុំទុកមុន ឬសម្រេចចិត្តដោយដៃគូផ្ទាល់ និង
- នៅក្នុងបរិបទនៃការជំទាស់ពីផ្នែកសង្គមវប្បធម៌ជាខ្លាំងទៅលើសកម្មភាពផ្លូវភេទនិងការមានផ្ទៃពោះក្រៅចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្មេងស្រីអាចនឹងទទួលរងសម្ពាធ ឬបង្ខំឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដើម្បីបញ្ចៀសពីការដាក់ទណ្ឌកម្ម ការមាក់ងាយ និងការរើសអើងពីសង្គម។

៤.១.២ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិនិងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

៤.១.២.១ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិជាតិ និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

បញ្ញត្តិនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ

រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទទួលស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិមនុស្ស។ យោងតាមមាត្រា៣១ រដ្ឋត្រូវតែទទួលស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ដោយអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃធម្មនុញ្ញ និងអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិស្ត្រី និងសិទ្ធិកុមារ។ មាត្រា ៣២ ធានាបាននូវសិទ្ធិរស់រានមានជីវិតស្របពេលដែលមាត្រា ៧២ ធានាបាននូវសិទ្ធិសុខភាព ដោយចែងថា "រដ្ឋយកចិត្តទុកដាក់ ដល់ការការពារជំងឺ និងព្យាបាលជំងឺ។ ប្រជារាស្ត្រក្រីក្រត្រូវបានទទួលពិនិត្យរោគដោយឥតបង់ថ្លៃនៅតាមមន្ទីរពេទ្យ គិលានដ្ឋាន និងមន្ទីរសម្ភពសាធារណៈ។ មាត្រា ៣១ក៏ពង្រឹងសមភាពចំពោះមុខច្បាប់សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប"មានសិទ្ធិសេរីភាពនិងករណីយកិច្ចដូចគ្នាទាំងអស់ ដោយឥតប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿសាសនានិន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើត ជាតិ ឋានៈ សង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាពឯទៀតឡើយ។"មាត្រា ៤៥ ចែងអំពីការលុបបំបាត់ការរើសអើងគ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់មកលើស្ត្រី។ បុរស និងស្ត្រីគឺមានសិទ្ធិស្មើគ្នានៅគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ។ មាត្រា ៤៦ ផ្ដោតលើការការពារស្ត្រីពីគ្រប់ទម្រង់នៃអំពើហិង្សា និងការប៉ះពាល់ដល់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូររបស់ស្ត្រី ព្រមទាំងតម្រូវឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា "យកចិត្ត

ទុកដាក់បង្គលក្ខណៈឱ្យនារី ជាពិសេសនារី នៅជនបទដែលគ្មានទីពឹង បានទទួលការឧបត្ថម្ភ ដើម្បីមានមុខរបរ មានលទ្ធភាពព្យាបាលជំងឺ ឱ្យកូនទៅរៀន និងមានជីវភាពរស់នៅសមរម្យ។"

យោងតាមមាត្រា៤៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវធ្វើតាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត ប្ដីមួយប្រពន្ធមួយ។ បន្ថែមពីនេះទៅទៀត មាត្រា ៤៥ ហាមឃាត់ដាច់ខាតទៅលើការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី ដែលផ្ដល់សិទ្ធិដល់ស្ត្រីក្នុងការផ្ដល់ការយល់ព្រមដោយសេរីចំពោះអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងមានសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ជាពិសេសអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ។

រដ្ឋធម្មនុញ្ញក៏ទទួលស្គាល់សិទ្ធិកុមារផងដែរ។ មាត្រា ៤៨ ចែងថា រដ្ឋធានាការក្សាការពារសិទ្ធិរបស់កុមារ ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញាស្ដីពីសិទ្ធិកុមារ។ សិទ្ធិទាំងនេះរួមមាន សិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ សិទ្ធិទទួលបានការអប់រំ សិទ្ធិទទួលបានការគាំពារក្នុងស្ថានការណ៍មានសង្គ្រាម និងការការពារប្រឆាំងនឹងអាជីវកម្ម សេដ្ឋកិច្ច ឬកាមគុណលើកុមារ។ រដ្ឋគាំពារប្រឆាំងនឹងការងារទាំងឡាយ ដែលអាចធ្វើឱ្យខូចដល់ការអប់រំរបស់កុមារ ឬដែលនាំឱ្យអន្តរាយដល់សុខភាព ឬសុខុមាលភាពរបស់កុមារ។

បទប្បញ្ញត្តិច្បាប់

ក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧ និងច្បាប់ស្ដីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសាររបស់កម្ពុជាគឺជាបទដ្ឋានគតិយុត្តិសំខាន់ៗនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលគ្រប់គ្រងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពលើទិដ្ឋភាពជាច្រើននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ច្បាប់ស្ដីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ (ឆ្នាំ១៩៨៩) គ្រប់គ្រង និងការពារចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ដោយមានគោលដៅធានាឱ្យបាននូវការប្រព្រឹត្តចំពោះភាគីទាំងពីរនៅក្នុងចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ។ ច្បាប់នេះក៏គូសបញ្ជាក់អំពីភារកិច្ចរបស់ឪពុកម្ដាយក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាកូន ក៏ដូចជាការបណ្ដុះនូវការលូតលាស់ផ្នែកសីលធម៌ និងការអប់រំផងដែរ។ យោងតាមច្បាប់នេះ អាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺជា"កិច្ចសន្យាដ៏ឱឡារិកមួយរវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ដែលប្ដេជ្ញាថាខ្លួននឹងរួមសមគ្គសង្វាសជាមួយគ្នាតាមបញ្ញត្តិច្បាប់"ហើយដែលមិនអាចរំលាយទៅវិញបានតាមទំនើងចិត្តរបស់ខ្លួន (យោងតាមមាត្រា ៥ នៃច្បាប់ស្ដីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ អាយុអប្បបរមាដែលស្របច្បាប់សម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍គឺបុរសអាយុចាប់ពី ២០ ឆ្នាំឡើង និងនារីចាប់ពីអាយុ ១៨ ឆ្នាំឡើង។ ប៉ុន្តែមានករណី ពិសេសដែលអនុញ្ញាតឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោមអាយុនេះបានដូចជាករណីដែលនារីមានផ្ទៃពោះ ឬមានការអនុញ្ញាតពីឪពុកម្ដាយឬអាណាព្យាបាល។ លើសពីនេះ មាត្រា ២ បានហាមឃាត់ដាច់ខាតនូវអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលគូស្រករនៅក្មេងពេក (ទោះបីជាមិនបានកំណត់អំពីអាយុជាក់លាក់ក្ដី) និងផ្ដន្ទាទោសចំពោះការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ។

យោងតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជា (ឆ្នាំ២០០៧) ទាំងបុរស និងនារីត្រូវតែមានអាយុ១៨ ឆ្នាំទើបអាចមានសមត្ថភាពស្របច្បាប់ក្នុងការកំណត់ដោយឯករាជ្យថាតើពួកគេមានបំណង ឬមិនមានបំណងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ មាត្រា ៩៥៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីអនុញ្ញាតអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់អនីតិជនដោយស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌពិសេស។ អនីតិជនត្រូវតែមានអាយុយ៉ាងតិច១៦ ឆ្នាំ និងបង្ហាញអំពីបំណងក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ លើសពីនេះ ភាគីម្ខាងទៀតត្រូវតែមានអាយុយ៉ាងតិច១៨ឆ្នាំ ហើយអនីតិជនត្រូវតែសុំការព្រមព្រៀងពីឪពុកម្ដាយឬអាណាព្យាបាល។

យោងតាមមាត្រា ៩៥៤ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី អនីតិជនអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បាន ប្រសិនបើអនីតិជនមានផ្ទៃពោះ ទោះបីជាពួកគេទាំងពីរសុទ្ធតែមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំក្ដី។ ប៉ុន្តែ អាពាហ៍ពិពាហ៍នេះអនុញ្ញាតទៅបានលុះត្រាណាតែមានការយល់ព្រមពីឪពុកម្ដាយ ឬអាណាព្យាបាល (ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៥៣) ឬប្រសិនបើ

អនីតិជនមានសមត្ថភាពក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈចាំបាច់ និងឪពុកម្ដាយ ឬអាណាព្យាបាលផ្ដល់ការយល់ព្រម (ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៩៥៤)។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ថ្មីនៅថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងការកេងប្រវ័ញ្ច ការជួញដូរមនុស្ស និងជំរុញឱ្យមានអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយស្មោះត្រង់។ បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះរួមមានការកំណត់អាយុ និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវប្រាក់ចំណូលអប្បបរមាសម្រាប់បុរសដែលជាជនបរទេសដែលមានបំណងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនារីខ្មែរ។ បទប្បញ្ញត្តិថ្មីទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តនៅកម្ពុជា ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បោកបញ្ឆោត និងការជួញដូរមនុស្ស។ វិធានទាំងនេះហាមឃាត់បុរសដែលជាជនបរទេសដែលមានអាយុលើសពី ៥០ ឆ្នាំមិនឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនារីខ្មែរនៅក្នុងប្រទេសបាននោះទេ។ លើសពីនេះ ជនបរទេសដែលមានចំណូលតិចជាង ២៥៨០ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនារីក្នុងប្រទេសផងដែរ។ ជាការសំខាន់ណាស់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថា ការរឹតត្បិតទាំងនេះមិនអនុវត្តចំពោះអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលធ្វើឡើងនៅក្រៅប្រទេសកម្ពុជាឡើយ។ [6]

យោងតាមមាត្រា ៩៥៥ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍និងគ្រួសារត្រូវបានចាត់ទុកថាមានសុពលភាពស្របច្បាប់សម្រាប់ការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ជាកាតព្វកិច្ច ត្រូវចុះបញ្ជីកំណើតទាំងអស់ជាមួយការិយាល័យ "ឃុំ" ឬសង្កាត់នៅក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ ដោយការខកខានមិនបានមកចុះបញ្ជីនឹងត្រូវរងនូវការពិន័យ។ កំណើតដែលមិនមានការចុះបញ្ជី នាំឱ្យមានការរើសអើង និងថែមទាំងរងនូវការបដិសេធសេវាដែលចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់ជាភស្តុតាងអំពីសញ្ជាតិ។ យោងតាមមាត្រា ៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ១០៣ អក.បក ស្តីពីការចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា និងជនបរទេសទាំងអស់ដែលស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសត្រូវចុះបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋានរបស់ខ្លួននៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាន។ ការចុះបញ្ជីទាំងនេះរួមមាន ការចុះសំបុត្របញ្ជីកំណើត មរណភាព និងអាពាហ៍ពិពាហ៍។

ក្របខណ្ឌទំនៀមទម្លាប់/សាសនា/ប្រពៃណី

ការអនុវត្តច្បាប់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា អាចនឹងទទួលរងឥទ្ធិពលពីទំនៀមទម្លាប់ សាសនា និងប្រពៃណី។ ករណីនេះអាចរកបាននៅក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់ស្តីពីកិច្ចសន្យាដែលចែងថា ក្នុងករណីដែលគោលបំណងនៅពីក្រោយប្រការកិច្ចសន្យាមានភាពមិនច្បាស់លាស់ នោះប្រការនៃកិច្ចសន្យានោះត្រូវយល់ស្របតាមប្រពៃណី ឬអនុសញ្ញាក្នុងមូលដ្ឋាន។ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយផ្សំផ្គុំមុន ដែលជាការអនុវត្តដ៏យូរអង្វែងមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានអត្រាធ្លាក់ចុះជាបណ្តើរៗក្នុងឆ្នាំកន្លងមកនេះ។

ពុទ្ធសាសនា ជាសាសនារបស់រដ្ឋនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ យោងតាមពុទ្ធឱវាទ ឪពុកម្ដាយមានតួនាទីរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍សមស្របសម្រាប់កូននិងធានាថាកូនចៅត្រូវបានរៀបចំទុកដាក់ទៅឱ្យគ្រួសារមានផៅសណ្ដានសមរម្យ។ លើសពីនេះ នៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា មានការរំពឹងខ្ពស់ឱ្យឪពុកម្ដាយទទួលខុសត្រូវក្នុងការជ្រើសរើស និងរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្រាប់កូនរបស់ខ្លួន ដែលជាមធ្យោបាយមួយក្នុងការរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់គ្រួសារ។ កូនមានភារកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពក្នុងការរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះឪពុកម្ដាយ ហើយខ្មែរជឿទៅលើការបង្ហាញអំពីកតញ្ញូតាធម៌ចំពោះឪពុកម្ដាយ តាមរយៈការសម្របតាមបំណងប្រាថ្នា ឬការលះបង់របស់ឪពុកម្ដាយ។ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅកាន់គ្រួសារមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ គឺត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាមធ្យោបាយមួយនៃការបង្ហាញអំពីកតញ្ញូតាធម៌ចំពោះឪពុកម្ដាយ ជាពិសេសសម្រាប់នារី។[7]

---

[6] ក្រសួងចេញសេចក្តីព្រមានស្តីពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្រៅប្រតេស ថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២០ សារព័ត៌មានខ្មែរថាមស៍ អាចរកបាននៅ https://www.khmertimeskh.com/៥០៧៧៥៦៦៤/ministry-issues-warning-on-overseas-marriages/

[7] ត្រឹង ងា (ឆ្នាំ១៩៧៤) អរិយធម៌ខ្មែរ

បទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ និងទណ្ឌកម្ម

យោងតាមមាត្រា ២ នៃច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ (ឆ្នាំ១៩៨៩) អំពើនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍គូស្រករនៅក្មេងពេក ឬអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ គឺត្រូវបានហាមឃាត់ដាច់ខាត។

ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ (ឆ្នាំ២០០៨) ចែងថា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធ (CEFMU) គឺជាបទល្មើសនៅក្រោមមាត្រា ១០ ជំពូក ២ នៃច្បាប់នេះ។ មាត្រានេះហាមឃាត់ជាពិសេសទៅលើការនាំយកចេញអនីតិជនដោយមិនស្របច្បាប់ មិនថាជាការរំលោភបំពានអំណាចលើជនរងគ្រោះ ដោយមានគោលបំណងស្វែងរកប្រយោជន៍ ការឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស បង្ខំជនរងគ្រោះឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ស្មុំកូន ឬទម្រង់ណាមួយនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត។

លើសពីនេះ តុលាការកម្ពុជាមានដែនយុត្តាធិការក្នុងការផ្តន្ទាទោសលើបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តនៅក្រៅព្រំប្រទល់ដែនដីកម្ពុជា លុះត្រាណាតែជនរងគ្រោះ ឬជនល្មើសជាជនជាតិកម្ពុជា។ ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ (ឆ្នាំ២០០៨) អនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្តន្ទាទោសទាំងបទល្មើសជួញដូរមនុស្សក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស។ ច្បាប់នេះ ជាការពង្រឹងបន្ថែម ដោយសារតែច្បាប់នេះផ្តល់នូវនិយមន័យច្បាស់លាស់អំពីបច្ចេកសព្ទសំខាន់ៗ រួមមាន អនីតិជន ការជួញដូរមនុស្ស អំពើពេស្យាចារ ការរួមសង្វាសជាមួយ អនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ និងឯកសារសម្ភារៈអាសអាភាសកុមារ។

ក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧ និងច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ គ្រប់គ្រងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ទៅលើទិដ្ឋភាពមួយចំនួននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ រួមបញ្ចូលលក្ខខណ្ឌអំពីលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ នីតិវិធីចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរួម និងការបែងចែកចំណាយនានាក្នុង គ្រួសារ។ ក្នុងន័យទូលាយ ច្បាប់កម្ពុជាផ្តល់នូវកិច្ចគាំពារបន្ថែមសម្រាប់ស្ត្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ទ្វេពន្ធភាព និងការចុះចោល។ ក្របខណ្ឌច្បាប់ ក៏គ្រប់គ្រងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពទៅលើផលប៉ះពាល់ នៃការរំលាយចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលបានទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ អាចនឹងនាំឱ្យមានផលវិបាកពាក់ព័ន្ធនឹងយេនឌ័រ ដែលធ្វើឱ្យថយចុះប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការការពារ ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី។ ឧទាហរណ៍ ក្របខណ្ឌច្បាប់មិនបានរួមបញ្ចូលបញ្ញត្តិដែលគ្រប់គ្រងលើសិទ្ធិ និងទំនួលខុសត្រូវរបស់ប្តីប្រពន្ធដែលធ្វេសប្រហែសមិនចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការនៅមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬសិទ្ធិរបស់ប្តី/ប្រពន្ធលែងលះគ្នា ដែលមិនបានស្នើសុំដីកាលែងលះតាមផ្លូវច្បាប់ពីតុលាការ។ ការខកខានមិនចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬការស្នើសុំដីកាលែងលះតាមផ្លូវច្បាប់ អាចមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី ដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង។ លើសពីនេះ ក្មេងស្រីនៅកម្ពុជា ប្រកាន់ខ្ជាប់តាមទំនៀមទម្លាប់វប្បធម៌ និងទំនៀមទម្លាប់តាំងពីដើមមក ដោយរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង។ យោងទៅតាមទិន្នន័យស្ថិតិផ្តល់ដោយអង្គការយូនីសេហ្វក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ បានឱ្យដឹងថាស្ត្រីចំនួន ២% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលដែលពួកគេមានអាយុ ១៥ឆ្នាំ ខណៈពេលដែលស្ត្រី១៨% ត្រូវបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលដែលពួកគេឈានចូលដល់អាយុ ១៨ឆ្នាំ។ ដូច្នេះ ជាភស្តុតាងមួយបញ្ជាក់ថាការអនុវត្តច្បាប់នេះនៅមានភាពខ្វះចន្លោះនៅឡើយ។

៤.១.២.២ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិអន្តរជាតិនិងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

ប្រទេសកម្ពុជាបានអនុម័តយកលិខិតូបករណ៍ស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិមួយចំនួន រួមមាន សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស អនុសញ្ញាស្ដីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ (CEDAW) អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (CRC) ពិធីសារបន្ថែមនៃអនុញ្ញាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារការពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់កុមារ ការធ្វើពេស្យាកម្មកុមារ និងរូបភាព ឬសម្ភារៈអាសអាភាសកុមារ (ឆ្នាំ២០០០) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ និងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធពលរដ្ឋ និងសិទ្ធនយោបាយ។ លិខិតូបករណ៍សិទ្ធិមនុស្សទាំងនេះ ចែងអំពីបទដ្ឋានដែលត្រូវអនុវត្តចំពោះអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយមានចែងអំពីអាយុ ការយល់ព្រម សមភាពនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន និងសិទ្ធិទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្ត្រី។

លិខិតូបបទដ្ឋានគតិយុត្តិអន្តរជាតិចម្បងដែលដោះស្រាយបញ្ហាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង (CEFMU) គឺ សេចក្ដីប្រកាសជាសកលស្ដីពីសិទ្ធិមនុស្ស(UDHR) អនុសញ្ញាស្ដីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ(CEDAW) អនុសញ្ញាបន្ថែមស្ដីពីការលុបបំបាត់ទាសភាព ពាណិជ្ជទាសករ និងស្ថាប័ន និងការអនុវត្តស្រដៀងនឹងទាសភាព និងអនុសញ្ញាស្ដីពីការយល់ព្រមលើអាពាហ៍ពិពាហ៍ អាយុអប្បបរមាសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍។

សេចក្ដីប្រកាសជាសកលស្ដីពីសិទ្ធិមនុស្ស (UDHR) មាត្រា ១៦ ចែងថា៖ (១) បុរសនិងស្ត្រីមានសិទ្ធិរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងកសាងគ្រួសារ ដោយមិនប្រកាន់ពូជសាសន៍ សញ្ជាតិ ឬសាសនាឡើយ។ បុរសនិងស្ត្រីមានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងក្នុងពេលរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍, (២) អាពាហ៍ពិពាហ៍អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានការព្រមព្រៀងដោយសេរី និងពេញលេញ ពីអនាគត ប្ដីប្រពន្ធ ។ បញ្ញត្តិស្រដៀងគ្នា គឺមានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្ដីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ និងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្ដីពីសិទ្ធពលរដ្ឋ និងសិទ្ធនយោបាយ។[8]

អនុសញ្ញាស្ដីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ (CEDAW) មាត្រា១៦.១ មានចែងពីសមភាពរវាងបុរស និងស្ត្រី៖ (ក) សិទ្ធិដូចគ្នាក្នុងការចុះកិច្ចសន្យាអាពាហ៍ពិពាហ៍ (ខ) សិទ្ធិដូចគ្នាក្នុងការជ្រើសរើសសហព័ទ្ធរបស់ខ្លួនដោយសេរី និងក្នុងការចុះកិច្ចសន្យាអាពាហ៍ពិពាហ៍ តែនៅពេលណាដែលពួកគេ ព្រមព្រៀងគ្នាដោយសេរី និងដោយពេញលេញប៉ុណ្ណោះ។ សេចក្ដីប្រកាសជាសកលស្ដីពីសិទ្ធិមនុស្ស មាត្រា ១៦ ចែងថា៖ ការភ្ជាប់ពាក្យ និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍កូន មិនត្រូវមានអានុភាពផ្លូវច្បាប់ទេ ហើយគេត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ទាំងអស់ រួមមានការធ្វើច្បាប់ផងដើម្បីកំណត់អាយុអប្បបរមាសម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយចាំបាច់ត្រូវចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងបញ្ជីជាផ្លូវការ។[9]

យោងទៅតាមការត្រួតពិនិត្យខាងលើ អាចសន្និដ្ឋានបានថា ការអនុវត្តផ្លូវច្បាប់មិនទាន់ពេញលេញនៅឡើយ។ ក្នុងក្របខណ្ឌច្បាប់ក៏មានភាពខ្វះចន្លោះដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែរព្រោះក្របខណ្ឌនោះមិនបានបញ្ចូលលក្ខខណ្ឌដែលនិយាយអំពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចដៃគូដែលមិនបានចុះបញ្ជីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្របច្បាប់នៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននោះទេ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្របខណ្ឌនេះក៏មិនបាន

---

[8] https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights#:~:text=Everyone%២០is%២០entitled%២០to%២០all,property%២C%២០birth%២០or%២០other%២០status.

[9] https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/២០១៦/១២/cedaw-for-youth#:~:text=The%២០Convention%២០on%២០the%២០Elimination,women's%២០and%២០girls'%២០equal%២០rights.

ដោះស្រាយបញ្ហាសិទ្ធិរបស់ដៃគូដែលបានលែងលះរួច ដោយមានដីកាពីតុលាការបញ្ជាក់ពីការលែងលះ។ កង្វះខាតនីតិវិធីនៅក្នុងការចុះបញ្ជីលើការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬការលែងលះ អាចបង្កឱ្យមានបញ្ហានានា ជាពិសេសបង្កឱ្យស្ត្រីវ័យក្មេងត្រូវរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទាំងនៅវ័យក្មេង។

៤.១.៣ ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងសង្គមកម្ពុជា

ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងវ័យក្មេង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាអាចចាត់ទុកថាជាបទដ្ឋានវប្បធម៌ និងប្រពៃណីជាក់លាក់មួយដែលអនុវត្តនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍។ យោងតាមឯកសាររបស់អ្នកស្រី ត្រឹង ងា (ឆ្នាំ១៩៧៤) បានឱ្យដឹងថា ស្ត្រីត្រូវបានគេរំពឹងថាមានវប្បធម៌ក្នុងការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវបទដ្ឋាន និងទំនៀមទម្លាប់ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងសង្គមកម្ពុជា។[10] ហេតុដូច្នេះ ក្មេងស្រីជនជាតិខ្មែរអនុលោមទៅតាមវប្បធម៌ និងប្រពៃណីក្នុងស្រុក។ បន្ថែមលើសពីនេះ ក៏មានការរំពឹងទុកផងដែរថាកុមារនឹងត្រូវបង្ហាញការដឹងគុណទៅកាន់ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ហើយរបៀបមួយដែលអាចបំពេញនូវកាតព្វកិច្ចនេះបានគឺការយល់ព្រមរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ដំណើរការនៃការរៀបចំពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាតាមបែបប្រពៃណី ត្រូវមានការចូលរួមចម្បងពីឪពុកម្តាយទាំងសងខាងនៃបុគ្គលដែលត្រូវរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ម្យ៉ាងទៀត ការសម្រេចចិត្តរបស់ឪពុកម្តាយទៅលើរបៀបរៀបចំពិធីគឺដាក់គំនាបទៅលើការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីធានានូវសុខុមាលភាពសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចនៃគ្រួសារទាំងសងខាង ដែលជាញឹកញាប់ត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលពួកគេឈានដល់អាយុពេញវ័យ។

នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ មានការរំពឹងទុកពីសង្គមយូរមកហើយ លើការដាក់សម្ពាធលើស្ត្រីវ័យចំណាស់ និងមិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ សម្ពាធនេះបន្តបង្ខំឱ្យឪពុកម្តាយ ធ្វើការជំរុញកូនស្រីពួកគាត់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុវ័យក្មេង។ នៅក្នុងវប្បធម៌ខ្មែរមានសុភាសិតមួយដែលនិយាយពីសារៈសំខាន់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលដែលគេដាក់ងារឱ្យថាជាក្រមុំចាស់។ សុភាសិតនេះបញ្ជាក់ឱ្យដឹងថា ការរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធដែលកូនក្រមុំមានវ័យចំណាស់ អាចនឹងមានភាពចុះសម្រុងគ្នាតិចជាង បើប្រៀបធៀបជាមួយនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយប្រពន្ធដែលមានវ័យក្មេង។ ខណៈពេលដែលជម្រើសចុងក្រោយអាចនឹងមិនមែនជាជ្រើសរើសដែលពេញចិត្ត នៅតែចាត់ទុកថាអាចទទួលយកបាននៅក្នុងបរិបទសង្គម។ ចុងក្រោយ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ថាជាវប្បធម៌យូរលង់ណាស់មកហើយនៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា ដែលមានការមិនពេញចិត្តចំពោះកុមារដែលកើតពីឪពុកម្តាយមិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ អាស្រ័យហេតុនេះ ក្នុងករណីដែលក្មេងស្រីជំទង់មានផ្ទៃពោះ ពួកគេត្រូវបានបង្ខំឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយដៃគូដែលជាបុរស។

៤.១.៤ របាយការណ៍ទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅប្រទេសកម្ពុជា

ផ្អែកលើរបកគំហើញនៃការស្ទង់មតិប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា (CDHS) ដែលធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០២១–២០២២ ត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថា ប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារបង្ហាញថាមាននិន្នាការធ្លាក់ចុះ។ សមាមាត្រនៃស្ត្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំ បានថយចុះយ៉ាងជាក់លាក់ពី២៥% ទៅ១៩% ខណៈដែលតួលេខដែលត្រូវគ្នាសម្រាប់បុរសបានកាត់បន្ថយពី ៩% ទៅ ៦% ។ លើសពីនេះ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៥ឆ្នាំមានការថយចុះបន្តិចបន្តួចពី ២% ទៅ ១.៨% ក្នុងឆ្នាំ ២០២២។[11]

---

[10] ត្រឹង ងា (ឆ្នាំ១៩៧៤) អរិយធម៌ខ្មែរ

11 ការស្ទង់មតិប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា (CDHS) 2021-2023

យោងទៅតាមCDHS(ឆ្នាំ២០២១-ឆ្នាំ២០២២) អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ(CEFM)ត្រូវបានរកឃើញថា មានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់។ ការស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា ប្រមាណជាពីរភាគរយនៃស្ត្រីវ័យក្មេងដែលមានអាយុចន្លោះពី១៥ទៅ១៩ឆ្នាំ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ មុនពេលដែលពួកគេមានអាយុ១៥ឆ្នាំ។ លើសពីនេះ ក៏សង្កេតឃើញថាមានតិចជាងមួយភាគរយនៃស្ត្រីវ័យក្មេងទាំងនេះដែលបានផ្តល់កំណើត និងមានបទពិសោធន៍ក្នុងការពរពោះនៅក្នុងអាយុនេះ។ ប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ក្នុងចំណោមស្ត្រីវ័យក្មេងដែលមានអាយុ១៥–១៩ឆ្នាំគឺមាននិន្នាការកើនឡើងទៅតាមកំណើននៃអាយុជាមួយអត្រា១% ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំ ទៅ៣០% ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានអាយុ១៩ឆ្នាំ ។ អត្រានៃការរំលូតកូនបង្ហាញពីនិន្នាការកើនឡើង ផ្តើមចេញពីការរំលូតកូនចំនួន៤ដងក្នុងចំណោមស្ត្រី១០០០នាក់ស្ថិតក្នុងក្រុមអាយុ១៥–១៩ឆ្នាំ ហើយអត្រារំលូតកូនខ្ពស់បំផុតគឺ១៤ដងក្នុងចំណោមស្ត្រី១០០០នាក់ ដែលស្ថិតក្នុងក្រុមអាយុ៣៥–៣៩ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកមានការធ្លាក់ចុះ។ អត្រានៃការរំលូតកូនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងក្រុមអាយុផ្សេងគ្នាដែលមានកើនឡើងតិចតួចក្នុងចំណោមស្ត្រីនៅទីក្រុង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ត្រីដែលនៅជនបទ។

បញ្ហានៃការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ គឺជាបញ្ហាសុខភាពសាធារណៈដ៏សំខាន់ ព្រោះមានជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកំណើននៃអត្រាឈឺ និងស្លាប់នៃស្ត្រីជាម្តាយវ័យក្មេង និងកូនចៅជំនាន់ក្រោយ។ ការកើតឡើងនៃការផ្តល់កំណើតក្នុងវ័យជំទង់ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងលទ្ធផលសង្គមអវិជ្ជមាន ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងលទ្ធផលនៃការសិក្សាអប់រំ។ ម្តាយដែលស្ថិតក្នុងវ័យជំទង់ច្រើនតែមានទំនោរក្នុងការបោះបង់ការសិក្សា។ ក្នុងបរិបទប្រទេសកម្ពុជា គេសង្កេតឃើញថាប្រហែល ៩%នៃស្ត្រីមានអាយុចន្លោះពី១៥ ទៅ១៩ឆ្នាំ មានបទពិសោធន៍ក្នុងការមានផ្ទៃពោះ។ ដោយយោងទៅតាមទិន្នន័យ ស្ត្រីវ័យក្មេងសរុបចំនួន៧% មានបទពិសោធន៍ក្នុងការផ្តល់កំណើតខណៈពេលដែលស្ត្រីវ័យក្មេងចំនួន ៣%កំពុងពរពោះកូនដំបូង។ លើសពីនេះ ស្ត្រីវ័យក្មេងចំនួន ២% គឺមានបទពិសោធន៍ពីការរលូតកូន។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មានការធ្លាក់ចុះដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ចំពោះប្រេវ៉ាឡង់នៃការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ក្នុងចំណោមស្ត្រីវ័យក្មេងដែលមានអាយុ ១៥–១៩ឆ្នាំ តាំងពីឆ្នាំ ២០១៤មក។ ទិន្នន័យបង្ហាញថា ការធ្លាក់ចុះគឺពី ១២% មក ៩% នៃសមាមាត្រសរុប។ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ផងដែរថា និន្នាការនេះផ្សាភ្ជាប់យ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងកម្រិតខ្ពស់បំផុតនៃការសិក្សា ដូចដែលបានឃើញជាក់ស្តែងថា ស្ត្រីវ័យក្មេងចំនួន ៣៥%ដែលមិនមានការអប់រំគ្រប់គ្រាន់ មានបទពិសោធន៍ក្នុងការមានផ្ទៃពោះ ប៉ុន្តែទិន្នន័យនៃការមានផ្ទៃពោះចំពោះស្ត្រីវ័យក្មេងដែលមានការសិក្សានៅកម្រិតអនុវិទ្យាល័យ មានការធ្លាក់ចុះដល់៧%។ យោងទៅតាមរបកគំហើញនៃ CDHS ឆ្នាំ ២០២១/២០២២ ត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថា មានភាពខុសគ្នាតិចតួចរវាងយេនឌ័រទាក់ទងទៅនឹងទំនោរនៃចំណង់ផ្លូវភេទមុនឈានចូលដល់អាយុ១៥ឆ្នាំ។ ប្រេវ៉ាឡង់នៃអាកប្បកិរិយាបែបនេះ កើតមានក្នុងចំណោមស្ត្រីគឺច្រើនជាងប្រហែល១% ខណៈពេលដែលតួលេខបង្ហាញថា បុរសដែលមានអាកប្បកិរិយាបែបនេះមានតិចជាង១% ។

៤.១.៥ ការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាលើបញ្ហា អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នាពេលកន្លងមក

ផ្អែកតាមការត្រួតពិនិត្យលើទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ ខាងក្រោមនេះជាការធ្វើអន្តរាគមន៍មួយចំនួនរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង៖

១) ក្នុងឆ្នាំ២០១៨ ក្រសួងកិច្ចការនារី បានប្រកាសផែនការសកម្មភាពខេត្ត ស្តីពីការបញ្ចប់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ (ឆ្នាំ២០១៧-ឆ្នាំ២០២១) ក្នុងខេត្តរតនគិរី ដោយមានការគាំទ្រពីអង្គការយូនីសេហ្វកម្ពុជា។ ផែនការសកម្មភាព ផ្តោតលើការបង្កើនអន្តរាគមន៍ បង្ការ និងឆ្លើយតបលើអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការមានផ្ទៃពោះក្នុងចំណោមជនជាតិភាគតិច ព្រមទាំងមានបំណងធ្វើឱ្យការសម្របសម្រួល និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពហុវិស័យមានភាពប្រសើរឡើង ហើយក៏បានបង្កើតជាប្រព័ន្ធសម្រាប់ការប្រមូលទិន្នន័យ ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃផងដែរ។ ផែនការសកម្មភាពមានបំណងចង់សម្រេចឱ្យបានយ៉ាងហោចណាស់៣០% នៃយុវវ័យក្នុងខេត្ត(អាយុ១០-១៩ឆ្នាំ) និងយុវជន (អាយុពី ១៥ ទៅ ៣៥ ឆ្នាំ)។[12]

២) ផែនការសកម្មភាពដើម្បីទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាលើកុមារ (ឆ្នាំ២០១៧- ឆ្នាំ២០២១) បង្ហាញថា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងត្រូវបានចាត់ទុកជាទម្រង់នៃអំពើហិង្សាលើកុមារ ជាពិសេសចំពោះក្មេងស្រី ដោយរួមបញ្ចូលទាំងគោលដៅពង្រឹងកម្មវិធីសហគមន៍ និងសមត្ថភាពរបស់មជ្ឈមណ្ឌលសាសនា ក្នុងការទប់ស្កាត់ កំណត់ និងឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពរំលោភបំពានលើកុមារ និងរួមបញ្ចូលទាំងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារផងដែរ។[13]

៣) អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ត្រូវបានលើកឡើងថា ជាឧបសគ្គដ៏ធំក្នុងការលើកកម្ពស់ការអប់រំរបស់ក្មេងស្រីក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រនារីរតនៈទី៤ (ឆ្នាំ២០១៤-ឆ្នាំ២០១៨)[14] ដែលជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលប្រាំឆ្នាំសម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងការពង្រឹងភាពងង់អាចរបស់ស្ត្រីដែលដឹកនាំដោយក្រសួងកិច្ចការនារី។ បញ្ហានេះក៏ត្រូវបានលើកឡើងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនារីរតនៈទី៥ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៩-ឆ្នាំ២០២៣ ផងដែរ។[15]

ការត្រួតពិនិត្យមើលលើឯកសារដែលមានស្រាប់ និងការប្រឹក្សាជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធបានបង្ហាញថា ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ទាមទារឱ្យមានយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិដែលគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

---

[12] ផែនការសកម្មភាពថ្នាក់ខេត្ត ស្តីពីការបញ្ចប់អាពាហ៍ពិពាហ៍កុមារ និងការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ (២០១៧-២០២១) នៅខេត្តរតនគិរី
https://www.unicef.org/about/annualreport/files/Cambodia_2016_COAR.pdf

[13] ផែនការសកម្មភាពថ្នាក់ខេត្ត ស្តីពីការបញ្ចប់អាពាហ៍ពិពាហ៍កុមារ និងការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ (២០១៧-២០២១) នៅខេត្តរតនគិរី
https://www.unicef.org/about/annualreport/files/Cambodia_2016_COAR.pdf

[14] យុទ្ធសាស្ត្រនារីរតនៈ IV (2014-2018),
http://www.kh.undp.org/content/dam/cambodia/docs/DemoGov/NearyRattanak4/Cambodian%20Gender%20Strategic%20Plan%20-%20Neary%20Rattanak%204_Eng.pdf

[15] https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/23603Cambodia_VNR_PublishingHLPF.pdf
https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/23603Cambodia_VNR_PublishingHLPF.pdf

៤.២ របកគំហើញដែលទទួលបានពីការស្ទង់មតិ និងការសម្ភាសន៍

៤.២.១ បុគ្គលិកលក្ខណៈសង្គម-ប្រជាសាស្ត្ររបស់អ្នកឆ្លើយតប

តារាងទី ១៖ បុគ្គលិកលក្ខណៈសង្គម-ប្រជាសាស្ត្ររបស់អ្នកឆ្លើយតប

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ខេត្តគោលដៅ		
ខេត្តសៀមរាប	១៥០	១១.១១
ខេត្តព្រះវិហារ	១៥០	១១.១១
ខេត្តបាត់ដំបង	១៥០	១១.១១
ខេត្តព្រៃវែង	១៥០	១១.១១
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	១៥០	១១.១១
ខេត្តរតនគិរី	១៥០	១១.១១
ខេត្តតាកែវ	១៥០	១១.១១
ខេត្តកំពត	១៥០	១១.១១
ខេត្តព្រះសីហនុ	១៥០	១១.១១
អាយុរបស់អ្នកឆ្លើយតប		
២០ ឆ្នាំ	៣៧១	២៧.៤៨
២១ ឆ្នាំ	២០២	១៤.៩៦
២២ ឆ្នាំ	១៨៨	១៣.៩៣
២៣ ឆ្នាំ	២៩១	២១.៥៦
២៤ ឆ្នាំ	២៩៨	២២.០៧
សំបុត្រកំណើត		
មាន	១៣៤២	៩៩.៤១
មិនមាន	៨	០.៥៩
ជនជាតិ		
ខ្មែរ	១២០១	៨៨.៩៦
ចាម	១១	០.៨១
ការ៉ែត	១	០.០៧
ទំពួន	២	០.១៥
ព្រៅ	៥៨	៤.៣
លុន	២	០.១៥
ព្នង	១	០.០៧
ផ្សេងទៀត (គ្រឹង កួយ ឡាវ)	៧៣	៥.៤១

សាសនា		
ព្រះពុទ្ធ	១២៣៣	៩១.៣៣
គ្រឹស្ត	៣០	២.២២
អ៊ីស្លាម	១១	០.៨១
វិញ្ញាណនិយម	៧៣	៥.៤១
ផ្សេងទៀត	៣	០.២២
ចំនួនបងប្អូនបង្កើតជាមធ្យម (មេដ្យាន)	៤.១៩ (៤)	
ចន្លោះ	១-១៨	
ចំនួនបងប្អូនបង្កើត (គិតជាក្រុម)		
១-៤ នាក់	៨៤៩	៦២.៨៩
៥-៩ នាក់	៤៨៤	៣៥.៨៥
១០ នាក់ឡើងទៅ	១៧	១.២៦
កម្រិតអប់រំ		
អក្ខរកម្ម	៤៩	៣.៦៣
បឋមសិក្សា	៣១១	២៣.០៤
អនុវិទ្យាល័យ	៤៣២	៣២
វិទ្យាល័យ	៣៨៦	២៨.៥៩
បរិញ្ញាប័ត្រ	១៧០	១២.៥៩
ផ្សេងទៀត	១	០.០៧
អ្នក និងគ្រួសាររបស់អ្នកមានប័ណ្ណសមធម៌		
មិនមាន	១០៥២	៧៧.៩៣
មិនមានទេ ប៉ុន្តែគ្រួសាររបស់ខ្ញុំមានជីវភាពក្រីក្រ	១៥	១.១១
មានប័ណ្ណសមធម៌កម្រិត ២	១០៤	៧.៧
មានប័ណ្ណសមធម៌កម្រិត ១	១៧៩	១៣.២៦
ស្ថានភាពពិការភាព		
មាន	៨	០.៥៩
មិនមាន	១៣៤២	៩៩.៤១
មុខរបរ		
សិស្ស	១៦៦	១២.៣
កសិករ	៤៤៦	៣៣.០៤
មេផ្ទះ	១៦០	១១.៨៥

កម្មករក្នុងស្រុក	២	០.១៥
មានការងារ	២៣៧	១៧.៥៦
រកស៊ី	២៣៥	១៧.៤១
មិនមានការងារ	៣០	២.២២
បុគ្គលិកអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល	៩	០.៦៧
មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល	៣២	២.៣៧
ផ្សេងទៀត (បុគ្គលិកធនាគារ កម្មកររោងចក្រ សាឡន។ល។)	៣៣	២.៤៤
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍		
នៅលីវ	៤៧៨	៣៥.៤១
រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួចហើយ	៨២៩	៦១.៤១
រស់នៅជាមួយគ្នា ប៉ុន្តែពុំបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍	១៩	១.៤១
ចែកផ្លូវគ្នា	៤	០.៣
លែងលះ	២០	១.៤៨
ចំណូលប្រចាំខែ បើនៅលីវ		
ក្រោម ៥០$	៩២	១៩.២៥
៥១$ ដល់ ១០០$	៦៩	១៤.៤៤
១០១$ ដល់ ២០០$	១៣៩	២៩.០៨
២០១$ ដល់ ៣០០$	១២១	២៥.៣១
ច្រើនជាង ៣០១$	៥៧	១១.៩២
ចំណូលប្រចាំខែបើរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួចហើយ រស់នៅជាមួយគ្នា ចែកផ្លូវគ្នា		
ក្រោម ៥០$	១០៧	១២.២៧
៥១$ ដល់ ១០០$	២០២	២៣.១៧
១០១$ ដល់ ២០០$	២៦៧	៣០.៦២
២០១$ ដល់ ៣០០$	១៨៧	២១.៤៤
ច្រើនជាង ៣០១$	១០៩	១២.៥

ការស្រាវជ្រាវនេះត្រូវបានអនុវត្តក្នុងខេត្តចំនួន៩ ពិសេសខេត្តសៀមរាប ខេត្តរតនគិរី ខេត្តស្ទឹងត្រែង ខេត្តព្រះវិហារ ខេត្តបាត់ដំបង ខេត្តកំពត ខេត្តព្រះសីហនុ ខេត្តព្រៃវែង និងខេត្តតាកែវ។ អ្នកឆ្លើយតបសរុបចំនួន ១៥០ នាក់ត្រូវបានជ្រើសរើសមកពីខេត្តនីមួយៗ។ ការស្ទង់មតិនេះត្រូវបានអនុវត្តលើអ្នកឆ្លើយតបជាស្ត្រីដែលមានអាយុចន្លោះពី ២០ ទៅ ២៤ ឆ្នាំ ដោយអនុលោមតាមកម្រិតថេរដែលបានកំណត់នៅក្នុងការសិក្សា ។ របកគំហើញនៃការស្ទង់មតិបង្ហាញថា ក្នុងចំណោមអ្នកឆ្លើយតប អ្នកដែលមានអាយុ ២០ឆ្នាំមានចំនួន ២៧% អ្នក

មានអាយុ ២១ឆ្នាំមានចំនួន ១៥% អ្នកមានអាយុ ២២ឆ្នាំ មានចំនួន ១៤% អ្នកមានអាយុ ២៣ឆ្នាំមានចំនួន ២២% ហើយ ២២% ទៀតជាអ្នកដែលមានអាយុ ២៤ ឆ្នាំ។

នៅពេលសួរសំណួរដែលទាក់ទងនឹងសំបុត្រកំណើតរបស់ពួកគេ អ្នកចូលរួម៩៩% បានបង្ហាញថាពួកគេមានសំបុត្រកំណើត។ របកគំហើញនៃការសិក្សានេះបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមចំនួន៨៨.៩៦% បានបង្ហាញពីអត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថាជាជនជាតិខ្មែរ។ អ្នកឆ្លើយតបដែលនៅសេសសល់ជាជនជាតិផ្សេងៗ រួមមានជនជាតិចាម កាវ៉ែត ទំពួន ព្រៅ លុន ព្នង គ្រឹង កួយ និងឡាវ។

ការសិក្សាបង្ហាញថា ភាគច្រើនបំផុតនៃអ្នកចូលរួមចំនួន ៩១.៣៤% នៃអ្នកចូលរួមសរុបបញ្ជាក់ថាខ្លួនជាពុទ្ធសាសនិក។ក្រុមទីពីររួមមានអ្នកដែលមានជំនឿលើវិញ្ញាណនិយមមានចំនួន៥.៤១% ហើយ អ្នកកាន់សាសនាគ្រឹស្តជាក្រុមទីបី មានចំនួន ២.២២%។ អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមជាក្រុមទីបួនមានចំនួន ០.៨១%។

លទ្ធផលបង្ហាញថា ភាគច្រើននៃអ្នកចូលរួមចំនួន ៦៣% បានរាយការណ៍ថា មានបងប្អូនបង្កើតចាប់ពី ១ ដល់៤ នាក់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ លើសពីនេះ អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៣៦% បានរាយការណ៍ថា មានបងប្អូនបង្កើតពី៥ ដល់ ៩នាក់ ខណៈដែលអ្នកឆ្លើយតបចំនួន១% ទៀតរាយការណ៍ថា មានបងប្អូនបង្កើត១០ នាក់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

អ្នកឆ្លើយតបបានបង្ហាញពីកម្រិតអប់រំខុសៗគ្នា ដោយកម្រិតវប្បធម៌ខ្ពស់បំផុតគឺនៅអនុវិទ្យាល័យដែលមានចំនួន៣២% ។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ២៨.៥៩% បានរាយការណ៍ថា បានបញ្ចប់វិទ្យាល័យ ខណៈដែល ២៣.១២% ទៀតបានពិពណ៌នាថា ខ្លួនបានទទួលការអប់រំនៅកម្រិតបឋមសិក្សា។ ក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមសរុបមានចំនួន ៣.៦៣% អាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអនក្ខរជន។

អ្នកចូលរួមភាគច្រើនមិនមានប័ណ្ណសមធម៌ទេ។ យ៉ាងណាមិញ អ្នកចូលរួមចំនួន ១៣.២៦% មានប័ណ្ណសមធម៌កម្រិត១ ហើយ៧.៧% ទៀតមានប័ណ្ណសមធម៌កម្រិត២ ។ លើសពីទៅទៀតនេះ អ្នកចូលរួមមួយចំនួនតូចចំនួន១.១% មិនមានប័ណ្ណសមធម៌ឡើយ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេរស់នៅក្នុងគ្រួសារដែលជួបប្រទះភាពក្រីក្រខ្លាំង។ លទ្ធផលស្ទង់មតិបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមត្រឹមតែ ១% ប៉ុណ្ណោះដែលមានពិការភាព។

ទិន្នន័យបង្ហាញថា អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៣៣.០៤% បញ្ជាក់ថាពួកគេជាកសិករ ខណៈដែល ១៧.៥៦% ទៀតបានរាយការណ៍ថា ពួកគេជានិយោជិក។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ១៧.៤១% បញ្ជាក់ថាពួកគេជាអ្នកធ្វើអាជីវកម្ម ១១.៨៥% ជាស្ត្រីមេផ្ទះ និង ១២.៣% ជាសិស្ស។ អ្នកឆ្លើយតបដែលនៅសេសសល់បានបញ្ជាក់ថាជាបុគ្គលិកអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ឬអ្នកធ្វើការនៅក្នុងស្រុក។ លើសពីនេះទៅទៀត ជាការគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដែរ អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ២.២២% ដែលបានចូលរួមក្នុងការសិក្សា កំពុងជួបប្រទះភាពអត់ការងារធ្វើ។

លទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៦១.៤១% បានរាយការណ៍ថាពួកគេបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួច។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកឆ្លើយតបចំនួន៣៥.៤១% បញ្ជាក់ថាពួកគេនៅលីវ ១.៤៨% បានលែងលះ០.៣% បានចែកផ្លូវគ្នា និង១.៤% ជាអ្នករស់នៅជាមួយគ្នាដោយមិនបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្របច្បាប់។

អ្នកចូលរួមភាគច្រើនបំផុត (២៩.៨%) បានរាយការណ៍ថាមានប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែចាប់ពី $១០១ ដល់$២០០ ។ ការស្ទង់មតិបានកត់សម្គាល់ថា អ្នកចូលរួមចំនួន ២៥.៣១% បានរាយការណ៍ថារកប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែបានចាប់ពី $២០១ ដល់ $៣០០ ។ ផ្ទុយទៅវិញ មានអ្នកចូលរួមភាគតិចត្រឹមតែ ១១.៩២% ប៉ុណ្ណោះបង្ហាញថារកចំណូលបានច្រើនជាង$៣០១ ក្នុងមួយខែ។ ប៉ុន្តែ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ដែរថាអ្នកចូលរួមចំនួន ១៤.៤៤% បានរាយការណ៍ថាមានប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែចាប់ពី $៥១ដល់ $១០០ ហើយ១៩.២៥% ទៀតបង្ហាញថារកចំណូលបានតិចជាង $៥០ ក្នុងមួយខែ។ មានន័យថាអ្នកឆ្លើយតបប្រហែល ៣៤% មានប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែបានតិចជាង $១០០។

ទាក់ទងនឹងអ្នកឆ្លើយតបដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួច ឬរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ បង្ហាញឱ្យឃើញថា អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៣០.៦២% បានរាយការណ៍ថាអាចរកចំណូលបានពីចន្លោះ $១០១ ដល់ $២០០ មាន ២១.៤៤% បានរាយការណ៍ថារកចំណូលបានពីចន្លោះ $២០១ ដល់ $៣០០ និង១២.៥% ទៀតបានរាយការណ៍អាចថារកចំណូលបានច្រើនជាង $៣០១។ យ៉ាងណាមិញ អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៣៥.៤៤% បានរាយការណ៍ថាមានប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែតិចជាង $១០០។

៤.២.២ ផ្នត់គំនិត និងចំណេះដឹងអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

តារាងទី 2៖ យោងតាមគំនិតរបស់អ្នក ក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
យោងតាមគំនិតរបស់អ្នក ក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក		
ទាំងអស់	៣៩	២.៨៩
ភាគច្រើន	៤៣៨	៣២.៤៤
ខ្លះៗ	៣៧៥	២៧.៧៨
ភាគតិច	២៩៥	២១.៨៥
មិនមាន	១៣២	៩.៧៨
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៧១	៥.២៦

តារាងខាងលើបង្ហាញពីការយល់ឃើញទូទៅទាក់ទងនឹងស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ក្មេងស្រីនៅទូទាំងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ យោងតាមអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៣២.៤៤% ស្ត្រីដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំភាគច្រើនត្រូវបានរកឃើញថា បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ យោងតាមការស្ទង់មតិស្ត្រីដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំចំនួន ២៧.៧៨% ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ យ៉ាងណាមិញ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ថា អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៩.៧៨% បានរាយការណ៍ថានៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ មិនមានក្មេងស្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងឡើយ។

តារាងទី 3៖ យោងតាមគំនិតរបស់អ្នក ក្មេងប្រុសអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបានរៀបការនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
យោងតាមគំនិតរបស់អ្នក ក្មេងប្រុសអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក		
ទាំងអស់	២៤	១.៧៨
ភាគច្រើន	២០៨	១៥.៤១
ខ្លះៗ	៣១៤	២៣.២៦
ភាគតិច	២៧០	២០
មិនមាន	៤៤៦	៣៣.០៤
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៨៨	៦.៥២

តារាងខាងលើបង្ហាញពីផ្នត់គំនិតផ្សេងៗ គ្នាទាក់ទងនឹងប្រេវ៉ាឡង់ នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ក្មេងប្រុសទៅតាមក្រុមរៀងៗខ្លួន។ តាមលទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិអ្នកចូលរួម ១.៧៨% បានបញ្ជាក់ថា ក្នុងសហគមន៍របស់ខ្លួនមានការអនុវត្តនូវការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឱ្យក្មេងប្រុសទាំងអស់ដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ។

តារាងទី 4៖ ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
តាមគំនិតរបស់អ្នក ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន		
កើនឡើង	៦៣៧	៤៧.១៩
ថយចុះ	១៦៥	១២.២២
នៅដដែល	១៤៨	១០.៩៦
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៤០០	២៩.៦៣

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមចំនួន៤៧.១៩% បានទទួលស្គាល់ថាប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំមានការកើនឡើង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងឆ្នាំមុន។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកចូលរួមសរុបចំនួន ១២.២២% បានបញ្ជាក់ថា បញ្ហានេះមានការថយចុះ ហើយ ១០.៩៦% ទៀតបាននិយាយថាវាមិនមានការផ្លាស់ប្តូរឡើយ។ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ដែរថា អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ២៩.៦៣% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងទៅនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន។ ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំគឺជាប្រធានបទដែលមានការជជែកដេញដោលដោយមានផ្នត់គំនិតខុសៗគ្នាជាច្រើន។ យ៉ាងណាមិញអ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនបង្ហាញថាបញ្ហានេះមានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

តារាង ៥៖ ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
តាមគំនិតរបស់អ្នក ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន		
កើនឡើង	៦៤៥	៤៧.៧៨
ថយចុះ	៨៨	៦.៥២
នៅដដែល	១៨២	១៣.៤៨
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៤៣៥	៣២.២២

គួរឱ្យកត់សម្គាល់ថា អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៤៧.៨% បានបង្ហាញថា បញ្ហាដែលទាក់ទងទៅនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងចំពោះក្មេងប្រុសមានការកើនឡើង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងឆ្នាំមុន។ ផ្ទុយទៅវិញអ្នកឆ្លើយតបចំនួន៦.៥២% បានរាយការណ៍ថាមានការធ្លាក់ចុះ ខណៈដែល១៣.៤៨% ទៀតបញ្ជាក់ថា មិនមានការផ្លាស់ប្តូរនោះទេ។ គួរឱ្យគត់សម្គាល់ថា អ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនចំនួន៣២.២២% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងនឹងប្រេវ៉ាឡង់នៃការអនុវត្តនេះ ។ ស្របពេលដែលមានផ្នត់គំនិតជាច្រើនទាក់ទិននឹងការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងប្រុសមុនអាយុ១៥ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីឆ្នាំមុនមក មានអ្នកចូលរួមជាច្រើនបញ្ជាក់ថា ទម្លាប់នេះនៅតែបន្តរុញច្រានឱ្យកើតមានឡើងនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

តារាង ៦៖ ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
តាមគំនិតរបស់អ្នក ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន		
កើនឡើង	៦៩៨	៥១.៧
ថយចុះ	៣៥៦	២៦.៣៧
នៅដដែល	១៧៩	១៣.២៦
មិនច្បាស់- មិនដឹង	១១៧	៨.៦៧

តារាងនេះបានបង្ហាញពីផ្នត់គំនិតផ្សេងៗគ្នាអំពីការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៥១.៧% បានបង្ហាញថា បានកើនឡើងតាំងតែពីឆ្នាំមុនមកម្ល៉េះ ហើយអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ១៣.២៦% ទៀតបានបញ្ជាក់ថា មិនមានភាពផ្លាស់ប្តូរនោះទេ ហើយអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៨.៦៧% ទៀតមិនប្រាកដអំពីបញ្ហានេះឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ២៦.៣៧% បានបង្ហាញថា មានការថយចុះតាំងពីឆ្នាំមុន។ បើទោះបីជាមានផ្នត់គំនិតជាច្រើនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងស្រីមុនអាយុ ១៨ឆ្នាំក៏ដោយ ក៏អ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនបានបញ្ជាក់ថា ការអនុវត្តបែបនេះនៅតែបន្តកើនឡើងនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

តារាងទី ៧៖ ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៨ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
តាមគំនិតរបស់អ្នក ការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកចាប់តាំងពីឆ្នាំមុន		
កើនឡើង	៧៣៤	៥៤.៣៧
ថយចុះ	២២២	១៦.៤៤
នៅដដែល	២១៦	១៦
មិនច្បាស់- មិនដឹង	១៧៨	១៣.១៩

តារាងខាងលើបង្ហាញពីផ្នត់គំនិតផ្សេងៗគ្នាលើការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ។ ក្នុងចំណោមអ្នកឆ្លើយតបទាំងអស់ មានអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៥៤.៣៧% បានបង្ហាញថា ការអនុវត្តនេះ មានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់បើធៀបទៅនឹងឆ្នាំមុន។ លើសពីនេះទៅទៀតអ្នកឆ្លើយតបចំនួន១៦% បានបញ្ជាក់ថាប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បែបនេះនៅតែមិនមានការផ្លាស់ប្តូរ ចំណែកអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ១៣.៩% ទៀតបានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់លើបញ្ហានេះ។ ផ្ទុយទៅវិញអ្នកចូលរួមចំនួន ១៦.៤៤% បានបង្ហាញថា បញ្ហានេះមានការថយចុះ បើធៀបទៅនឹងឆ្នាំមុន។ ស្របពេលដែលមានផ្នត់គំនិតជាច្រើនទាក់ទងនឹងការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្មេងប្រុសមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ទស្សនៈទូទៅរបស់អ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនបង្ហាញថាបញ្ហានេះមានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

តារាងទី ៨៖ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលផ្តល់ការការពារដល់ក្មេងស្រី

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលផ្តល់ការការពារដល់ក្មេងស្រី		
យល់ស្រប	៦៧៦	៥០.០៧
មិនយល់ស្រប	៥៩៦	៤៤.១៥
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៧៨	៥.៧៨

តារាងខាងលើបង្ហាញពីផ្នត់គំនិតផ្សេងៗ គ្នាអំពីការការពារនានា ដែលក្មេងស្រីអាចទទួលបានពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយក្នុងនោះមានអ្នកចូលរួមចំនួន ៥០.០៧% បានយល់ស្របជាមួយនឹងផ្នត់គំនិតនេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៤៤.១៥% បានសម្តែងការមិនយល់ស្របនឹងការអះអាងខាងលើ ហើយភាគរយតិចជាងគេនៃអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៥.៧៨% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងនឹងចំណុចនេះ។

តារាងទី ៩៖ បម្រែបម្រួលរូបរាងកាយគឺជាសញ្ញាបង្ហាញថា ក្មេងស្រីបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ភាគរយ	%
បម្រែបម្រួលរូបរាងកាយគឺជាសញ្ញាបង្ហាញថា ក្មេងស្រីបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍		
យល់ស្រប	៦៤៤	៤៧.៧
មិនយល់ស្រប	៦៦៣	៤៩.១១
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៤៣	៣.១៩

ទាក់ទងនឹងផ្នត់គំនិតលើបម្រែបម្រួលរូបរាងកាយ និងទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ បានឱ្យឃើញថាមានតែអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៤៧.៧% ប៉ុណ្ណោះដែលជឿជាក់ថាការផ្លាស់ប្តូររូបរាងរាងកាយរបស់មនុស្សស្រីម្នាក់ បង្ហាញថាគាត់បានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ អ្នកចូលរួមប្រហែល ៣.១៩% បង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់លើបញ្ហានេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៤៩.១១% មិនយល់ស្របជាមួយនឹងការអះអាងខាងលើ។

តារាងទី 10៖ ក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំមានកូនច្រើនជាងក្មេងស្រីដែលមានអាយុលើសពី ១៨ ឆ្នាំ។

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ភាគរយ	%
ក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំមានកូនច្រើនជាងក្មេងស្រីដែលមានអាយុលើសពី ១៨ឆ្នាំ		
យល់ស្រប	៧៣៣	៥៤.៣
មិនយល់ស្រប	៥៣១	៣៩.៣៣
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៨៥	៦.៣
បដិសេធមិនឆ្លើយ	១	០.០៧

ទិន្នន័យនៅក្នុងតារាងនេះបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៥៤.៣% ជឿជាក់ថាស្ត្រីដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំមានអត្រាមានកូន ខ្ពស់ជាងស្ត្រីដែលមានអាយុខ្ពង់ ១៨ឆ្នាំ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៣៩.៣៣% បានសម្តែងការមិនយល់ស្របជាមួយនឹងផ្នត់គំនិតទូទៅនេះ ខណៈដែលអ្នកចូលរួមភាគតិចចំនួន ៦.៣% មិនមានភាពច្បាស់លាស់។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកចូលរួមចំនួន ០.០៧% បានបដិសេធមិនបង្ហាញគំនិតរបស់ពួកគេលើបញ្ហានេះ។

តារាងទី 11៖ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយក្មេងស្រីអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំធានាបាននូវភាពបរិសុទ្ធ (ព្រហ្មចារីយ៍) នៅថ្ងៃរៀបមង្គលការ

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយក្មេងស្រីអាយុក្រោម១៨ ឆ្នាំធានាបាននូវភាពបរិសុទ្ធ (ព្រហ្មចារីយ៍)នៅថ្ងៃរៀបមង្គលការ		
យល់ស្រប	៥៤០	៤០.០
មិនយល់ស្រប	៦៥៨	៤៨.៧៤
មិនច្បាស់- មិនដឹង	១៥០	១១.១១
បដិសេធមិនឆ្លើយ	២	០.១៥

យោងតាមទិន្នន័យដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង បានបង្ហាញថាអ្នកចូលរួមចំនួន ៤០% ជឿជាក់ថាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយក្មេងស្រីដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំធានាបាននូវការរក្សាភាពបរិសុទ្ធ ពោលគឺព្រហ្មចារីយ៍នៅថ្ងៃរៀបមង្គលការ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៤៨.៧៤% បានសម្តែងការមិនយល់ស្របជាមួយនឹងផ្នត់គំនិតនេះ។ អ្នកចូលរួម ១១.១១% បានបង្ហាញភាពមិនច្បាស់លាស់អំពីបញ្ហានេះ។

តារាងទី 12៖ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយក្មេងអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ជួនកាលអាចជាមធ្យោបាយរកប្រាក់យកទៅសងបំណុល

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយក្មេងអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ជួនកាលអាចជាមធ្យោបាយរកប្រាក់យកទៅសងបំណុល		
យល់ស្រប	៣១៩	២៣.៦៣
មិនយល់ស្រប	៩៨៧	៧៣.១១
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៤១	៣.០៤
បដិសេធមិនឆ្លើយ	៣	០.២២

អ្នកចូលរួមចំនួន ២៣.៦៣% បង្ហាញពីទំនាក់ទំនងនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយបុគ្គលដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ជាមួយនឹងការសងបំណុលថា ជួនកាល ជាវិធីសាស្ត្រមួយដើម្បីរកប្រាក់ទៅទូទាត់សងបំណុល។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ៧៣.១១% បានសម្តែងការមិនយល់ស្របជាមួយនឹងការអះអាងខាងលើនេះ។ ក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមដែលបានស្ទង់មតិ មានចំនួន ៣.០៤% បង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ ខណៈមួយភាគតូចទៀតដែលមានចំនួន ០.២២% បានបដិសេធមិនផ្តល់គំនិតលើបញ្ហានេះ។

តារាងទី 13៖ នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកក៏មានទម្លាប់ជូនថ្លៃបណ្ណាការដែរ

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកក៏មានទម្លាប់ជូនថ្លៃ**បណ្ណា**ការដែរ		
មាន	១២៣២	៩១.២៦
មិនមាន	១១៧	៨.៦៧
មិនច្បាស់- មិនដឹង	១	០.០៧
បដិសេដមិនឆ្លើយ	០	០

ទិន្នន័យខាងលើបង្ហាញថា ជាទូទៅក្នុងសង្គមនៅតែមានទម្លាប់ជូនថ្លៃបណ្ណាការដដែល។ អ្នកឆ្លើយតបប្រមាណជា ៩១.២៦% បានបញ្ជាក់ថាការផ្តល់ជូនថ្លៃបណ្ណាការនៅតែមាន ខណៈដែលអ្នកឆ្លើបតបចំនួន ៨.៦៧% ទៀតបដិសេដថាមិនមាន។ អ្នកឆ្លើយតបភាគតិចចំនួន ០.០៧% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់លើការអនុវត្តមួយនេះ។

តារាងទី 14៖ ថ្លៃបណ្ណាការនឹងមានតម្លៃទាប នៅពេលកុមារកាន់តែមានអាយុក្មេង និងមានការអប់រំតិចតួច

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ថ្លៃបណ្ណាការនឹងមានតម្លៃទាប នៅពេលកុមារកាន់តែមានអាយុក្មេង និងមានការអប់រំតិចតួច		
យល់ស្រប	៤៧២	៣៤.៩៦
មិនយល់ស្រប	៨៣១	៦១.៥៦
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៤៧	៣.៤៨
បដិសេដមិនឆ្លើយ	០	០

ទិន្នន័យនៅក្នុងតារាងបានបង្ហាញថាអ្នកចូលរួមភាគច្រើន (៦១.៥៦%) បានសម្តែងការមិនយល់ស្រប ជាមួយនឹងគំនិតដែលថាថ្លៃបណ្ណាការមានការថយចុះនៅពេលដែលកុមារមានអាយុក្មេង និងកម្រិតអប់រំទាប។ យ៉ាងណាមិញ អ្នកចូលរួមសរុបចំនួន ៣៤.៩៦% បានសម្តែងការយល់ស្របជាមួយនឹងការអះអាងខាងលើ។ អ្នកចូលរួមប្រហែល ៣.៤៨% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់លើបញ្ហានេះ។

តារាងទី 15៖ ក្មេងស្រីដែលមានអាយុច្រើនជាង ១៨ ឆ្នាំហើយមិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជាបន្ទុករបស់គ្រួសារ

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ក្មេងស្រីដែលមានអាយុច្រើនជាង ១៨ ឆ្នាំហើយមិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺជាបន្ទុករបស់គ្រួសារ		
យល់ស្រប	៤៧៥	៣៥.១៩
មិនយល់ស្រប	៨៥២	៦៣.១១
មិនច្បាស់- មិនដឹង	២២	១.៦៣
បដិសេធមិនឆ្លើយ	១	០.០៧

នៅពេលសាកសួរអំពីការចំណាយរបស់ក្មេងស្រីដែលមានអាយុច្រើនជាង ១៨ ឆ្នាំហើយ តែមិនទាន់បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលអាចជាបន្ទុកដល់គ្រួសារ អ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនបានបង្ហាញពីការមិនយល់ស្របលើការអះអាងនេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ថាអ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនចំនួន ៣៥.១៩% មានជំនឿបែបនេះ។ ក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមទាំងអស់ មានចំនួន ១.៦៣% បង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ ខណៈមួយភាគតូចទៀតដែលមានចំនួន ០.០៧% បានបដិសេធមិនផ្តល់គំនិតលើបញ្ហានេះ។

តារាងទី 16៖ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំគឺជាការតម្រូវដោយសាសនា ឬប្រពៃណី

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំគឺជាការតម្រូវដោយសាសនា ឬប្រពៃណី		
យល់ស្រប	២៨៧	២១.២៦
មិនយល់ស្រប	១០៣៩	៧៦.៩៦
មិនច្បាស់- មិនដឹង	២៤	១.៧៨

ទិន្នន័យដែលបង្ហាញក្នុងតារាងនេះ បញ្ជាក់ថាអ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើនចំនួន ៧៦.៩៦% បានរាយការណ៍ថាកាតព្វកិច្ចសាសនា ឬប្រពៃណីលែងទាមទារឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំហើយ។ យ៉ាងណាមិញ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ដែរថា អ្នកឆ្លើយតបចំនួន ២១.២៦% បន្តមានជំនឿប្រកាន់ខ្ជាប់ទំនៀមទម្លាប់ សាសនា ឬប្រពៃណី ដែលចាំបាច់ត្រូវឱ្យកូនរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ អ្នកចូលរួមប្រហែល ១.៧៨% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះ។

តារាងទី 17៖ ក្មេងស្រីវ័យជំទង់ភាគច្រើនចូលចិត្តរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ក្មេងស្រីវ័យជំទង់ភាគច្រើនចូលចិត្តរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ		
យល់ស្រប	៦០៦	៤៤.៨៩
មិនយល់ស្រប	៦៩៣	៥១.៣៣
មិនច្បាស់- មិនដឹង	៤៩	៣.៦៣
បដិសេដមិនឆ្លើយ	២	០.១៥

អ្នកចូលរួមមានផ្នត់គំនិតជាច្រើនចំពោះបញ្ហាដែលថាក្មេងស្រីវ័យជំទង់ភាគច្រើនចូលចិត្តរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ។ អ្នកចូលរួមសរុបចំនួន ៥១.៣៣% បានសម្តែងការមិនយល់ស្របចំពោះការអះអាងនេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើន ៤៤.៨៩% មានភាពជឿជាក់ថាក្មេងស្រីវ័យជំទង់ភាគច្រើនចង់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ អ្នកចូលរួមមួយចំនួនតូចចំនួន ០.១៥% បដិសេដមិនបញ្ចេញមតិហើយ ៣.៦៣% ទៀតមិនមានភាពច្បាស់លាស់លើបញ្ហានេះ។

៤.២.៣ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះបង្ហាញថា អ្នកឆ្លើយតបភាគតិចចំនួន ០.៥០% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំ។ លើសពីនេះទៅទៀត ជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវសង្កត់ធ្ងន់ថា អ្នកចូលរួមភាគច្រើនចំនួន ១៣.៩៣% និយាយថាពួកគេបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងចន្លោះអាយុចាប់ពី១៥ដល់១៨ ឆ្នាំ។ ភាគរយដ៏ច្រើននៃអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៥០.១៥% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ ឆ្នាំឬអាយុច្រើនជាងនេះ ស្របពេលដែលអ្នកដែលនៅលីវមាន ៣៥.៤០%។ ជាលទ្ធផល របកគំហើញរបស់ការសិក្សាបង្ហាញថា ស្ត្រីភាគច្រើនពោលគឺ ១៤.៤៤% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។

តារាងទី 18:អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង មុនអាយុ ១៥ឆ្នាំ និង ក្រោមអាយុ ១៨ឆ្នាំ

បុគ្គលិកលក្ខណៈ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	**%**
អាយុមធ្យមដែលអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍/រស់នៅជាមួយគ្នា (មេដ្យាន) (N=៨៧២)	១៨.៩៩ (១៩)	
ចន្លោះ	១១ - ២៦ ឆ្នាំ	
អាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍/រស់នៅជាមួយគ្នា (N=១៣៥០)		
< ១៥ ឆ្នាំ	៧	០.៨០
>=១៥ ឆ្នាំ <១៨ ឆ្នាំ	១៨៨	២១.៥៦
>= ១៨ ឆ្នាំ	៦៧៧	៧៧.៦៤
អាយុជាមធ្យមរបស់ប្តីគិតជាឆ្នាំនៅពេលនោះ (មេដ្យាន) (N=៨៧២)	២២.៩៥ (២២)	
ចន្លោះ	១២ - ៤៥ ឆ្នាំ	

អាយុរបស់ស្វាមីនៅពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍/រស់នៅជាមួយគ្នា (N= ១៣៥០)		
< ១៥ ឆ្នាំ	៣	០.៣៤
>=១៥ ឆ្នាំ <១៨ ឆ្នាំ	៤០	៤.៥៩
>= ១៨ ឆ្នាំ	៨២៩	៩៥.០៧
បានចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ (N=៨៧២)		
បាទ/ចាស	២៨៦	៣២.៨
ទេ	៥៨៤	៦៦.៩៧
មិនច្បាស់- មិនដឹង	២	០.២៣
រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយក្តីស្រលាញ់ ឬចាស់ទុំផ្សំផ្គុំ (N=៨៧២)		
រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយក្តីស្រលាញ់	៨១១	៩៣.០
យល់ព្រមតាមចាស់ទុំផ្សំផ្គុំ	៦១	៧.០
អាយុជាមធ្យមនៃការមានផ្ទៃពោះ (មេដ្យាន)	១៧.០៤ (១៩)	
ចន្លោះ	១៤ - ២៤ ឆ្នាំ	
ក្រុមអាយុអ្នកដែលមានផ្ទៃពោះ (N=៨៧២)		
< ១៥ ឆ្នាំ	១	០.១១
>=១៥ ឆ្នាំ <១៨ ឆ្នាំ	៩៣	១០.៦៧
>= ១៨ ឆ្នាំ	៦៦៤	៧៦.១៥
មិនធ្លាប់មានផ្ទៃពោះ	១១៤	១៣.០៧

សម្រាប់បុរសវិញ មានត្រឹមតែ០.៣៤% ប៉ុណ្ណោះដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៥ ឆ្នាំ ខណៈដែលសមាមាត្រនៃបុរសចំនួន៤.៥៩% ទៀតបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅចន្លោះអាយុ១៥ដល់១៨ ឆ្នាំ។ បុរសប្រហែល ៧៧.៦៤% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយពេលមានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។

ពេលសួរអំពីស្ថានភាពចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ពួកគេ អ្នកចូលរួមភាគច្រើន (៦៦.៩៧%) បាននិយាយថា ពួកគេមិនទាន់បានបញ្ចប់នីតិវិធីចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការទេ។ នៅក្នុងការប្រៀបធៀប មានអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៣២.៨% ប៉ុណ្ណោះបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ពួកគេតាមរយៈដំណើរការចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ។ អ្នកចូលរួមចំនួន ០.២៣% បានបង្ហាញពីភាពមិនច្បាស់លាស់ ឬកង្វះការយល់ដឹងជុំវិញប្រធានបទនេះ។

អ្នកចូលរួមភាគច្រើនបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយក្តីស្រលាញ់។ យ៉ាងណាមិញ ភាគរយដ៏ច្រើននៃអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ៧% បានរាយការណ៍ថា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ពួកគេត្រូវបានផ្សំផ្គុំដោយចាស់ទុំ។

ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា ត្រូវបានកត់សម្គាល់ថាអ្នកឆ្លើយតបចំនួន ១០.៧៧% មានបទពិសោធន៍ក្នុងការមាន ផ្ទៃពោះមុនពេលមានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ នៅក្នុងចំនួនប្រជាជននេះ មានតែអ្នកចូលរួមចំនួន ០.១១% ប៉ុណ្ណោះដែលបានរាយការណ៍ពីការមានផ្ទៃពោះមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំ ហើយអ្នកដទៃទៀតចំនួន ១០.៦៧% បានរាយការណ៍ពីការមានផ្ទៃពោះចាប់ពីអាយុ ១៥ ដល់ ១៨ ឆ្នាំ។ យ៉ាងណាមិញ អ្នកចូលរួមជាច្រើនចំនួន (៧៦.១៥%) មានពិសោធន៍ក្នុងការមានផ្ទៃពោះនៅពេលពួកគេមានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ឬចាស់ជាងនេះ។ ក្នុងការសិក្សាអ្នកចូលរួមចំនួន ១៣% មិនធ្លាប់មានបទពិសោធន៍មានផ្ទៃពោះទេ។

នៅពេលប្រៀបធៀបរបកគំហើញនៃការសិក្សានេះជាមួយនឹងលទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា (CDHS) ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងនៅចន្លោះឆ្នាំ ២០២១ និង ២០២២ វាបង្ហាញពីនិន្នាការផ្លាក់

ចុះនៃការកើនឡើងនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង។ ជាពិសេស ភាគរយនៃក្មេងស្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំបានធ្លាក់ចុះពី ២៥% ទៅ ១៩% ស្របពេលដែលភាគរយនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុរបស់ក្មេងប្រុស បានធ្លាក់ចុះពី៩% ទៅ ៦% ។ លើសពីនេះទៅទៀត ភាគរយនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលកើតមានឡើងមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំមានការថយចុះបន្តិចពី ២% ទៅ ១.៨% ក្នុងឆ្នាំ ២០២២។[១៤]

៤.២.៤ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធវ័យក្មេងនៅតាមខេត្តគោលដៅ

ក្នុងចំណោមខេត្តដែលស្ថិតក្រោមការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ ខេត្តរតនគិរីមានប្រេវ៉ាឡង់នៃអ្នករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំខ្ពស់ជាងគេដោយមានអត្រា ៣៧.៣%។ ខេត្តព្រះវិហារជាខេត្តដែលមានអត្រាខ្ពស់ជាងគេទីពីរដែលមានអត្រា ១៦.៧%។ ខេត្តស្ទឹងត្រែងជាប់ចំណាត់ទីបី ដែលមានអត្រា ១៤,៧%។ ខេត្តកំពតជាប់ ចំណាត់ថ្នាក់លេខបួន មានអត្រា ១៤%។ ខេត្តសៀមរាបជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខប្រាំ មានអត្រា ១២%។ ខេត្តព្រៃវែងជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខប្រាំមួយ មានអត្រា ១០.៧%។ ខេត្តព្រះសីហនុជាប់ចំណាត់ថ្នាក់ទីប្រាំពីរ មានអត្រា ៩.៣%។ ខេត្តបាត់ដំបងជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខប្រាំបួន ដែលមានអត្រា ៨%។ ក្នុងចំណោមខេត្តគោលដៅទាំងប្រាំបួន ខេត្តតាកែវមានស្ថិតិល្អជាងគេទាក់ទងនឹងប្រេវ៉ាឡង់នៃ CEFMU ក្នុងចំណោមស្ត្រី ព្រោះខេត្តនេះមានអត្រាទាបបំផុតគឺ ៧.៣% ។

តារាងទី 19: ប្រេវ៉ាឡង់នៃ CEFMU តាមខេត្ត

	អាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ						
អថេរ	ទេ		បាទ/ចាស		សរុប		**តម្លៃ** P
	ចំនួន	**%**	**ចំនួន**	**%**	**ចំនួន**	**%**	
ខេត្ត							
តាកែវ	១៣៩	៩២.៧	១១	៧.៣	១៥០	១០០.០	<0.00១
បាត់ដំបង	១៣៨	៩២.០	១២	៨.០	១៥០	១០០.០	
ព្រះសីហនុ	១៣៦	៩០.៧	១៤	៩.៣	១៥០	១០០.០	
ព្រៃវែង	១៣៤	៨៩.៣	១៦	១០.៧	១៥០	១០០.០	
សៀមរាប	១៣២	៨៨.០	១៨	១២.០	១៥០	១០០.០	
កំពត	១២៩	៨៦.០	២១	១៤.០	១៥០	១០០.០	
ស្ទឹងត្រែង	១២៨	៨៥.៣	២២	១៤.៧	១៥០	១០០.០	
ព្រះវិហារ	១២៥	៨៣.៣	២៥	១៦.៧	១៥០	១០០.០	
រតនគិរី	៩៤	៦២.៧	៥៦	៣៧.៣	១៥០	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	

Table 20: ប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំជាលក្ខណៈប្រជាសាស្ត្រ

អញ្ញត្តិទិន្នន័យ	**អាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ**			P-value
	ទេ **ចំនួន (%)**	បាទ/ចាស **ចំនួន (%)**	សរុប **ចំនួន (%)**	
អាយុរបស់អ្នកឆ្លើយតប				
២០ ឆ្នាំ	៣២០(៨៦.៣)	៥១ ១៣.៧)	៣៧១(១០០)	<0.00១
២១ ឆ្នាំ	១៧៦(៨៧.១)	២៦(១២.៩)	២០២ (១០០)	
២២ ឆ្នាំ	១៥៩(៨៤.៦)	២៩(១៥.៤)	១៨៨(១០០)	
២៣ ឆ្នាំ	២៤៥(៨៤.២)	៤៦(១៥.៨)	២៩១(១០០)	
២៤ ឆ្នាំ	២៥៥(៨៥.៦)	៤៣(១៤.៤)	២៩៨(១០០)	
សរុប	១១៥៥(៨៥.៦)	១៩៥(១៤.៤)	១៣៥០(១០០)	
ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ				
ក្រីក្រ	៩២៤(៨៦.៦)	១៤៣ (១៣.៤)	១០៦៧ (១០០)	0.0៣៤
មិនក្រីក្រ	២៣១(៨១.៦)	៥២ (១៨.៤)	២៨៣ (១០០)	
សរុប	១១៥៥(៨៥.៦)	១៩៥ (១៤.៤)	១៣៥០ (១០០)	
ជនជាតិ				
ខ្មែរ	១០៦៣(៨៨.៥)	១៣៨(១១.៥)	១២០១ (១០០)	<0.00១
មិនមែនខ្មែរ	៩២ (៦១.៧)	៥៧(៣៨.៣)	១៤៩ (១០០)	
សរុប	១១៥៥ (៨៥.៦)	១៩៥ (១៤.៤)	១៣៥០ (១០០)	
សាសនា				
ព្រះពុទ្ធ	១០៨៦ (៨៨.១)	១៤៧ (១១.៩)	១២៣៣ (១០០)	<0.00១
ផ្សេងទៀត (អ៊ីស្លាម គ្រឹស្ត វិញ្ញាណនិយម។ល)	៦៩ (៥៩)	៤៨ (៤១)	១១៧ (១០០)	
សរុប	១១៥៥ (៨៥.៦)	១៩៥ (១៤.៤)	១៣៥០ (១០០)	
ចំនួនបងប្អូនបង្កើត				
៣ នាក់ ឬតិចជាងនេះ	៥០៤ (៨៦.៧)	៧៧ (១៣.៣)	៥៨១ (១០០)	0.២៧៨
៤ នាក់ ឬតិចជាងនេះ	៤២៣ (៨៤.៤)	៧៨ (១៥.៦)	៥០១ (១០០)	
សរុប	៩២៧ (៨៥.៧)	១៥៥ (១៤.៣)	១០៨២ (១០០)	

នៅក្នុងគំរូសរុបនៃការសិក្សានេះ គេសង្កេតឃើញថាក្រុមអ្នកឆ្លើយតបដែលមានអាយុ ២៣ ឆ្នាំ (១៥.៨%) មានប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំខ្ពស់ជាងគេ។ បន្ទាប់មក ក្រុមអ្នកឆ្លើយតបដែលមានអាយុខ្ទង់ ២២ឆ្នាំ មានអត្រាទាបជាងបន្តិចគឺ ១៥.៤% ។ ក្រុមអ្នកឆ្លើយតបដែលមានអាយុ ២៤ ឆ្នាំទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់លេខបី ជាមួយនឹងអត្រា ១៤.៤% ។ ក្រុមអ្នកឆ្លើយតបដែលមានអាយុ ២០ ឆ្នាំទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់លេខបួន ដោយមានអត្រា ១៣.៧% ។ តួលេខតាមប្រកិតគ្នាពីក្រុមអ្នកឆ្លើយតបដែលមានអាយុ២០ឆ្នាំដែលទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់លេខប្រាំ ជាមួយនឹងអត្រា ១២.៩% ។

របកគំហើញពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលមិនមានអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ហើយមានស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមទាប បង្ហាញថាអាចប្រឈមមុខទៅនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ ដោយមានអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ចំនួន ១៨.៤% ។

ទាក់ទងនឹងជាតិសាសន៍ លទ្ធផលក៏បង្ហាញផងដែរថា បុគ្គលដែលជាជនជាតិដើម ឬជនជាតិភាគតិចមានការប្រឈមមុខជាមួយនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុខ្ពស់ជាងគេ។ ប្រេវ៉ាឡង់ដ៏ជាក់លាក់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ដែលកើតមានឡើងមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំរបស់ក្រុមនេះមានចំនួន ៣៨.៣% ។

ទាក់ទងទៅនឹងទំនាក់ទំនងបែបសាសនា បុគ្គលដែលមិនមែនជាពុទ្ធសាសនិកមានការប្រឈមនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលកើតមានឡើងមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំខ្ពស់ជាងគេ។ របកគំហើញនៃការសិក្សាក៏បង្ហាញផងដែរថា អ្នកដែលមានបងប្អូនបង្កើត៤នាក់ ឬច្រើននាក់មានប្រេវ៉ាឡង់ខ្ពស់ជាងគេ ដោយអត្រារៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំមានចំនួន ១៥.៦% ។

តារាងទី 21៖ លក្ខណៈនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

អញ្ញត្តិទិន្នន័យ	រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ			P-value
	ទេ ចំនួន(%)	បាទ/ចាស ចំនួន(%)	សរុប ចំនួន(%)	
លក្ខណៈនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍				
អាពាហ៍ពិពាហ៍សេក្តីស្រលាញ់	៦៣១ (៧៧.៨)	១៨០ (២២.២)	៨១១ (១០០)	០.៦៦៥
អាពាហ៍ពិពាហ៍ចាស់ទុំផ្សំផ្គុំ	៤៦ (៧៥.៤)	១៥ (២៤.៦)	៦១ (១០០)	
សរុប	៦៧៧ (៧៧.៦)	១៩៥ (២២.៤)	៨៧២ (១០០)	

ការសិក្សាបង្ហាញថាស្ត្រីចំនួន ២២.២% ដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ ត្រូវចាត់ថ្នាក់ថាបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយសេចក្តីស្រលាញ់។ យ៉ាងណាមិញ ការស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា ស្ត្រីភាគច្រើនចំនួន ២៤.៦% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ ដែលជាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្សំផ្គុំឡើងដោយចាស់ទុំ។

៤.២.៥ ឫសគល់/កត្តាពាក់ព័ន្ធនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

ដើម្បីកំណត់ឫសគល់ ឬកត្តាចូលរួម អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង ការធ្វើតេស្ត Chi-square និង bivariate logistic regression តាមរយៈការប្រើប្រាស់ STATA ដើម្បីធ្វើតេស្តនេះ។ Logistic regressions ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយរួមបញ្ចូលតែអញ្ញត្តិទិន្នន័យភ្ជាប់ជាមួយ CEFMU ប៉ុណ្ណោះ។

តារាងទី 22: ឫសគល់/កត្តាពាក់ព័ន្ធនៃ CEFMU

អថេរ	មិនរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ	រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ	តម្លៃ P	Cof	តម្លៃ P	៩៥%CI
	ហ្វ្រេកង់ (%)	ហ្វ្រេកង់ (%)				
ខេត្ត						
សៀមរាប	១៣២(៨៨)	១៨(១២)	<0.00១	Ref.		
ព្រះវិហារ	១២(៨៣.៣)	២(១៦.៧)		0.៣៨	0.២៥១	(-0.២៧ ដល១.0៤)
បាត់ដំបង	១៣៨(៩២)	១២(៨)		-0.៤៥	0.២៥១	(-១.២២ ដល់0.៣៤)
ព្រៃវែង	១៣៤(៨៩.៣)	១(១0.៧)		-0.១៣	0.៧១១	(-0.៨៥ ដល់ 0.៥៨)
ស្ទឹងត្រែង	១២៨(៨៥.៣)	២២១៤.៧)		0.២៣	0.៤៩៨	(-0.៤៤ ដល់ 0.៩0
រតនគិរី	៩៤(៦២.៧)	៥៦៣៧.៣)		១.៤៧	<0.00១	(0.៨៨ ដល់ ២.0៧)
តាកែវ	១៣៩(៩២.៧)	១១(៧.៣)		-0.៥៤	0.១៥៧	(-១.៣៣ ដល់0.២៤)
កំពត	១២៩(៨៦)	២១(១៤)		0.១៨	0.៦0៧	(-0.៤៥ ដល់ 0.៨៥)
ព្រះសីហនុ	១៣៦(៩0.៧)	១៤(៩.៣)		-0.២៨	0.៤៥៥	(-១.0២ ដល់ 0.៤៦)
អាយុអ្នកឆ្លើយតប						
២0-២១ ឆ្នាំ	៤៩៦(៨៦.៦)	៧(១៣.៤)	0.៣៦៦	Ref.		
២២-២៥ ឆ្នាំ	៦៥៩(៨៤.៨)	១១(១៥.២)		-0.0៨	0.៧៦៩	(-0.៥៨ ដល់ 0.៤៣)
សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ						
ក្រីក្រ	៩២៤(៨៦.៦)	១៤៣១៣.៤)	0.0៣៤	Ref.		
មិនមែនក្រីក្រ	២៣១(៨១.៦)	៥២(១៨.៤)		0.៣៧	0.00៣	(0.២៦ ដល់ 0.៧២)
ជនជាតិ						
ខ្មែរ	១0៦៣(៨៨.៥)	១៣៨១១.៥)	<0.00១	Ref.		
មិនមែនខ្មែរ	៩២(៦១.៧)	៥៧(៣៨.៣)		១.៥៦	<0.00១	(១.១៩ ដល់ ១.៩៤)
សាសនា						
ព្រះពុទ្ធ	១0៨៦(៨៨.១)	១៤(១១.៩)	<0.00១	Ref.		
ផ្សេងៗ (អ៊ីស្លាម គ្រីស្ទាន វិញ្ញាណនិយម-ល-)	៦៩(៥៩)	៤៨(៤១)		១.៦៤	<0.00១	(១.២៣ ដល់ ២.0៤)
កម្រិតវប្បធម៌របស់អ្នកឆ្លើយតប						
វិទ្យាល័យឡើងទៅ	៥៤៥(៩៧.៧)	១៣(២.៣)	<0.00១	Ref.		
អនុវិទ្យាល័យ	៣៥៣(៨១.៧)	៧៩(១៨.៣)		២.២៤	<0.00១	(១.៦៤ ដល់ ២.៨៤)
បឋមសិក្សា ឬមិនបានចូលរៀន	២៥៧(៧១.៤)	១0៣(២៨.៦)		២.៨២	<0.00១	(២.២៥ ដល់ ៣.៤២)
កម្រិតវប្បធម៌ម្តាយរបស់អ្នកឆ្លើយតប						
វិទ្យាល័យឡើងទៅ	១១៩(៩១.៥)	១១(៨.៥)	0.0១២	Ref.		
អនុវិទ្យាល័យ	១៣៧(៩0.៧)	១៤(៩.៣)		0.១	0.៨១២	(-0.៧៣ ដល់0.៩៣)
បឋមសិក្សា ឬមិនបានចូលរៀន	៨៩៩(៨៤.១)	១៧0 (១៥.៩)		0.៧២	0.0២៨	(0.0៨ ដល់ ១.៣៥)
កម្រិតវប្បធម៌ឪពុករបស់អ្នកឆ្លើយតប						

វិទ្យាល័យឡើងទៅ	៩៣(៩៣)	៤(៧)	<0.00១	Ref.		
អនុវិទ្យាល័យ	១២២(៩៦.១)	៥(៣.៩)		-0.៦១	0.៣៧៧	(-១.៩៦ ដល់ 0.៧៤)
បឋមសិក្សា ឬមិនបានចូលរៀន	៩៤0(៨៤)	១៨៦(១៦)		0.៩២	0.0៧៩	(-0.១0 ដល់ ១.៩៥)
បោះបង់ការសិក្សា						
បោះបង់ការសិក្សាមុនអាពាហ៍ពិពាហ៍	៦១៤(៧៨)	១៧៤(២២)	0.0២១	Ref.		
បោះបង់ការសិក្សាក្រោយអាពាហ៍ពិពាហ៍	២៣(៦៩.៧)	១0(៣0.៣)		0.៤៣	0.២៦៣	(-0.៣៣ ដល់ ១.១៩)
អ្នកដែលដឹងអំពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងសម្រាប់ក្មេងស្រី						
មិនដឹង	១៨៧(៩៣.៥)	១៣(៦.៥)	0.00១	Ref.		
ដឹង	៩៦៨(៨៤.២)	១៨២(១៥.៨)		0.៩៩	0.00១	(0.៤១ ដល់ ១.៥៦)
អ្នកដែលដឹងអំពីអាយុសមស្របសម្រាប់ក្មេងប្រុសក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍						
មិនដឹង	៥៥៧(៨៩.៥)	៦៥(១0.៥)	<0.00១			
ដឹង	៥៩៨(៨២.១)	១៣0(១៧.៩)		0.៦២	<0.00១	(0.៣0 ដល់ 0.៩៤)
អ្នកដែលដឹងអំពីអាយុសមស្របសម្រាប់ក្មេងស្រីក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍						
មិនដឹង	៤៩(៧៥.៤)	១៦(២៤.៦)	0.0១៧	Ref.		
ដឹង	១១0៤(៨៦)	១៧៩(១៤)		-0.៧	0.0១៩	(-១.២៨ ដល់ -0.១១)
ទទួលរងអំពើហិង្សា						
មិនធ្លាប់	១0៣២(៨៦.៤)	១៦២(១៣.៦)	0.0១	Ref.		
ធ្លាប់	១២២(៧៨.៧)	៣៣(២១.៣)		0.៥៤	0.0១១	(0.១៣ ដល់ 0.៩៦)
អ្នកដែលធ្លាប់ស្តាប់អ្នកដឹកនាំសហគមន៍/អ្នកមានឥទ្ធិពលនិយាយអំពី CEFMU						
មិនធ្លាប់	២៨៩(៨៨.៩)	៣៦(១១.១)	0.0៤៧	Ref.		
ធ្លាប់	៨៦៦(៨៤.៥)	១៥៩(១៥.៥)		0.៣៩	0.0៤៩	(0.00 ដល់ 0.៧៧)

យោងតាមតារាងខាងលើ និងស្ថិតិ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងគឺពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងជាមួយនឹងទីតាំងភូមិសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ជាតិសាសន៍ សាសនា កម្រិតវប្បធម៌ (អ្នកឆ្លើយតប កម្រិតវប្បធម៌ឪពុករបស់អ្នកឆ្លើយតប កម្រិតវប្បធម៌ម្តាយរបស់អ្នកឆ្លើយតប) ការបោះបង់ការសិក្សា ចំណេះដឹងអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅមានកម្រិត។ លទ្ធផលនៃការសម្ភាសន៍ក៏បានបង្ហាញផងដែរថា វិសមភាពយេនឌ័រ ការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ បទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌ ភាពក្រីក្រ និងវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ការអនុវត្តច្បាប់មិនទាន់ពេញលេញ

ព្រមទាំងប្រព័ន្ធអ៊ិនធឺណេត និងប្រព័ន្ធបណ្តាញសង្គមក៏ជាកត្តាពាក់ព័ន្ធនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងផងដែរ។

១) វិសមភាពយេនឌ័រ

វិសមភាពយេនឌ័រ ត្រូវបានគេកំណត់ថាជាកត្តារចនាសម្ព័ន្ធដ៏សំខាន់ដែលរួមចំណែកក្នុងបញ្ហានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅក្នុងខេត្តគោលដៅនៃការសិក្សានេះ។ កត្តានេះពាក់ព័ន្ធនឹងវត្តមាននៃបរិបទសង្គមរើសអើង ដែលកំណត់ពីទំនួលខុសត្រូវដែលត្រូវបានគេរំពឹងទុកពីក្មេងស្រី និងស្ត្រីនៅក្នុងផ្ទះ សហគមន៍ និងសង្គម។ បទដ្ឋានយេនឌ័រ ជាស្តង់ដារសង្គមដែលកំណត់នូវទង្វើនិងអាកប្បកិរិយាដែលអនុញ្ញាតនិងមិនអាចអនុញ្ញាតបានសម្រាប់បុគ្គលដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាស្ត្រីទាំងមុននិងក្រោយពេលដែលពួកគេបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងច្បាស់លាស់រវាងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការអនុវត្តបន្តនៃវិសមភាពយេនឌ័រ។ បញ្ហាដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងប្រេវ៉ាឡង់ និងកម្រិតធ្ងន់ធ្ងរនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងដែលជាញឹកញាប់មានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់ក្មេងស្រីជាងក្មេងប្រុស។

លទ្ធផលនេះបង្ហាញអំពីពីរបៀបដែលកត្តាមួយចំនួនមានឥទ្ធិពលលើប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងក្នុងចំណោមស្ត្រី។ ផ្នត់គំនិតវប្បធម៌បង្កើតជាទំនាក់ទំនងរវាងការចាប់ផ្តើមនៃភាពពេញវ័យ ដែលជាធម្មតាកើតឡើងនៅចន្លោះអាយុពី១ ទៅ១៥ ឆ្នាំ ប៉ុន្តែអាចកើតឡើងមុន ជាមួយនឹងស្ថានភាពនៃការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺស្ថិតក្នុងចំណោមអថេរទាំងនេះ។ ការព្រួយបារម្ភក៏ត្រូវបានលើកឡើងផងដែរអំពីផលវិបាកដែលស្ត្រីវ័យជំទង់វ័យអាចជួបប្រទះក្នុងអំឡុងពេលស្វែងរកដៃគូដែលសក្តិសម។

ជាងនេះទៅទៀត ការមិនបង្កលក្ខណៈងាយស្រួល និងគុណភាពមិនសូវមានប្រសិទ្ធភាពនៃគ្រឹះស្ថានអប់រំមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ជាកត្តារួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់ការកើនឡើងនៃអត្រាបន្តការសិក្សារបស់សិស្សស្រី។ លើសពីនេះ ការព្រួយបារម្ភអំពីភាពងាយរងគ្រោះរបស់ស្ត្រីចំពោះឧប្បត្តិហេតុនៃការរំលោភផ្លូវភេទនៅក្នុងកន្លែងអប់រំ និងសហគមន៍ធ្វើឱ្យបញ្ហានេះកាន់តែមានភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើង។ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងក្នុងចំណោមក្មេងស្រីវ័យជំទង់ទទួលរងឥទ្ធិពលពីកត្តាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាការព្រួយបារម្ភអំពីអាកប្បកិរិយាផ្លូវភេទមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលនាំទៅដល់ការមានផ្ទៃពោះ និងភាពអាម៉ាស់ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់គ្រួសារ។ គេអាចសន្និដ្ឋានបានថា ការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ ជាកត្តារួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការបោះបង់ការសិក្សា។ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងជាធម្មតាបណ្តាលមកពីផ្នត់គំនិតវប្បធម៌បង្កប់ដែលធ្វើឱ្យក្មេងស្រីងាយរងគ្រោះ ហើយត្រូវបានជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងតួនាទីយេនឌ័របែបប្រពៃណីដែលភាគច្រើនផ្តោតលើកាតព្វកិច្ចថែទាំ និងរៀបចំទុកដាក់ក្នុងគ្រួសារ។ លទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិនេះបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធិរវាងកម្រិតទាបនៃការអប់រំផ្លូវការ និងការកើនឡើងនៃហានិភ័យនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ ពោលគឺមុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។

២) ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់

ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ ជាកត្តាជំរុញមួយនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ របកគំហើញនៃការសិក្សានេះបង្ហាញថា ក្មេងជំទង់ជាញឹកញាប់ជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ ដោយសារតែមានផ្ទៃពោះឥតព្រៀងទុកដែលបានកើតឡើងតាំងពីនៅវ័យក្មេង។ នៅពេលក្មេងស្រីមានផ្ទៃពោះ ឪពុកម្តាយរបស់នាងអាចជ្រើសរើសឱ្យនាងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ព្រោះការមានផ្ទៃពោះមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងកិត្តិយស

របស់គ្រួសារ។ នៅក្នុងករណីបែបនេះ ក្មេងស្រីវ័យជំទង់មិនមានជម្រើសអ្វីច្រើនទេ ប៉ុន្តែអាចជ្រើសរើសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ បន្ទាប់ពីការមានផ្ទៃពោះរបស់នាងត្រូវបានបែកធ្លាយ។ គ្រួសារជារឿយៗយល់ថាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ជាវិធានការសំខាន់មួយដើម្បីការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូរគ្រួសារ និងលើកតម្កើងប្រពៃណីវប្បធម៌។ ពួកគេធ្វេសប្រហែស ឬមិនបានដឹងថាការចូលរួមរបស់ពួកគេក្នុងការរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ឱ្យកូនជាអំពើឧក្រិដ្ឋកម្ម។

៣) បទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ភាគច្រើនបានទទួលរងឥទ្ធិពលពីបទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌ដែលមានស្រាប់។ បរិបទទាំងនេះរួមបញ្ចូលអថេរជាច្រើនផ្សេងៗដូចជា ការអនុវត្តជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ការទទួលយកវប្បធម៌នៃការចាប់ផ្តើមសកម្មភាពផ្លូវភេទនៅវ័យក្មេង ជំនឿទូទៅអំពីចំណង់ផ្លូវភេទរបស់ក្មេង និងឥទ្ធិពលនៃសម្ពាធពីមិត្តភក្តិ។ ជាលទ្ធផល កត្តាទាំងនេះបន្តមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំង ទៅលើការកំណត់អាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្រាប់ក្មេងស្រីជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ។

ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ជាការអនុវត្តនូវពិធីមួយដែលជួយលើកតម្កើងតម្លៃ និងការគោរពចំពោះគ្រួសារក៏ដូចជាប្រពៃណីផងដែរ។ ជាឧទាហរណ៍ ទំនៀមទម្លាប់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលរីករាលដាលពាសពេញសហគមន៍ជនជាតិភាគតិចជាច្រើនក្នុងខេត្តរតនគិរី ពាក់ព័ន្ធនឹងការរួមរស់ជាមួយដៃគូរបស់គេជាបន្តបន្ទាប់រហូតឈានដល់ពេញវ័យ ដែលជាទូទៅកើតឡើងនៅចន្លោះអាយុពី ១២ ទៅ ១៥ឆ្នាំ ឬធាប់ជាងនេះ។ ទំនៀមទម្លាប់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ មានសារៈសំខាន់ក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជនជាតិភាគតិច ដែលនាំឱ្យកូនចៅមានទំនោរក្នុងការគ្រាប់ធ្វើតាមអាកប្បកិរិយាដែលបង្ហាញដោយឪពុកម្តាយ ជីដូនជីតា និងសមាជិកដទៃទៀតនៃសហគមន៍របស់ពួកគេ។ ការអនុវត្តនេះ ត្រូវបានគាំទ្រដោយលទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិដែលបង្ហាញថាខេត្តរតនគិរី កើតមានការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងដ៏ច្រើនលើសលប់ ក្នុងចំណោមក្មេងស្រីដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំបើធៀបនឹងខេត្តផ្សេងទៀតដែលមាននៅក្នុងការសិក្សា។

៤) កង្វះខាតការយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់ និងការអនុវត្តច្បាប់

កង្វះខាតការយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់ និងការអនុវត្តច្បាប់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពប្រឆាំងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង បង្កើតបានជាកត្តាមូលដ្ឋានដែលរួមចំណែកដល់ការកើតឡើងនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ។ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជាឆ្នាំ ២០០៧ និងច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារនៅកម្ពុជាមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍។ យ៉ាងណាក៏ដោយ បញ្ហានៃការអនុវត្តច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ បានបង្ហាញឱ្យឃើញពីបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងសហគមន៍មួយចំនួន ដែលអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់ ក៏ដូចជាបញ្ហាឯកជនផងដែរ។ លទ្ធផលដែលទទួលបានពីការស្ទង់មតិ និងការសម្ភាសន៍បានបង្ហាញឱ្យឃើញពីកង្វះខាតចំណេះដឹងទូទៅទាក់ទងនឹងច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ក្នុងចំណោមបុគ្គលវ័យក្មេង ឪពុកម្តាយនិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។ កង្វះខាតនៃនៃចំណេះដឹងនេះ បង្កជាបញ្ហាប្រឈមយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការអនុវត្តវិធានការផ្លូវច្បាប់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការរឹតបន្តឹងករណីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ។ ជាទូទៅ សមាជិកនៃសហគមន៍ជនជាតិភាគតិច ចូលរួមក្នុងការប្រតិបត្តិការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមប្រពៃណីរៀងៗខ្លួន។ ពាក្យថា "ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍" ជាការកំណត់ដោយលក្ខខណ្ឌច្បាប់ ដែលជារឿយៗត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងទំនៀមទម្លាប់នៃពិធីប្រពៃណីខ្មែរ អមដោយតន្ត្រីសហសម័យ និងពិធីមួយដ៏ឧឡារិក។ ពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមប្រពៃណីរបស់បុគ្គលម្នាក់ ជាពិធី

សមគួរមួយដែលទាក់ទងនឹងពិធីជូនតា។ ពិធីនេះជាមធ្យោបាយមួយសម្រាប់អ្នកទាំងពីរដើម្បីទទួលបានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនូវស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងសង្គមរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានជំនឿថា ការទទួលស្គាល់នេះមិនត្រូវការការអនុញ្ញាត ឬការចុះបញ្ជី "រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍" ជាផ្លូវការដោយស្ថាប័នគ្រប់គ្រងណាមួយឡើយ។ នៅក្នុងសហគមន៍មួយចំនួនមានការខ្វះខាតការយល់ដឹងទាក់ទងនឹងអាយុរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ឬការមានសំបុត្រកំណើត ដូច្នេះហើយទើបបង្កជាបញ្ហាប្រឈមក្នុងការកំណត់អាយុកូនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិផ្លូវច្បាប់ទាក់ទងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង។

ជាងនេះទៅទៀត មានបញ្ហាប្រឈមនានាដែលទាក់ទងនឹងការចូលរួមរបស់សហគមន៍ជនជាតិភាគតិចដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ភូមិសាស្ត្រដាច់ស្រយាលដូចជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមិនល្អនិងកម្រិតប្រើប្រាស់នៃភាសា។ ជាឧទាហរណ៍ លទ្ធផលនៃការសម្ភាសន៍បានបង្ហាញថា មេភូមិ និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំជាច្រើនក្នុងខេត្តរតនគិរី មានចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងប្រវត្តិឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៃក្មេងមិនទាន់ពេញវ័យនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន។ បុគ្គលដែលត្រូវបានសាកសួរ បានបង្ហាញអំពីការយល់ដឹងអំពីបម្រាមជាផ្លូវការប្រឆាំងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយក្មេង ឬអនីតិជននៅវ័យក្មេង ដែលជាពិសេស ពួកគេបង្ហាញការបដិសេធមិនយល់ស្របរបស់ពួកគេសម្រាប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បែបនេះ។ ទោះជាយ៉ាងណា ឪពុកម្តាយនៅតែបន្តរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយចាត់ទុកថាជាព្រឹត្តិការណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនផ្តាច់មុខ។

៥) សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ភាពក្រីក្រ និងវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម

ភាពក្រីក្រគឺជាកាតាលីករដ៏សំខាន់នៃការកើតឡើងនូវអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ ។ ក្នុងស្ថានភាពភាពក្រីក្រខ្លាំង វាមិនមែនជារឿងចម្លែកទេសម្រាប់ក្រុមគ្រួសារក្នុងការដាក់សម្ពាធលើកូនស្រីឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដើម្បីជាមធ្យោបាយសម្រាលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុក៏ដូចជាការថែទាំផ្សេងៗ។ លទ្ធផលស្ទង់មតិបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយរវាងស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចក្រីក្រ និងប្រវត្តិឡង់ដ៏ខ្ពស់នៃលទ្ធផលជាក់ស្តែង។ ជាពិសេសគេសង្កេតឃើញថា ស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចក្រីក្រ ប្រឈមមុខនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំច្រើនជាងអ្នកដែលមិនជួបប្រទះនឹងភាព ក្រីក្រ។ ទិន្នន័យបានបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រជួបប្រទះនឹងហានិភ័យនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុខ្ពស់ ៦៣% ជាងស្ត្រីដែលមិនរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រ។

យោងតាមរបកគំហើញពីការសម្ភាសន៍ ក្រុមគ្រួសារអាចយល់ឃើញថាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍កូន គឺជាមធ្យោបាយនៃការស្តារសេដ្ឋកិច្ច អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេរួចផុតពីបន្ទុកនៃការមើលថែទាំសមាជិកដែលឈឺ ឬចាស់ជរា។ គ្រួសារក៏អាចលើកទឹកចិត្តឱ្យកូនៗរបស់ពួកគេរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុផងដែរ ដើម្បីជាមធ្យោបាយពង្រឹងកម្លាំងពលកម្មធ្វើកសិកម្ម និងរកប្រាក់ចំណូល។ នៅតំបន់ភូមិសាស្ត្រមួយចំនួន ដូចជាខេត្តរតនគិរី និងព្រះវិហារ មានការខ្វះខាតនូវឱកាសការងារសម្រាប់ស្ត្រីវ័យក្មេង ដែលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់គ្រួសារ និងកុមារដែលរស់នៅក្នុងខេត្តទាំងនេះ។ លើសពីនេះទៀត ឱកាសទទួលបានការអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិត្រូវបានរារាំងដោយចម្ងាយផ្លូវឆ្ងាយ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធ្វើដំណើរមិនគ្រប់គ្រាន់។ លទ្ធផល រកឃើញពីការស្ទង់មតិបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមចំនួន៣៥% យល់ឃើញថា ក្មេងស្រីដែលមានអាយុលើសពី១៨ ឆ្នាំដែលមិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍អាចក្លាយជាបន្ទុកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់គ្រួសាររបស់ពួកគេ។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកឆ្លើយតបចំនួន២៤% ជឿជាក់ថាការឱ្យកូនដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ អាចជាយុទ្ធសាស្ត្ររកប្រាក់សម្រាប់សងបំណុល។ ជាលទ្ធផល ការទោរទន់ទៅតាមផ្នត់គំនិតសង្គម ជំរុញឱកាសចូលទៅក្នុងវិថីនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង។

៦) ការអប់រំ និងកង្វះខាតក្នុងការយល់ដឹងអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

កម្រិតវប្បធម៌របស់ស្ត្រី មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ ជាពិសេសវាបង្ហាញថា ដោយសារកម្រិតវប្បធម៌មានការថយចុះក្នុងចំណោមស្ត្រី ការកើតឡើងនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង មាននិន្នាការកើនឡើង។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលមានការសិក្សានៅ អនុវិទ្យាល័យ មានប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំខ្ពស់ជាង បើធៀបនឹងស្ត្រីដែលមានការសិក្សានៅកម្រិតវិទ្យាល័យ ឬឧត្តមសិក្សា។ ជាការពិត ហានិភ័យនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងសម្រាប់ស្ត្រីដែលមានការអប់រំកម្រិតអនុវិទ្យាល័យ ត្រូវបានគេរកឃើញថា ខ្ពស់ជាងស្ត្រីដែលមានការអប់រំកម្រិតវិទ្យាល័យ ឬឧត្តមសិក្សា ២.៤ ដង។ យោងតាមលទ្ធផលនេះ គេសង្កេតឃើញថា ស្ត្រីដែលរៀននៅបឋមសិក្សា ឬគ្មាន ការអប់រំ ប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យខ្ពស់ខ្លាំង គឺប្រហែល២.៨២ ដងនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៩ ឆ្នាំ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្នកដែលបានបញ្ចប់វិទ្យាល័យ ឬបន្តការសិក្សាថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ លទ្ធផលរកឃើញនេះបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំរវាងការទទួលបានការអប់រំ និងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។

អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងមាននិន្នាការខ្ពស់ជាងក្នុងចំណោមអ្នកឆ្លើយតបដែលឪពុកមានកម្រិតវប្បធម៌ទាប។ ការវិភាគលើទិន្នន័យបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលមានឪពុកមានការអប់រំកម្រិតក្រោមអនុវិទ្យាល័យ មានប្រេវ៉ាឡង់ខ្ពស់ជាង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ត្រីដែលមានឪពុកបានរៀននៅវិទ្យាល័យ ឬកម្រិតឧត្តមសិក្សា។ លើសពីនេះ ស្ត្រីទាំងនេះប្រឈមមុខនឹង ហានិភ័យខ្ពស់ប្រហែល ២៨% នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ ឆ្នាំ បើធៀបទៅនឹងស្ត្រីដែលឪពុកមានកម្រិតវប្បធម៌វិទ្យាល័យ ឬឧត្តមសិក្សា។ លទ្ធផលរកឃើញនេះបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំរវាងប្រវត្តិអប់រំរបស់ឪពុក និងលទ្ធភាពនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងក្នុងចំណោមកូនស្រីរបស់ពួកគេ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងអត្រាបោះបង់ការសិក្សា។ បុគ្គលដែលបានបោះបង់ការសិក្សា ទំនងជារៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅមុនអាយុ១៨ ឆ្នាំ បើធៀបជាមួយនឹងអ្នកដែលមិនបានបោះបង់ការសិក្សា។ លើសពីនេះ ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលបោះបង់ការសិក្សាបន្ទាប់ពីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទំនងជាបញ្ឈប់ទទួលការអប់រំ ០.៤៣ ដងខ្ពស់ជាងស្ត្រីដែលមិនបោះបង់ការសិក្សា។

តារាងទី 23: ចំណេះដឹងរបស់អ្នកឆ្លើយតបអំពី CEFMU

អញ្ញាតទិន្នន័យ(ការប្រែប្រួល)	រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ						តម្លៃ-P
	មិនដឹង		ដឹង		សរុប		
	ហ្វ្រេកង់	%	ហ្វ្រេកង់	%	ហ្វ្រេកង់	%	
អ្នកដែលដឹងពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងសម្រាប់ក្មេងស្រី							
មិនដឹង	១៨៧	៩៣.៥	១៣	៦.៥	២០០	១០០.០	០.០០១
ដឹង	៩៦៨	៨៤.២	១៨២	១៥.៨	១១៥០	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	

អ្នកដែលដឹងពីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុវ័យក្មេងសម្រាប់ក្មេងប្រុស							
មិនដឹង	៥៥៧	៨៩.៥	៦៥	១០.៥	៦២២	១០០.០	<០.០០១
ដឹង	៥៩៨	៨២.១	១៣០	១៧.៩	៧២៨	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	
អ្នកដែលដឹងពីអាយុសមស្របសម្រាប់ក្មេងស្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍							
មិនដឹង	៤៩	៧៥.៤	១៦	២៤.៦	៦៥	១០០.០	០.០១៧
ដឹង	១១០៤	៨៦.០	១៧៩	១៤.០	១២៨៣	១០០.០	
សរុប	១១៥៣	៨៥.៥	១៩៥	១៤.៥	១៣៤៨	១០០.០	
អ្នកដែលដឹងពីអាយុសមស្របសម្រាប់ក្មេងប្រុសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍							
មិនដឹង	៩៥	៧៩.៨	២៤	២០.២	១១៩	១០០.០	០.០៦៤
ដឹង	១០៥៨	៨៦.១	១៧១	១៣.៩	១២២៩	១០០.០	
សរុប	១១៥៣	៨៥.៥	១៩៥	១៤.៥	១៣៤៨	១០០.០	
អ្នកដែលដឹងពីសិទ្ធិរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ ឆ្នាំ							
មិនដឹង	៣៤៤	៨៣.៩	៦៦	១៦.១	៤១០	១០០.០	០.២៥៤
ដឹង	៨១១	៨៦.៣	១២៩	១៣.៧	៩៤០	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	
អ្នកដែលដឹងរឿងទាំងប្រាំខាងលើ							
មិនដឹង	៧៥៨	៨៦.៤	១១៩	១៣.៦	៨៧៧	១០០.០	០.២០១
ដឹង	៣៩៥	៨៣.៩	៧៦	១៦.១	៤៧១	១០០.០	
សរុប	១១៥៣	៨៥.៥	១៩៥	១៤.៥	១៣៤៨	១០០.០	

យោងតាមលទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សាបង្ហាញថា អ្នកឆ្លើយតបមានតែ ១៥.៨% ប៉ុណ្ណោះដែលដឹងអំពីអាយុវ័យក្មេងនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្រាប់ស្ត្រី។ អ្នកឆ្លើយតប ១៧.៩% ដឹងអំពីអាយុវ័យក្មេងនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្រាប់ក្មេងប្រុស។ អ្នកឆ្លើយតប ១៤% ដឹងពីអាយុសមស្របសម្រាប់ក្មេងស្រីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយ ១៣.៩% ដឹងពីអាយុសមស្របសម្រាប់បុរសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ មានតែ ១៣.៧% នៃអ្នកឆ្លើយតបប៉ុណ្ណោះដែលដឹងថាអាយុស្របច្បាប់សម្រាប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺ ១៨ ឆ្នាំ។ ជារួម លទ្ធផលបង្ហាញថាការយល់ដឹងរបស់អ្នកចូលរួមអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំនៅតែមានកម្រិត។

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបានបង្ហាញថា មានការខ្វះខាតការយល់ដឹង និងចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅក្នុងខេត្តដែលស្ថិតក្រោមការអង្កេត។ ទិន្នន័យដែលទទួលបានពីការសិក្សាបង្ហាញថា អ្នកចូលរួមមួយចំនួនតូចមាន ១៥.៨% បង្ហាញអំពី

ចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងទំនៀមទម្លាប់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងក្នុងចំណោមស្ត្រី។ អ្នកឆ្លើយតបប្រមាណជា ១៧.៩% បង្ហាញពីការយល់ដឹងទាក់ទងនឹងការអនុវត្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងសម្រាប់បុរស។ ផ្អែកលើលទ្ធផលរកឃើញពីការស្ទង់មតិ គេកំណត់ថា ១៤% នៃអ្នកចូលរួមមានចំណេះដឹងអំពីអាយុសមស្របសម្រាប់ក្មេងស្រីក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ដូចគ្នានេះដែរ ១៣.៩% នៃអ្នកឆ្លើយតប បានបង្ហាញពីការយល់ដឹងអំពីអាយុដែលសង្គមអាចទទួលយកបានសម្រាប់ក្មេងប្រុសដែលត្រូវរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ មានអ្នកឆ្លើយតបមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺ ១៣.៧% បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីអាយុដែលអាចទទួលយកបានដោយស្របច្បាប់សម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ដែលត្រូវធ្វើឡើងនៅអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ លទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សា បង្ហាញថា ប្រហែល ២៥% នៃអ្នកឆ្លើយតបមានការយល់ឃើញច្បាស់លាស់ចំពោះអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធ។ សរុបសេចក្តីមក ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា ការយល់ដឹងរបស់អ្នកចូលរួមអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅមានកម្រិតនៅឡើយ។

"ខ្ញុំជឿថាប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំមិនបានដឹងច្រើនអំពីច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ទេ។ និយាយជាទូទៅ យើងធ្វើតាមទំនៀមទម្លាប់ក្នុងស្រុករបស់យើងតែពេលដែលយើងរៀបការកូន»។

- អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់មកពីខេត្តស្ទឹងត្រែង

៧) ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ

លទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិបង្ហាញថា ខេត្តនៅភូមិភាគឦសាន ជាពិសេសខេត្តរតនគិរី មានចំនួនស្ត្រីច្រើនជាងគេ។ ជាក់ស្តែង ស្ត្រីជាង៣៧.៣% មានទីលំនៅក្នុងខេត្តរតនគិរី។ លើសពីនេះ គេសង្កេតឃើញថា ស្ត្រីនៅក្នុងតំបន់នេះ ប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ខ្ពស់ជាងគេប្រមាណ ១.៤៧ ដង បើប្រៀបធៀបជាមួយនឹងស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងខេត្តសៀមរាប។

៨) កត្តាដែលទាក់ទងនឹងជាតិសាសន៍

ការវិភាគលទ្ធផលស្ទង់មតិនេះបានឱ្យដឹងថា ស្ត្រីដែលមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យខ្លាំងជាងស្ត្រីដែលជាជនជាតិខ្មែរ។ ទិន្នន័យបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ មានអត្រានៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំខ្ពស់ជាងគេប្រមាណ ១.៥៦ ដង បើធៀបនឹងក្រុមដទៃទៀត។ ការសង្កេតលើភាពមិនស្មើគ្នានេះ បង្ហាញឱ្យឃើញពីការប្រឈម និងឧបសគ្គផ្ទុយគ្នាដែលស្ត្រីមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរជួបប្រទះទាក់ទងនឹងបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។

៩) កត្តាសាសនា

របកគំហើយបានបង្ហាញថា មានភាពខុសគ្នាគួរឱ្យកត់សម្គាល់ចំពោះប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង រវាងស្ត្រីដែលមិនមែនជាពុទ្ធសាសនិក និងស្ត្រីផ្សេងទៀតដែលជាពុទ្ធសាសនិក។ របកគំហើញបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលមិនមែនជាពុទ្ធសាសនិកមានអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ប្រឈមនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធបែបនេះ ខ្ពស់ជាងស្ត្រីដែលជាពុទ្ធសាសនិក។ ជាងនេះទៅទៀត ការវិភាគបានបង្ហាញថា ស្ត្រីដែលមិនមែនជាពុទ្ធសាសនិកប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំខ្ពស់ជាងគេប្រមាណ ២.៤ ដងប្រសិនបើប្រៀបធៀបនឹងស្ត្រីដែលជាពុទ្ធសាសនិក។ របកគំហើញ ទាំងនេះឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញពីទំនាក់ទំនង បទពិសោធន៍ និងបញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗរបស់ស្ត្រីដែលមានសាសនាផ្សេងៗគ្នាពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ។

១០) ឥទ្ធិពលនៃអ៊ីនធឺណេត និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម

វេទិកាប្រាស្រ័យទាក់ទងតាមអ៊ីនធឺណេតនិងប្រព័ន្ធឌីជីថលអាចមានសក្តានុពលជាធាតុរួមចំណែកក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ យោងតាមក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ប្រជាជនកម្ពុជាត្រឹមតែ ៣០% តែប៉ុណ្ណោះមានសមត្ថភាព និងចំណេះដឹងផ្នែកឌីជីថល។ សមាមាត្រគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃយុវជនដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទនៃប្រទេសកម្ពុជាបង្ហាញឱ្យឃើញពីកង្វះខាតជំនាញ និងចំណេះដឹងឌីជីថលនិងការទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណេត។ វេទិកាអនឡាញបានផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទាក់ទងនឹងហានិភ័យដែលអាចកើតមាន ពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងទម្រង់ផ្សេងៗនៃការរំលោភបំពានលើកុមារ និងបុគ្គលវ័យក្មេង ជាពិសេស អ្នកដែលមានចំណេះដឹងផ្នែកឌីជីថលមានកម្រិត។ ជាឧទាហរណ៍ មានករណីមួយ ដែលក្មេងស្រីម្នាក់រស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទ បង្កើតទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណេតជាមួយបុរសម្នាក់។ ជាបន្តបន្ទាប់ ពួកគេរៀបចំការជួបគ្នាដោយផ្ទាល់ដោយមិនមានការដឹងឮ ឬការយល់ព្រមពីឪពុកម្តាយរបស់ក្មេងស្រីឡើយ។ នៅពេលដែលឪពុកម្តាយបានដឹងអំពីស្ថានភាពនេះ សកម្មភាពដែលអាចមានដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះនឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពទេ ដោយសារតែក្មេងស្រីនោះមានផ្ទៃពោះរួចទៅហើយ។ ទីបំផុត ឪពុកម្តាយបានបង្ខំចិត្តរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ឱ្យកូនរបស់ពួកគេទាំងមិនទាន់គ្រប់អាយុ។

> *"ខ្ញុំបានទិញស្មាតហ្វូនសម្រាប់កូនស្រីអាយុ១៥ ឆ្នាំរបស់ខ្ញុំក្នុងគោលបំណងប្រើប្រាស់ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពសិក្សារបស់នាង និងជួយសម្រួលដល់ការទំនាក់ទំនងកាន់តែងាយស្រួល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាងមានទំនាក់ទំនងជាមួយយុវជនម្នាក់ដែលនាងបានជួបតាមអ៊ិនធឺណេត ហើយញៀននឹងទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណេត។ ក្មេងនោះជាកូនរបស់នាងប្រាំបីខែក្រោយមក។ ខ្ញុំត្រូវបង្ខំចិត្តរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ឱ្យនាងក្នុងនាមជាម្តាយ ដើម្បីរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះគ្រួសារយើង»។*
>
> \- អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍នៅខេត្តសៀមរាប

៤.២.៦ ផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

យោងតាមមូលនិធិអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ប្រជាជន(UNFPA) ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ក្មេងមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានយ៉ាងទូលំទូលាយ លើជីវិតរបស់ក្មេងដោយរួមបញ្ចូលទិដ្ឋភាពជាច្រើនដូចជាសុខុមាលភាព រាងកាយ ឱកាសសិក្សា ការលូតលាស់ផ្លូវចិត្ត អន្តរកម្មសង្គម និងភាពងាយរងគ្រោះទៅថ្ងៃអនាគត។ បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះមិនគ្រាន់តែស្ថិតស្ថេរក្នុ ងជីវិតរបស់ក្មេងស្រី ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានផលប៉ះពាល់ដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយៗទៀត។[16] លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះក៏ បានបង្ហាញផងដែរ ថាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង រួមចំណែកដល់ការកើនឡើងអត្រានៃការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ ភាពឯកោក្នុងសង្គម សុខភាពបន្តពូជផ្លូវភេទ ប្រាក់ចំណូលទាប និងការងារ ការបញ្ឈប់ការអប់រំ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការលែងលះ និងការរំលោភសិទ្ធិកុមារី។

---

[16] UNFPA 'ភាពជាក្មេងស្រី មិនមែនជាភាពជាម្តាយ៖ ការការពារការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់' ញូវយ៉ក ឆ្នាំ២០១៥ ។

តារាងទី 24: ការប្រៀបធៀបផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង លើស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុន និងក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ

អថេរ	អាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍						តម្លៃ-P
	≥ ១៨ ឆ្នាំ		< ១៨ ឆ្នាំ		សរុប		
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	
ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យក្មេង							
មិនដឹង	៥០៦	៧៤.៧	៤១	២១.០	៥៤៧	៦២.៧	<០.០០១
ដឹង	១៧១	២៥.៣	១៥៤	៧៩.០	៣២៥	៣៧.៣	
សរុប	៦៧៧	១០០	១៩៥	១០០	៨៧២	១០០.០	
ចំណូលជាមធ្យមប្រចាំខែ							
២០០$ ឬតិចជាងនេះ	៧៨	៣៣.៣	២៩	៣៨.៧	១០៧	៣៤.៦	០.០៤២
២០០$ ឬច្រើនជាងនេះ	១៥៦	៦៦.៧	៤៦	៦១.៣	២០២	៦៥.៤	
សរុប	២៣៤	១០០.០	៧៥	១០០.០	៣០៩	១០០.០	
បញ្ហាសុខភាពបន្តពូជផ្លូវភេទ							
មិនដឹង	៤១២	៦០.៩	៩៨	៥០.៨	៥១០	៥៨.៧	០.០១១
ដឹង	២៦៤	៣៩.១	៩៥	៤៩.២	៣៥៩	៤១.៣	
សរុប	៦៧៦	១០០	១៩៣	១០០	៨៦៩	១០០	
មុខរបរ							
និយោជិត	១២៨	១៨.៩	២៩	១៤.៩	១៥៧	១៨.០	០.០០៦
បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍	១៣០	១៩.២	២៨	១៤.៤	១៥៨	១៨.១	
កសិករ	២៧០	៣៩.៩	១០៦	៥៤.៤	៣៧៦	៤៣.១	
ស្ត្រីមេផ្ទះ/អ្នកអត់ការងារធ្វើ	១៣៥	១៩.៩	២៩	១៤.៩	១៦៤	១៨.៨	
អ្នកផ្សេងទៀត(កម្មកររោងចក្រ អ្នកនេសាទ ហាងកែសម្ផស្ស អ្នកចម្រៀង កម្មករថៃ អ្នកស្ម័គ្រចិត្តភូមិ -ល-)	៥	០.៧	៣	១.៥	៨	០.៩	
សិស្ស	៩	១.៣	០	០.០	៩	១.០	
សរុប	៦៧៧	១០០.០	១៩៥	១០០.០	៨៧២	១០០.០	
បទពិសោធន៍នៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារបន្ទាប់ពីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍							
ដឹង	៥៩	៨.៧	៣៩	២០.០	៩៨	១១.២	<០.០០១
មិនដឹង	៦១៨	៩១.៣	១៥៦	៨០.០	៧៧៤	៨៨.៨	
សរុប	៦៧៧	១០០	១៩៥	១០០	៨៧២	១០០	
បទពិសោធន៍នៃការលែងលះ / ការបែកបាក់គ្នា							
ការលែងលះ ឬបែកបាក់គ្នា	១៨	២.៧	៦	៣.១	២៤	២.៨	០.៧៥៣
ការរួមរស់ជាមួយគ្នា	៦៥៩	៩៧.៣	១៨៩	៩៦.៩	៨៤៨	៩៧.២	
សរុប	៦៧៧	១០០	១៩៥	១០០	៨៧២	១០០	

ផលប៉ះពាល់នៃអ្នកដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ និងបន្ទាប់ពីអាយុ ១៨ ឆ្នាំ

បរិយាយ	មានផ្ទៃពោះនៅវ័យក្មេង (N=៣២៥)	ចំណូលលើសពី $២០០ (N=២០២)	បញ្ហាសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ (N=៣៥៩)	និយោជិត ឬ បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ (N=៣១៥)	មានសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ (N=២៤៦)	ទទួលរងអំពើហិង្សាក្រោយអាពាហ៍ពិពាហ៍ (N=៩៨)
រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ ឆ្នាំឡើង (ប្រេកង់(%)	១៧១ (២៥.៣)	១៥៦ (៦៦.៧)	២៦៤ (៣៩.១)	២៥៨(៣៨.១)	២៣៦ (៣៤.៩)	៥៩(៨.៧)
រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅមុនអាយុ ១៨ (ប្រេកង់(%)	១៥៤ (៧៩.០)	៤៦ (៦១.៣)	៩៥ (៤៩.២)	៥៧(២៩.២)	៤០ (២១.៦)	៣៩(២០.០)
អនុបាតសេស	២.៤០៨	-០.៥៣៧	០.៤១៤	-០.៣៩	-០.៤៤	០.៩៦
តម្លៃ P	<០.០០១	០.០០៣	០.០១២	០.០២៣	០.០១៦	<០.០០១
៩៥%CI	(២.០-២.៨)	(-០.៩ដល់-០.២)	(០.១-០.៧)	(-០.៧ដល់-០.១)	(-០.៨ដល់-០.១)	(០.៥-១.៤)

១) ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យក្មេង

ទិន្នន័យស្ថិតិបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីផលវិបាកផ្នែកសុខភាព ដែលទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ព្រោះទិន្នន័យនេះបង្ហាញថា ៧៩% នៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលឈានដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំបានជួបប្រទះនឹងការចាប់ផ្តើមមានផ្ទៃពោះ។ ភាគរយដែលត្រូវបានគេសង្កេតឃើញបង្ហាញពីភាពខុសគ្នាគួរឱ្យកត់សម្គាល់ នៅពេលប្រៀបធៀបស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំទៅនឹងអ្នកដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ នៅក្នុងក្រុមពីមុន ប្រេវ៉ាឡង់នៃការមានផ្ទៃពោះវ័យក្មេងត្រូវបានគេរកឃើញថាមាន ៤៥.៦% ប៉ុន្តែនៅក្នុងក្រុមចុងក្រោយនេះ បញ្ហាទាបជាងគេគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ពោលគឺនៅត្រឹមតែ ២៥.៣% ។

តារាងទី 25: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើការមានផ្ទៃពោះវ័យក្មេង

លក្ខណៈសម្បត្តិ	**សរុប (N=១៣៥០)**	
	ចំនួន	**%**
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានផ្ទៃពោះវ័យក្មេង		
យល់ស្រប	១១១៦	៨២.៦៧
មិនយល់ស្រប	២១២	១៥.៧
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	២១	១.៥៦
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	១	០.០៧

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៨២.៦៧% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថាអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានផ្ទៃពោះទាំងនៅវ័យក្មេង។

២) ផលប៉ះពាល់សុខភាព

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាព។ យោងតាមលទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សា មានការជាប់ទាក់ទងគ្នារវាងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុន អាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំ និងហានិភ័យខ្ពស់នៃបញ្ហាផ្លូវភេទ ក៏ដូចជាសុខភាពបន្តពូជចំពោះស្ត្រី។ ពួកគេក៏មានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការជួបប្រទះការ រលូតកូនអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ និងផលវិបាកនៃការសម្រាលកូនផងដែរ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៤៩.២% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងការលើកឡើងថា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យកើតកូនទាំងនៅវ័យក្មេង។ ផ្ទុយទៅវិញមានតែ៣៩.១% នៃស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍លើសពីអាយុ ១៨ ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានរងផលប៉ះពាល់ដោយការលំបាកដែលបានពិពណ៌នាខាងលើ។ លទ្ធផលក៏ បង្ហាញផងដែរថា ស្ត្រីវ័យជំទង់ដែលមានផ្ទៃពោះដោយមិនបានត្រៀមទុកអាចទទួលរងនូវផលវិបាកអវិជ្ជមានចំពោះសុខភាពផ្លូវចិត្តបន្ថែមពីលើភាពមិនស្រួលខាងផ្លូវចិត្ត។

> *"ក្មេងស្រីវ័យជំទង់មានផ្ទៃពោះប្រឈមនឹងការលំបាកក្នុងការសម្រាលកូន ដោយសារតែរាងកាយរបស់ពួកគេមិនត្រូវ បានវិវត្តន៍ពេញលេញដើម្បីមានផ្ទៃពោះ។ មណ្ឌលសុខភាពតែងតែបញ្ជូនស្ត្រីមានផ្ទៃពោះទៅសម្រាល កូននៅមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្ត ព្រោះមានធ្មបជំនាញជាងនិងមានឧបករណ៍គ្រប់គ្រាន់"។*
>
> – អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍នៅខេត្តបាត់ដំបង

តារាងទី 26: ការយល់ឃើញលើផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង លើហានិភ័យចំពោះសុខភាពកូនរបស់ពួកគេ

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ប្រេកង់	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ នាំឱ្យមានហានិភ័យចំពោះសុខភាពកូនរបស់ពួកគេ		
យល់ស្រប	១០៦១	៧៨.៥៩
មិនយល់ស្រប	២៣៩	១៧.៧
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	៤៩	៣.៦៣
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	១	០.០៧

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៦៨.២២% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថាអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានហានិភ័យចំពោះសុខភាពកូនរបស់ពួកគេ។

តារាងទី 27: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើសុខភាព

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការឆ្លងមេរោគអេដស៍		
យល់ស្រប	៩២១	៦៨.២២
មិនយល់ស្រប	២៩៣	២១.៧
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	១៣៦	១០.០៧

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៦៨.២២% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថាអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការឆ្លងមេរោគអេដស៍។

៣) ប្រាក់ចំណូលទាប និងភាពក្រីក្រ

"ស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងពេកភាគច្រើនមិនសូវជោគជ័យក្នុងការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត ដោយសារពួកគេខ្វះខាតការអប់រំ និងជំនាញ។ ពួកគេភាគច្រើនជាប់រវល់ជាមួយកូនរបស់ពួកគេ ហើយពឹងផ្អែកលើការគាំទ្រពីដៃគូរបស់ពួកគេ។"

-អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍នៅខេត្តព្រះវិហារ

យោងតាមលទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សា អាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេងរួមចំណែកដល់ផលវិបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ព្រោះវានាំឱ្យមានការបណ្តាក់ទុនតិចតួច លើតម្រូវការផ្នែកអប់រំ និងសុខភាពរបស់កុមារី ដែលបំផ្លាញផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច គំរាមកំហែងដល់កំណើន និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព និងរួមចំណែកដល់ភាពក្រីក្រ។ អ្នកឆ្លើយតបនៅក្នុងការពិភាក្សាជាក្រុមបានបង្ហាញថា ជាលទ្ធផលនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេង ម្តាយវ័យក្មេងមិនមានលទ្ធភាពត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញទេ ហើយឱកាសការងារមានតិចតួចណាស់។

ភស្តុតាងជាក់ស្តែងបង្ហាញពីផលវិបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ដែលទាក់ទងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយទិន្នន័យដែលបង្ហាញថា ៣៨.៧% នៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលឈានដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំបានរាយការណ៍ពីប្រាក់ចំណូលប្រចាំខែ ២០០ ដុល្លារ ឬតិចជាងនេះ (សូមមើលតារាង ២២)។ ដូចគ្នានេះដែរស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ដែលមានឱកាសក្នុងការស្វែងរកចំណូលលើសពី ២០០$ គឺមានចំនួន៤៦% តិចជាងស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ។ ទិន្នន័យបង្ហាញបន្ថែមទៀតថា ស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ (មានភាគរយចងក្រងជា ឯកសារ ១៤.៩% សម្រាប់អ្នកដែលមានការងារធ្វើ និង ១៤.៤% សម្រាប់អ្នកធ្វើការឱ្យខ្លួនឯង) ប្រឈមនឹង ឱកាសការងារដែលមានកម្រិតប្រសិនបើប្រៀបធៀបនឹងស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ១៨ (ជាមួយនឹងភាគរយដែលបានចងក្រងជាឯកសារ ១៨.៩% សម្រាប់អ្នកដែលមានការងារធ្វើ និង១៩.២% សម្រាប់អ្នកធ្វើការឱ្យខ្លួនឯង)។ លើសពីនេះ សម្រាប់អ្នកដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ ឆ្នាំ ឱកាសក្នុងការទទួលបានការងារ ឬការធ្វើការងារឱ្យខ្លួនឯង គឺមានកម្រិត ៦២% តិចជាងអ្នកដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ (សូមមើលតារាង ២២)។

តារាងទី 28: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើប្រាក់ចំណូល/ភាពក្រីក្រ

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានប្រាក់ចំណូលទាប ឬភាពក្រីក្រ		
យល់ស្រប	១០១៧	៧៥.៣៣
មិនយល់ស្រប	២៩៨	២២.០៧
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	៣៤	២.៥២
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	១	០.០៧

បន្ថែមពីលើនេះទៀត លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៧៥.៣៣% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានប្រាក់ចំណូលទាប ឬភាពក្រីក្រ។

តារាងទី 29: ផលប៉ះពាល់នៃ CEFMU លើឱកាសការងារ

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានឱកាសការងារទាប		
យល់ស្រប	១១៣៦	៨៤.១៥
មិនយល់ស្រប	២០២	១៤.៩៦
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	១០	០.៧៤
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	២	០.១៥

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៨៤.១៥% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថាអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានឱកាសការងារទាប។

៤) អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការលែងលះ

"ពេលក្មេងប្រុសស្រីជាសង្សារនឹងគ្នា ពួកគេស្រឡាញ់គ្នាខ្លាំងណាស់។ ប៉ុន្តែក្រោយរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រួច គូស្នេហ៍វ័យក្មេងតែងតែឈ្លោះប្រកែក និងប្រើអំពើហិង្សាដោយសារពួកគេគ្មានបទពិសោធន៍ និងមិនទាន់ពេញវ័យ។"

- អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់នៅខេត្តកំពត

លទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សាក៏បង្ហាញផងដែរថា ស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនឈានដល់អាយុ១៨ ឆ្នាំប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យខ្ពស់នៃការប្រឈមមុខនឹងករណីនៃអំពើហិង្សាបើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្នកដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ១៨ ឆ្នាំ។ ភាពមិនស្របគ្នានៃការសង្កេតបានលេចឡើងនៅពេល ២០% នៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងទទួលរងនូវគ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែមានតែ៨.៧% នៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បន្ទាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំ ប្រឈមមុខនឹងករណីនៃអំពើហិង្សាបែបនេះ។ ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថាស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលឈានដល់អាយុ១៨ឆ្នាំ បង្ហាញពីប្រេវ៉ាឡង់ខ្ពស់នៃការលែងលះ (៣.១%)និងការបែកបាក់គ្នាផ្ទុយទៅនឹងអត្រាទាបជាង២.៧% ដែលសង្កេតឃើញក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ១៨ ឆ្នាំ។

តារាងទី 30: ផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងលើអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ		
យល់ស្រប	៩៣៥	៦៩.២៦
មិនយល់ស្រប	៣៦៦	២៧.១១
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	៤៧	៣.៤៨
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	២	០.១៥

លទ្ធផលរកឃើញនៃការស្ទង់មតិបានបង្ហាញថាអ្នកឆ្លើយតបភាគច្រើន (៦៩.២៦%) បានយល់ស្រប នឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំបង្កើនហានិភ័យនៃការជួបប្រទះអំពើហិង្សា ក្នុងគ្រួសារ។

តារាងទី 31: ប្រភេទនៃអំពើហិង្សា

ប្រភេទនៃអំពើហិង្សា	%
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ	៣២.៦៩
អំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្ត	៦៥.៣៨
អំពើហិង្សាលើសេដ្ឋកិច្ច	១.៩២
សរុប	១០០

ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ ត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថា សមាមាត្រដ៏សំខាន់នៃ ៦៥.៣៨% នៃស្ត្រី ដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលឈានដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំបង្ហាញពីករណីនៃការរំលោភបំពានផ្លូវចិត្ត។ ការសិក្សាបានបង្ហាញថាអំពើហិង្សាលើរាងកាយជាប់ចំណាត់ថ្នាក់ទីពីរក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលេចធ្លោបំផុតដែលតំណាងឱ្យប្រហែល ៣២.៦៩% នៃឧប្បត្តិហេតុដែលបានរាយការណ៍។ ផ្ទុយទៅវិញ អំពើហិង្សាផ្នែក សេដ្ឋកិច្ចបានលេចចេញជាប្រភេទដែលរីករាលដាលបំផុតទី ៣ ដែលមានចំនួនត្រឹមតែ ១.៩២% នៃការកើតឡើងដែលបានចងក្រងជាឯកសារ ដោយហេតុនេះកំណត់វាថាជាការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាជាទូទៅតិចបំផុតដែលត្រូវបានកត់ត្រា។ យ៉ាងណាក៏ដោយអ្នកចូលរួមក្នុងការស្ទង់មតិមិនបាននិយាយហួសហេតុពេកអំពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទឡើយ។

៥) ការរំលោភសិទ្ធិ និងសេរីភាពរបស់ក្មេងស្រី

អាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងជាការរំលោភលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ស្ត្រីវ័យក្មេង និងកំណត់ការចូលរួមរបស់ពួកគេនៅក្នុងទិដ្ឋភាពសង្គមជាច្រើន។ លទ្ធផលរកឃើញរបស់ការសិក្សាបង្ហាញថា អាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេងគឺជារឿង ធម្មតា និងជាវប្បធម៌ដែលអាចទទួលយកបានក្នុងចំណោមជនជាតិភាគតិចផ្សេងៗដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ រួមមានខេត្តរតនគិរី ព្រះវិហារ និងស្ទឹងត្រែង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាជារឿងសំខាន់ក្នុងការទទួលស្គាល់ថាកុមារខ្វះភាពចាស់ទុំ និងការយល់ដឹងដែលតម្រូវឱ្យ ធ្វើការវិនិច្ឆ័យឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីដៃគូជីវិត ឬដឹងឱ្យបានពេញលេញនូវផលប៉ះពាល់ និងភាពស្មុគស្មាញដែលទាក់ទងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ជាលទ្ធផល អាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេងរំលោភលើសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន រួមទាំងសិទ្ធិទទួលបានការអប់រំ និងការគាំទ្រសង្គម ដ៏សំខាន់ដែលកុមារត្រូវការសម្រាប់ការលូតលាស់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងវិបុលភាពនៅពេលពេញវ័យ។

តារាងទី32: ផលប៉ះពាល់របស់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង លើសេរីភាព និងសិទ្ធិរបស់ក្មេងស្រី

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំ កាត់បន្ថយសិទ្ធិ និងសេរីភាពរបស់ក្មេងស្រី		
យល់ស្រប	១១០១	៨១.៥៦
មិនយល់ស្រប	២៣០	១៧.០៤
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	១៨	១.៣៣
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	១	០.០៧

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថា ៨១.៥៦% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងសេចក្តីថ្លែងដែលថាអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានការកាត់បន្ថយសិទ្ធិ និងសេរីភាពរបស់ក្មេងស្រី។

"ការយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិមនុស្ស ជាពិសេសសិទ្ធិរបស់កុមារ និងស្ត្រីគឺនៅមានកម្រិតទាបនៅតំបន់ជនបទ សូម្បីតែក្នុងចំណោមមនុស្សពេញវ័យក៏ដោយ។ ដូច្នេះហើយស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្មេងមិនដឹងថាសិទ្ធិរបស់ខ្លួនត្រូវបានរំលោភនោះទេ។"

- អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍នៅភ្នំពេញ

៦) ការអប់រំ

ការរកឃើញនៃការសិក្សាក៏បង្ហាញថា អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំនិងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងជាមូលហេតុមួយនៃការបោះបង់ការសិក្សា ។ សមាមាត្រសំខាន់នៃអ្នកឆ្លើយតប ២២% បានបញ្ឈប់ការខិតខំប្រឹងប្រែងសិក្សារបស់ពួកគេមុនពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ប្រសិនបើពួកគេបានធ្វើដូច្នេះមុនពេលឈានដល់អាយុ១៨ឆ្នាំ។ ប្រហែល៣០.៣% នៃបុគ្គលជ្រើសរើសបញ្ចប់ការសិក្សារបស់ពួកគេនៅពេលចូលទៅក្នុងទំនៀមទម្លាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍។

តារាងទី 33: ផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង លើការអប់រំ

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	%
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំនាំឱ្យមានការអប់រំទាប ឬ បង្កើន អត្រាបោះបង់ការសិក្សាមុនថ្នាក់ទី៩ ជាងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បន្ទាប់ពី១៨ ឆ្នាំ		
យល់ស្រប	១០៦៥	៧៨.៨៩
មិនយល់ស្រប	២៧១	២០.០៧
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	១៤	១.០៤

លទ្ធផលនៃការស្ទាបស្ទង់មតិបានបញ្ជាក់ផងដែរថា ៧៨.៨៩% នៃអ្នកឆ្លើយតបបានយល់ស្របថា អាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានការអប់រំកម្រិតទាប ឬបង្កើនអត្រាបោះបង់ការសិក្សាមុនថ្នាក់ទី៩ ជាងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។

"នៅក្នុងសហគមន៍របស់យើង ក្មេងស្រីជំទង់ដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងជារឿយៗបោះបង់ការសិក្សាដើម្បីរកប្រាក់ចំណូល និងបំពេញតួនាទីជាប្រពន្ធ និងជាម្តាយ។ មនុស្សតិចណាស់ដែលបន្តការសិក្សាបន្ទាប់ពីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។"

- អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍នៅក្រុងព្រះសីហនុ

៧) ភាពឯកោក្នុងសង្គម និងផ្លូវអារម្មណ៍

លទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សានេះ បានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការពិតដែលថាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងនាំទៅរកការមានផ្ទៃពោះវ័យក្មេង ហើយមិនបានត្រៀមទុកមុន ដែលជាបទពិសោធន៍ដ៏ឈឺចាប់បំផុតសម្រាប់ក្មេងស្រីវ័យជំទង់។ អាស្រ័យហេតុនេះ ស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ជួបប្រទះភាព ឯកោក្នុងសង្គមបន្ថែមពីលើការលំបាកទាក់ទងនឹងការចិញ្ចឹមកូន។ ម្តាយវ័យជំទង់ក៏មានទំនោរបង្ហាញការថយចុះនៃការចូលរួមនៅក្នុងសហគមន៍ ដូចជាមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ និងវេទិកាសម្រាប់ធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ការចូលរួមដែលថយចុះនេះភាគច្រើនអាចត្រូវបានសន្មតថាជាកាតព្វកិច្ចថែទាំរបស់ពួកគេ។ អវត្តមាននៃទំនាក់ទំនងសង្គមរារាំងការលូតលាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គល ម្នាក់ៗ និងជះឥទ្ធិពលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខុមាលភាពទូទៅរបស់ពួកគេ។ ការកំណត់នេះអាចរារាំងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការបង្កើតបណ្តាញគាំទ្រ ក៏ដូចជារារាំងដល់ការទទួលបានជំនាញសំខាន់ៗដែលចាំបាច់សម្រាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការអនុវត្ត និងការការពារសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។

តារាងទី 34:ផលប៉ះពាល់របស់ CEFMU លើការចូលរួមក្នុងសង្គម និងនយោបាយ

លក្ខណៈសម្បត្តិ	សរុប (N=១៣៥០)	
	ចំនួន	**%**
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំនាំឱ្យមានការចូលរួមក្នុងសង្គម និងនយោបាយតិចតួច		
យល់ស្រប	១១០៥	៨១.៨៥
មិនយល់ស្រប	២០៩	១៥.៤៨
មិនច្បាស់-មិនដឹងដែរ	៣៥	២.៥៩
បដិសេធមិនឆ្លើយតប	១	០.០៧

យោងតាមលទ្ធផលរកឃើញនៃការស្ទង់មតិយល់ឃើញ៨១.៨៥% នៃអ្នកឆ្លើយតបយល់ស្របនឹងការលើកឡើងថាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ឆ្នាំ នាំឱ្យមានការថយចុះនៃសកម្មភាពក្នុងសង្គមនិងនយោបាយសម្រាប់ស្ត្រី។

"ខ្ញុំសង្កេតឃើញថា ក្មេងស្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ហើយ មិនសូវមានទំនាក់ទំនងសង្គម និងចូលរួម សកម្មភាពសាធារណៈជាមួយអ្នកដទៃទេ ពីព្រោះពួកគេត្រូវធ្វើតាមប្តីប្រពន្ធ និងផ្តោតលើការផ្តល់ការថែទាំ។"

- អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍នៅតាកែវ

៤.២.៧ បទពិសោធន៍របស់អ្នកឆ្លើយតបក្នុងកិច្ចអន្តរាគមន៍ដោះស្រាយ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

តារាងទី 35: បទពិសោធរបស់អ្នកឆ្លើយតបក្នុងកិច្ចអន្តរាគមន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង

អញ្ញាតទិន្នន័យ	រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ						
	មិនដឹង		ដឹង		សរុប		តម្លៃ - P
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	
អ្នកដែលធ្លាប់ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសាធារណៈស្តីពី CEFMU							
មិនដឹង	៥៨៥	៨៦.៥	៩១	១៣.៥	៦៧៦	១០០.០	០.៣០៤
ដឹង	៥៧០	៨៤.៦	១០៤	១៥.៤	៦៧៤	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	
អ្នកទាំងឡាយណាដែលធ្លាប់ឮមេដឹកនាំសហគមន៍/អ្នកមានឥទ្ធិពលនិយាយអំពី CEFMU							
មិនដឹង	២៨៩	៨៨.៩	៣៦	១១១	៣២៥	១០០០	០.០៤៧
ដឹង	៨៦៦	៨៤.៥	១៥៩	១៥.៥	១០២៥	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	
អ្នកដែលធ្លាប់មើលព័ត៌មានរឿងភាគ/ភាពយន្ត ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមស្តីពីការបញ្ឈប់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុរបស់ក្មេង							
មិនដឹង	២៨៤	៨៥.៣	៤៩	១៤.៧	៣៣៣	១០០.០	០.៨៧២
ដឹង	៨៧១	៨៥.៦	១៤៦	១៤.៤	១០១៧	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	
អ្នកដែលធ្លាប់ឮឬឃើញអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានឆ្លើយតបឬធ្វើអន្តរាគមន៍ចំពោះការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុរបស់ក្មេងក្នុងសហគមន៍							
មិនដឹង	១២០	៨៦.៣	១៩	១៣.៧	១៣៩	១០០.០	០.៧៨៤
ដឹង	១០៣៥	៨៥.៥	១៧៦	១៤.៥	១២១១	១០០.០	
សរុប	១១៥៥	៨៥.៦	១៩៥	១៤.៤	១៣៥០	១០០.០	

ទាក់ទងទៅនឹងបទពិសោធរបស់អ្នកចូលរួម ជាមួយនឹងការធ្វើអន្តរាគមន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងតាមរយៈការចូលរួមជាសាធារណៈ អ្នកដឹកនាំសហគមន៍និង អ្នកមានឥទ្ធិពល បណ្តាញផ្សព្វផ្សាយ ខ្សែភាពយន្ត វេទិកាបណ្តាញសង្គម និងការចូលរួមរបស់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន លទ្ធផលរកឃើញនៃការស្រាវជ្រាវបង្ហាញថាមានត្រឹមតែ១៥.៤% នៃបុគ្គលតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថាបាន ចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមជាសាធារណៈទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះ។ យោងតាមលទ្ធផលស្ទង់មតិ សមាមាត្រគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃអ្នកឆ្លើយតប១៥.៥% បានបង្ហាញថា ពួកគេបានឃើញករណីដែលអ្នកដឹកនាំសហគមន៍ឬអ្នកមានឥទ្ធិពលបានធ្វើការយោងទៅលើអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ សមាមាត្រចំនួន១៤.៤% នៃអ្នក

ចូលរួមបាននិយាយថា ពួកគេបានចូលរួមពីមុននៅក្នុងការប្រើប្រាស់រឿងភាគ ភាពយន្ត និងមាតិកាប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទនៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនទាន់គ្រាប់អាយុ។ ផ្អែកលើការរកឃើញទាំងនេះ ប្រហែល១៤.៥% នៃអ្នកឆ្លើយតបបានបង្ហាញពីការកើតឡើងដែលអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានក្នុងតំបន់បានចូលរួមនៅក្នុងការដោះស្រាយ ឬអន្តរាគមន៍ក្នុងករណីការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ក្មេងនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន ។ លទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សានេះបានបង្ហាញពីកង្វះខាតសកម្មភាព និងកិច្ចអន្តរាគមន៍ដ៏ទូលំទូលាយដែលមានគោលបំណងជួយដោះស្រាយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅក្នុងខេត្តគោលដៅ។

V. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

៥.១ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សរុបមក ការសិក្សាបង្ហាញថាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងមានការថយចុះ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាមិញ វានៅតែជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរនៅកម្ពុជា។

ផ្អែកតាមអាត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះបង្ហាញអំពីការថយចុះនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ លទ្ធផលរកឃើញនៃការស្ទង់មតិបង្ហាញថា សមាមាត្រតូចមួយនៃអ្នកឆ្លើយតប ០.៥០% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលឈានដល់អាយុ ១៥ឆ្នាំ។ ស្របពេលដែលមានភាគរយនៃអ្នកឆ្លើយតបខ្ពស់ ពោលគឺ ១៣.៩៣% បានរាយការណ៍ថាបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ចន្លោះអាយុចាប់ពី ១៥ ទៅ ១៨ ឆ្នាំ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះបង្ហាញថា ភាគរយដ៏ច្រើនដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃស្ត្រីចំនួន ១៤.៤៤% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ឆ្នាំ។ ភាគរយដ៏ច្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ពោលគឺ ៥០.១៥% នៃអ្នកឆ្លើយតប បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ ឆ្នាំឡើងទៅ។ ចំពោះបុរសវិញ មានត្រឹមតែ ០.២២% ប៉ុណ្ណោះដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលឈានដល់អាយុ ១៥ឆ្នាំ ហើយសមាមាត្រនៃបុរសដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ១៨ ឆ្នាំដែលខ្ពស់ជាងនេះមានចំនួន ០.២២% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុចាប់ពី ១៥ ដល់ ១៨ឆ្នាំ។ បុរសប្រមាណជា ៦១.៤១% បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុ ១៨ឆ្នាំ។

យោងតាមស្ថានភាពចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ពួកគេ មានអ្នកឆ្លើយតបសម្ភាសន៍ភាគច្រើន ៦៦.៩៧% រាយការណ៍ថា ពួកគេមិនបានធ្វើការចុះបញ្ជីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅតាមដំណើរការផ្លូវច្បាប់នោះទេ។ ផ្ទុយមកវិញមានអ្នកឆ្លើយតបតែ ៣២.៨% ប៉ុណ្ណោះដែលបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមផ្លូវច្បាប់។ អ្នកចូលរួម ០.២៣% បានបង្ហាញពីលក្ខខណ្ឌនៃភាពមិនច្បាស់លាស់ ឬខ្វះការយល់ដឹងពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាផ្លូវច្បាប់នេះ។

ក្នុងចំណោមខេត្តទាំងប្រាំបួនដែលបានពិនិត្យក្នុងការសិក្សានេះ ខេត្តរតនគិរីបង្ហាញពីប្រេវ៉ាឡង់ខ្ពស់បំផុតនៃស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ឆ្នាំ គឺមានអត្រា ៣៧.៣%។ ខេត្តព្រះវិហារបង្ហាញពីកម្រិតខ្ពស់បំផុតទីពីរ ជាមួយនឹងអត្រា ១៦.៧%។ ខេត្តស្ទឹងត្រែងមានចំណាត់ថ្នាក់លេខ៣ ដែលមានអត្រា ១៤.៧%។ ខេត្តកំពតជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ ៤ ដែលមានអត្រា ១៤% ។ ខេត្តសៀមរាបជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ ៥ ដែលមានអត្រា ១២% ។ ព្រៃវែងបានជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ ៦ ដែលមានអត្រា១០.៧% ។ ក្រុងព្រះសីហនុស្ថិតនៅលំដាប់ទី ៧ ដែលមានអត្រា ៩.៣%។ បាត់ដំបងមានចំណាត់ថ្នាក់លេខ ៨ ដែលមានអត្រា ៨%។ ក្នុងចំណោមខេត្តទាំងប្រាំបួនដែលកំពុងពិចារណា ខេត្តតាកែវបង្ហាញពីទិន្នន័យដែលមានប្រយោជន៍បំផុត ទាក់ទង

នឹងភាពញឹកញាប់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំសម្រាប់ក្មេងមិនទាន់គ្រាប់អាយុ ក្នុងចំណោមស្ត្រី។ ជាក់ស្តែងខេត្តតាកែវមានអត្រានៃការកើតមានទាបជាងគេបំផុតត្រឹមតែ ៧.៣%។

ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការសិក្សា ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ភាពក្រីក្រ វិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ជាតិសាសន៍ សាសនា ការអប់រំ ការបោះបង់ការសិក្សា កង្វះខាតចំណេះដឹង វិសមភាពយេនឌ័រ ការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់ បទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌ កង្វះខាតការអនុវត្តច្បាប់ និងអ៊ិនធឺណេត និង ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម គឺជាបុព្វហេតុឫសគល់ ឬកត្តាចូលរួមចំណែកនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ការស្ទង់មតិបានរកឃើញថា ស្ត្រីនៅខេត្តភាគឦសាន ជាពិសេសខេត្តរតនគិរី ប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ បើធៀបនឹងអ្នកនៅខេត្តសៀមរាប។ សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ភាពក្រីក្រ និងវិសមភាព សេដ្ឋកិច្ចសង្គម ជាកត្តាជំរុញដ៏សំខាន់សម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងដោយស្ត្រីនៅក្នុងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចក្រីក្រប្រឈមមុខខ្ពស់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ ស្ត្រីដែលមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ខណៈដែលស្ត្រីមិនមែនជាអ្នកកាន់សាសនាព្រះពុទ្ធប្រឈមមុខនឹងប្រេវ៉ាឡង់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធបែបនេះខ្ពស់ជាងគេ។ ការសិក្សានេះបង្ហាញពីបទពិសោធន៍និងបញ្ហាប្រឈមជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រីដែលកាន់សាសនាផ្សេងៗគ្នាជួបប្រទះទាក់ទងនឹងបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។

ការសិក្សាបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីទំនាក់ទំនងយ៉ាងរឹងមាំរវាងកម្រិតវប្បធម៌របស់ស្ត្រី និងប្រេវ៉ាឡង់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។ ស្ត្រីដែលមានការអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ មានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ជាងអ្នកដែលមានការអប់រំខ្ពស់ឬឧត្តមសិក្សា ២.៤ ដង។ ស្ត្រីដែលមានការអប់រំកម្រិតបឋមសិក្សា ឬគ្មានការអប់រំ ប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៩ ឆ្នាំ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្នកដែលបានបញ្ចប់វិទ្យាល័យ ឬបន្តការសិក្សាថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ លើសពីនេះទៅទៀត ស្ត្រីដែលឪពុកមានសញ្ញាបត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ បង្ហាញពីប្រេវ៉ាឡង់ នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងខ្ពស់ជាង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ត្រីដែលឪពុកបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅវិទ្យាល័យ ឬទទួលបានការអប់រំខ្ពស់។ លទ្ធផលរកឃើញនេះបង្ហាញពី ទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំរវាងប្រវត្តិអប់រំរបស់ឪពុក និងលទ្ធភាពនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេងក្នុងចំណោមកូនស្រីរបស់ពួកគេ។ ការអប់រំមាតាក៏ដើរតួនាទីក្នុងលទ្ធភាពកើតឡើងនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងផងដែរ ដោយស្ត្រីដែលជាម្តាយមានការអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សាមានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ ការអប់រំមាតាកម្រិតខ្ពស់អាចដើរតួជាកត្តាការពារប្រឆាំងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍វ័យក្មេង។

វិសមភាពយេនឌ័រ គឺជាកត្តារចនាសម្ព័ន្ធដ៏សំខាន់មួយ ដែលមានបរិបទសង្គមនៃការរើសអើង ដោយកំណត់តួនាទីរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីនៅក្នុងគ្រួសារ សហគមន៍ និងសង្គម។ ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ ជាកត្តាជំរុញមួយផ្សេងទៀត ដោយសារឪពុកម្តាយអាចរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយសារតែខ្លាចមានផលប៉ះពាល់ដល់កេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងកិត្តិយសរបស់គ្រួសារ។ បរិបទសង្គម និងវប្បធម៌ ដូចជាការអនុវត្តជាប្រវត្តិសាស្ត្រ និងសម្ពាធពីមិត្តភក្តិ មានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើអាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្រាប់ក្មេងស្រី ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ។ ភាពក្រីក្រជាកត្តាជំរុញមួយផ្សេងទៀតនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងដោយសារតែក្រុមគ្រួសារជារឿយៗដាក់សម្ពាធលើក្មេងស្រីឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដើម្បីកាត់បន្ថយបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ។ អវត្តមាននៃការអប់រំផ្លូវការ កង្វះខាតការយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់ និងឥទ្ធិពលនៃ

វេទិកាទំនាក់ទំនងតាមអ៊ិនធឺណេត និងឌីជីថលក៏អាចរួមចំណែកដល់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាមួយគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងផងដែរ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះក៏បង្ហាញផងដែរថា អំឡុងពេលផ្ទុះជំងឺកូវីដ១៩ មិនមែនជាកត្តាជំរុញឱ្យមានការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងដោយការបង្ខំ និងរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងនោះទេ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធវ័យក្មេងមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងលើទិដ្ឋភាពជាច្រើន រួមទាំងការមានផ្ទៃពោះវ័យក្មេង បញ្ហាសុខភាព ភាពក្រីក្រ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ សិទ្ធិកុមារី សមិទ្ធផលអប់រំ ការផ្ដាច់ទំនាក់ទំនងពីសង្គម ការចូលរួមរបស់ពលរដ្ឋ និងការងារសង្គម។-អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធវ័យក្មេង ក៏រួមចំណែកដល់ការលំបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដោយការថយចុះធនធានដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ការអប់រំ និងការថែទាំសុខភាព ដែលបណ្ដាលឱ្យមានការថយចុះនៃទិន្នផលសរុប និងបន្តវដ្តនៃភាពក្រីក្រ។ ស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ប្រឈមហានិភ័យខ្ពស់ទៅនឹងអំពើហិង្សា បើធៀបនឹងអ្នកដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយអាយុ ១៨ ឆ្នាំ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង រំលោភលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ស្ត្រីវ័យក្មេង ដោយដាក់កម្រិតលើការចូលរួមរបស់ពួកគេនៅក្នុងសង្គម និងប៉ះពាល់ដល់ការអប់រំរបស់ពួកគេ។ ការមានផ្ទៃពោះមិនគ្រប់ខែអាចនាំឱ្យមានការផ្ដាច់ទំនាក់ទំនងពីសង្គម និងផលវិបាកក្នុងការចិញ្ចឹមកូន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានការថយចុះនៃការចូលរួមនៅក្នុងសហគមន៍ ដូចជាមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ និងវេទិកាធ្វើការសម្រេចចិត្តជាដើម។

លទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សានេះ បានបង្ហាញអំពីកង្វះខាតកិច្ចអន្តរាគមន៍ពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន-អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនិងភាគីពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងខេត្តគោលដៅទាក់ទងនឹងការដោះស្រាយនិងការទប់ស្កាត់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ និងការបង្ខំឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ សរុបមក ការអនុវត្តជាក់ស្ដែង បានបង្ហាញនូវភាពមិនគ្រប់គ្រាន់ និងគ្មានប្រសិទ្ធភាព។ ជារួម ការទប់ស្កាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរួមរស់ជាប្ដីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេងចាំបាច់ត្រូវតែអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រពហុភាគី និងវិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយមួយ។

បន្ទាប់ពីពិនិត្យទៅលើច្បាប់ និងគោលនយោបាយមានស្រាប់ដែលគ្រប់គ្រងលើការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធវ័យក្មេង ក្របខណ្ឌច្បាប់ដែលគ្រប់គ្រងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅកម្ពុជា គឺមានឯកសារច្បាប់ជាច្រើនរួមទាំងក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជាឆ្នាំ ២០០៧ ច្បាប់ស្ដីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារកម្ពុជា។ ឯកសារទាំងនេះគ្រប់គ្រងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពលើទិដ្ឋភាពជាច្រើននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដូចជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ នីតិវិធីសម្រាប់ការចុះបញ្ជីការគ្រប់គ្រងទ្រព្យរួមនិងការបែងចែកការចំណាយក្នុងគ្រួសារ។ ទោះជាយ៉ាងណាអត្រាដ៏ខ្ពស់នៃការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយការបង្ខំនៅកម្ពុជានៅតែជាបញ្ហាសំខាន់ ដែលបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីកង្វះខាតនៃការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការច្បាប់នាពេលបច្ចុប្បន្ន។ លើសពីនេះ ក្របខណ្ឌច្បាប់ បច្ចុប្បន្នបង្ហាញពីភាពខ្វះចន្លោះក្នុងការបញ្ចូលវិធានការដែលគ្រប់គ្រងសិទ្ធិ និងទំនួលខុសត្រូវរបស់ប្ដីប្រពន្ធដែលជ្រើសរើសមិនចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការនៅការិយាល័យអត្រានុកូលដ្ឋាន។ ក្នុងន័យស្រដៀងគ្នានេះ បញ្ហាដែលបានរៀបរាប់ខាងលើមិនបានពិចារណាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នូវសិទ្ធិ និងបុព្វសិទ្ធិដែលមានសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលបានឆ្លងកាត់ការបែកបាក់គ្នា ប៉ុន្តែមិនទាន់ទទួលបានសាលក្រមលែងលះជាផ្លូវការពីតុលាការ។ កង្វះខាតនៃការចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការ ឬនីតិវិធីផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ការលែងលះអាចបណ្ដាលឱ្យមានផលវិបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ជាពិសេសចំពោះស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង។

ទោះបីជារាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងភាគីពាក់ព័ន្ធជាច្រើនបានអនុវត្តគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពមួយចំនួនដើម្បីដោះស្រាយការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុរបស់ក្មេង និងអំពើហិង្សាលើកុមារក៏ដោយក៏ការពិនិត្យឡើងវិញឱ្យបានហ្មត់ចត់លើការសិក្សាដែលមានស្រាប់ និងការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធអ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍បានបង្ហាញថា ទាមទារឱ្យមានយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងការដោះស្រាយឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នូវបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ។

៥.២ អនុសាសន៍

ផ្អែកលើលទ្ធផលរកឃើញនៃការសិក្សានេះ ខាងក្រោមនេះ ជាអនុសាសន៍ដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងគោលបំណងពន្លឿនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីដោះស្រាយនិងកាត់បន្ថយបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង ពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង (CEFMU) នៅកម្ពុជា៖

១) **បង្កើតផែនការសកម្មភាពជាតិជាក់លាក់ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមួយដែលកំណត់នូវបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង(CEFMU)** ជារឿងសំខាន់ណាស់ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រជាប្រព័ន្ធ និងមានភាគីពាក់ព័ន្ធច្រើនចូលរួម។

២) **រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាផ្តល់កញ្ចប់ថវិកាដោយឡែក**សម្រាប់ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ ដើម្បីដោះស្រាយ និងទប់ស្កាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់ជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។

៣) **ពង្រឹងការសម្របសម្រួលអន្តរវិស័យ ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង ទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។** ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង (CEFMU) ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងឱ្យបានទូលំទូលាយ ក្រសួងកិច្ចការនារី ទទួលបានការស្នើសុំឱ្យបន្តតួនាទីក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំ នៅក្នុងការបង្កើតគណៈកម្មាធិការភាគីពាក់ព័ន្ធអន្តរក្រសួង រួមមានក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងផែនការ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ជាដើម។

៤) **ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងគោលនយោបាយ ដោយបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់ និងគោលនយោបាយ** ទាក់ទងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ដើម្បីការពារសុខុមាលភាពរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រី។ ជាការណែនាំ គឺត្រូវធ្វើការតស៊ូមតិឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និងធ្វើវិសោធនកម្មលើនីតិវិធីច្បាប់ដែលមានស្រាប់ ដើម្បីបំពេញនូវភាពខ្វះចន្លោះក្នុងក្របខណ្ឌនីតិវិធីច្បាប់។ មាត្រា៩៤៨ វាក្យខណ្ឌទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានភាពខ្វះចន្លោះ ក្នុងការដែលអនុញ្ញាតឱ្យអនីតិជនអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បានដោយមានការទទួលស្គាល់ ដឹងឮពីឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេ។ យ៉ាងណាមិញ វាមានភាពចាំបាច់ក្នុងការធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើមាត្រា ៩៤៨ វាក្យខណ្ឌទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានច្បាប់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅអាយុតិចបំផុត ១៨ឆ្នាំ ដើម្បីលុបបំបាត់នូវតម្រូវការនៃការទទួលស្គាល់អាយុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ក្របខណ្ឌច្បាប់ក៏នៅខ្វះបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលជ្រើសរើសមិនចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅការិយាល័យអត្រានុកូលដ្ឋាន ឬសម្រាប់គូស្វាមីភរិយាដែលបានបែកផ្លូវគ្នាដោយពុំមានដីកាលែងលះស្របច្បាប់។ ការមិនបានចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវការ ឬដំណើរការលែងលះអាចមានផលវិបាកយ៉ាងខ្លាំង ជាពិសេសចំពោះស្ត្រីដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនអាយុ។

៥) **ផ្តល់ជំនួយដល់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធនៅវ័យក្មេង។** គោលបំណងនេះអាចសម្រេចទៅបានតាមរយៈការអនុវត្តក្របខណ្ឌប្រកបដោយការគាំទ្រ និងយោគយល់ដែលនឹងពង្រីកឱ្យដល់វិស័យជាច្រើនដូចជាវិស័យសង្គមកិច្ច ច្បាប់ សេដ្ឋកិច្ចនិងចិត្តសាស្ត្រ។ យុទ្ធសាស្ត្រដែលបានណែនាំធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីអាចទទួលបានការគាំទ្រលើការប្រឹក្សាផ្លូវច្បាប់ និងសុខភាពផ្លូវចិត្ត ស្របពេលដែលកំពុងតែធ្វើការសម្របសម្រួលលើការផ្តល់សេវាថែទាំកុមារដែលទទួលបានជំនួយពីរដ្ឋ ដើម្បីជួយលើកកម្ពស់ក្មេងឱ្យបន្តការសិក្សារបស់ពួកគេ ឬចូលធ្វើការងារដែលទទួលបានប្រាក់កម្រៃត្រឹមត្រូវ។ លើសពីនេះ វាក៏ជារឿងដែលសំខាន់ផងដែរ ក្នុងការផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់ក្មេងស្រីដែលកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងវ័យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនេះនៅតំបន់ជនបទ និងនៅតំបន់ជនជាតិភាគតិច។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ជាការសំខាន់ផងដែរក្នុងការបង្កើតគំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការលើកកម្ពស់សេដ្ឋកិច្ចដែលផ្តោតលើក្មេងស្រី ជាពិសេសអ្នកដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ការសម្រេចគោលបំណងនេះ នឹងជួយឱ្យយើងទទួលស្គាល់តាមរយៈការអនុវត្តក្របខណ្ឌប្រកបដោយការគាំទ្រ និងយោគយល់ដែលនឹងពង្រីកដល់វិស័យជាច្រើន   ដូចជា វិស័យសង្គម ច្បាប់ សេដ្ឋកិច្ច និងចិត្តសាស្ត្រ។

៦) **បង្កើតទាំងវេទិកាផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការសម្រាប់ក្មេងស្រី** ដើម្បីឱ្យពួកគេចែករំលែកបទពិសោធន៍តម្រូវការ បំណងប្រាថ្នា និងដំណោះស្រាយរបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាធានាថាពួកគេមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនមានអំណាចលើការសម្រេចចិត្តដែលមានឥទ្ធិពលលើពួកគេ។

៧) **បង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ** ជាពិសេសក្នុងចំណោមមាតាបិតា គ្រូបង្រៀន អ្នកដឹកនាំសហគមន៍ និងក្មេងជំទង់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាមូលដ្ឋាននិងផលប៉ះពាល់នៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់នៅជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង ។ ការទាញចំណាប់អារម្មណ៍លើកត្តាដែលប៉ះពាល់ដល់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីរងគ្រោះក្នុងបញ្ហានេះ ជារឿងសំខាន់។ ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវមានផែនការច្បាស់លាស់មួយដែលប្រើប្រាស់វេទិកា និងបណ្តាញផ្សេងៗ ដែលទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូលការដាក់ឱ្យបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀន រៀបចំ ការពិភាក្សាបើកចំហសម្រាប់សហគមន៍ រៀបចំកម្មវិធីជជែកតាមវិទ្យុ បង្កើតភាពយន្តអប់រំ និងផ្ទាំងរូបភាពសម្រាប់បណ្តាញសង្គម និងការរៀបចំកម្មវិធីផ្សាយផ្ទាល់ដែលមានតារាល្បីៗ និងអ្នកមានឥទ្ធិពលលើបណ្តាញសង្គមចូលរួម។ យើងអាចបង្កើនឥទ្ធិពលនិងពង្រីកវិសាលភាពរបស់យុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនេះបានតាមរយៈការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗជាច្រើន។

៨) **អនុវត្តការធ្វើអន្តរាគមន៍កម្រិតសហគមន៍សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរបទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌** ដោយការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការសន្ទនាក្នុងចំណោមប្រជាជនគ្រប់វ័យអំពីមូលហេតុ និងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់ជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង ជាមួយក្មេងប្រុស **ក្មេងស្រី ស្ត្រី បុរស គ្រួសារ និងអ្នកដឹកនាំសហគមន៍។ ការពិភាក្សាទាំងនេះក៏ផ្តល់ជាវេទិកាសម្រាប់**ការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងអំពីច្បាប់ដែលមានគោលបំណងការពារសិទ្ធិកុមារី និងការទប់ស្កាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង និងអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ។ ការពិភាក្សានៅតាមសហគមន៍មានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការផ្លាស់ប្តូរបទដ្ឋានសង្គម និងឥរិយាបថអវិជ្ជមាន។ ប្រើប្រាស់ធនធាន និង ស្ថាប័នក្នុងស្រុកដែលមានស្រាប់ ដូចជាមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ អង្គការគ្រួសារ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងកន្លែងសម្គព ក៏អាចជួយពន្លឿនការអនុវត្តកិច្ចអន្តរាគមន៍នេះបានផងដែរ។

៩) **លើកកម្ពស់ការអប់រំសិទ្ធិមនុស្ស**ដោយផ្តោតជាពិសេសលើសិទ្ធិកុមារ សិទ្ធិស្ត្រី និងសិទ្ធិទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះគួរតែផ្តោតជាពិសេសទៅលើក្មេងជំទង់ និងមនុស្សចាស់ ជាពិសេសក្មេងស្រី

ដោយមានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងផ្លាស់ប្តូរការយល់ឃើញរបស់សង្គមទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យក្មេង អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងការរស់ជាប្តីប្រពន្ធវ័យក្មេង និងតួនាទីរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គម។

១០) ពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ក្មេងស្រី និងលើកកម្ពស់លទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រជាច្រើន រួមមានការផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យបានហ្មត់ចត់ ការធានាលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំផ្លូវការដ៏ល្អដល់ពួកគេ ការផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងការបង្កើតបណ្តាញគាំទ្រ ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសលើកទឹកចិត្តដល់ក្មេងស្រីឱ្យនៅរៀន បន្តការសិក្សានិងបន្តស្វែងរកគោលដៅការងាររបស់ពួកគេ។

១១) ផ្តល់ចំណេះដឹងផ្នែកឌីជីថល ការអប់រំអំពីសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ ការពន្យារកំណើត ច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ សុវត្ថិភាពឌីជីថល និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីទំនាក់ទំនងតាមអ៊ីនធឺណេត សម្រាប់ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុសវ័យជំទង់ ទាំងអ្នកដែលកំពុងសិក្សា និងអ្នកដែលបានបោះបង់ការសិក្សា៕

MINISTRY OF WOMEN'S AFFAIRS

REPORT

RESEARCH STUDY ON CHILD, EARLY AND FORCED MARRIAGES AND UNIONS (CEFMU)

June 2024

Supported by: PLAN INTERNATIONAL

TABLE OF CONTENTS

EXECUTIVE SUMMARY 2
LIST OF ABBRIVIATIONS 10
LIST OF TABLES AND FIGURES 11
I. BACKGROUND OF THE STUDY 12
II. OBJECTIVES OF STUDY 13
III. RESEARCH METHODS 14
3.1 Areas of the Study 14
3.2 Sample and Sample Size 14
3.3 Sampling Method 14
3.4 Data Collection Methods 15
3.5 Data Management and Analysis 15
3.6 Ethics 16
3.7 Scope and Limitation of the Study 17
IV. FINDINGS AND ANALYSIS 17
4.1 FINDINGS FROM THE DESK REVIEW 17
4.1.1 Key Concepts and Definitions 17
4.1.2 Legal Instruments and CEFMU 19
4.1.2.1 National Legal Instruments and CEFMU 19
4.1.3 An Overview of Marriages in Cambodian Society 24
4.1.4 The Existing Records of Child Early and Forced Marriages in Cambodia 25
4.2 FINDINGS FROM THE SURVEY AND INTERVIEWS 27
4.2.1 Socio-Demographic Characteristics of Respondents 27
4.2.2 The Perception and Knowledge About CEFMU 32
4.2.3 The Prevalence of CEFMU 40
4.2.4 Prevalence of CEFMU in the Target Provinces 41
4.2.5 The Root Causes/Associated Factors of CEFMU 44
4.2.6 The Impact of CEFMU 53
4.2.7 Respondents' Experiences in the Interventions Addressing CEFMU 62
V. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS 63
5.1 Conclusion 63
5.2 Recommendations 66

PREFACE

A report conducted by the Ministry of Women's Affairs in collaboration with Plan International examines child early, forced marriages and unions (CEFMU). The aim of the report is to investigate the causes, trends, levers, and impact of CEFMU. The findings of the study reveal that CEFMU practices endanger and violate the rights of children, particularly girls and women. These practices, which include sexual and reproductive health rights violations, restrict girls and women from accessing education, social participation, and economic activities. Consequently, these factors contribute to the experience of violence among girls and hinder human and social development.

The research indicates that although the rate of CEFMU has decreased, there are still areas with a high prevalence of pre-marriages due to factors such as family economic conditions, poverty, lack of knowledge, gender inequality, social and cultural norms, influence of the internet and social media, and insufficient law enforcement. CEFMU has adverse effects on girls, including early pregnancy, reproductive health issues, mental health challenges, insecure abortion, domestic violence, and the denial of freedom of association and decision-making. The Cambodia Demographic and Health Survey 2021-2022 also confirms a decline in the rate of young marriages, but it remains a pressing issue for Cambodia to address.

This research report will serve as the foundation for developing a comprehensive national action plan to expedite the resolution of child early, forced marriages and unions in Cambodia.

The Ministry of Women's Affairs would like to express gratitude to the team of the Ministry of Women's Affairs, National Independent Consultants, and all stakeholders for their technical support in reviewing and revising the research report on child early, forced marriages and unions. Furthermore, the Ministry would like to thank the leaders of this project at the Ministry of Women's Affairs for their support and successful organization of this research study

Finally, the Ministry of Women's Affairs extends their appreciation to Plan International for their financial and technical support throughout the research and publication process.

Phnom Penh, 19 June 2024

For. Minister

Secretary of State

HOU SAMITH

EXECUTIVE SUMMARY

The following executive summary provides a comprehensive outline of a research investigation pertaining to the phenomenon of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU). The research was undertaken under the auspices of the Ministry of Women's Affairs (MoWA) in conjunction with Plan International Cambodia.

Research Objectives: The main objectives of this study are: 1) to examine the prevalence, causes, trends, levers and the impacts of CEFMU before age of 15 and age of 18 years old; 2) to review of existing laws and policies regulating CEFMU and identification of the remaining legal, policy and practice related gaps, 3) to deliberate on key investment areas for practical actions and systems improvement for possible policy/ strategy and/or a national plan of action to address early marriages and adolescent pregnancy, and 4) to formulate actionable recommendations aimed at accelerating effort to significantly reduce early marriages and adolescent pregnancy

Research methodology: To achieve the above objectives, this study employed a combination of qualitative and quantitative methodologies. The desk review was conducted to analyse existing documents, including reports, policies, and other relevant materials pertaining to Child, Early, and Forced Marriages and Unions (CEFMU). The purpose of this review is to assess existing information and records, identify any gaps in data and research, and validate the study's approach and data collection tools. The quantitative data was collected through a survey with 1,350 women aged 20–24, representing a diverse range of marital statuses. The sample of 1,350 20- to 24-year-old women for the survey is a special population which obtained through a multistage sampling procedure in nine targeted provinces: Siem Reap, Ratanakiri, Steung Treng, Preah Vihear, Battambang, Kampot, Sihanouk Ville, Prey Veng, and Takeo. Two districts were chosen at random from each province, at least two communes were chosen from each district, and three or more communities were chosen from each commune in order to meet the minimum sample size requirement for each commune. The communes are classified as rural or urban and then chosen at random for the investigation. The survey was conducted through a structured questionnaire using a tablet with Koboo Tools. The qualitative data was collected through Key Informant Interviews (KIIs) with 101 key informants, including commune chiefs, village chiefs, community leaders, youth leaders, teachers, NGO/CBO representatives, nurses/medical doctors, police officers, and religious leaders/traditional healers. The convenience sampling method was used for the selection of respondents for the KIIs and FGDs

because the nature of the study required government officials and other relevant stakeholders. The KIIIs also included 11 interviews conducted with key government agencies and partner organisations involved in the project. There were also 45 focus group discussions (FGDs) with 225 respondents. Each province had 5 FGDs, with 25 respondents representing different demographic groups: women (18–24 years old), women (25–35 years old), men (18–24 years old), men (25–35 years old), and a mixed group of women and men (36–60 years old).

Key findings: The study's findings indicate a decrease in the frequency of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) in Cambodia. The survey findings indicate that a minute fraction, precisely 0.50%, of the respondents got married prior to turning 15 years old. While a substantial percentage of respondents, precisely 13.93%, reported getting married between the ages of 15 and 18. The study's findings reveal that a substantial proportion of women, precisely 14.44%, got married before reaching the age of 18. A considerable percentage, precisely 50.15%, of respondents got married at the age of 18 or above. Regarding men, only 0.22% of them got married before the age of 15, but a far larger proportion of 2.96% got married between the ages of 15 and 18. About 61.41% of males got married after turning 18.

Regarding to their marital registration status, a significant majority of respondents (66.97%) reported that they had not undergone the process of officially registering their marriages. By contrast, a mere 32.8% of persons had their marriages officially documented through the procedure of registration. 0.23% of the participants exhibited a condition of ambiguity or lack of comprehension regarding the topic area.

The Comparison of CEFMU's Prevalence by Province: Among the nine provinces examined in this study, Ratanakiri has the highest prevalence of women marrying before 18 years old, with 37.3%. Preah Vihear has the second highest rate at 16.7%. Steung Treng has the third highest rate at 14.7%. Kampot has the fourth highest rate at 14%. Siem Reap holds fifth place in terms of ranking, with a rate of 12%. Prey Veng has the sixth highest rate at 10.7%. Battambang has the eighth position in the ranking, exhibiting a rate of 8%. Sihanouk Ville is positioned in seventh place, exhibiting a rate of 9.3%. Takeo province has the lowest incidence rate at 7.3%.

Root Causes or Associated Factors of CEFMU: The study reveals that various factors contribute to child early and forced marriages (CEFMU) in Cambodia, including geographical location, family economy, poverty, socio-economic inequality, ethnicity, religion, education, school dropout, lack of knowledge, gender inequality, adolescent pregnancy, social and cultural

norms, lack of legal enforcement, and the influence of the internet and social media. Women in north-eastern provinces, particularly Ratanakiri, face a higher risk of getting married before the age of 18 compared to those in Siem Reap province. Non-Khmer women and non-Buddhist women face unique challenges in relation to CEFMU. Maternal education level is also a significant factor, with women with lower secondary education having a higher risk of marrying before the age of 18. Maternal education also plays a role, with women whose mothers have a lower secondary education having a higher risk of marrying before the age of 18. Gender inequality is a significant structural factor, with discriminatory social norms dictating the roles of girls and women within families and communities. Adolescent pregnancy is another driver of CEFMU, as parents may opt for marriages due to the damage it could cause to the family's reputation and honour. Social and cultural norms, such as historic practices, cultural acceptance of early sexual activity, and peer pressure, significantly influence the age of marriages for girls, especially in rural areas. Poverty is another significant catalyst for CEFMU, as families often pressure girls into marriages to alleviate financial burdens. The absence of formal education, particularly in general education, sexual reproductive health, and family planning, is a significant factor contributing to CEFMU, particularly in isolated communities. Lack of legal awareness and effective law enforcement against CEFMU is a fundamental underlying factor. Lastly, the internet and digital communication platforms can potentially contribute to CEFMU, as a significant proportion of young people in rural Cambodia lack digital literacy and online communication skills. The findings of this study suggest that Covid-19 did not play a significant role in contributing to Child, Early, and Forced Marriages, and Unions.

The Impact of CEFMU: The phenomenon of CEFMU has serious impacts on various domains, including early pregnancy, health outcomes, poverty and low-income levels, instances of domestic violence, infringement upon the rights and freedoms of girls, educational attainment, social isolation, civic engagement, and political participation. Early marriages increases susceptibility to sexual and reproductive health concerns, miscarriages, and childbirth problems, perpetuates economic challenges by reducing investment in young girls' education and healthcare, lowering overall productivity, and perpetuating the cycle of poverty. Premature pregnancy leads to social seclusion and challenges in childrearing, resulting in reduced participation in communal environments like community centres and decision-making forums.

The Analysis of Previous CEFMU Interventions: The study found insufficient governmental, non-governmental, and stakeholder interventions in targeted provinces to prevent child, early, and

forced marriages. The implementation was found ineffective, indicating the need for a multistakeholder strategy and comprehensive approach to prevent these issues.

Legal Gaps: The Cambodian Civil Code of 2007 and the Cambodian Law of Marriages and Family govern various aspects of marriages in Cambodia, including eligibility criteria, registration procedures, asset management, and family expenditure allocation. However, the prevalence of CEFMU remains a concern due to inadequate implementation of existing legislations. There is an omission in Article 948, Clause 2 of the Cambodian Civil Code, which permits the marriages of a minor with the consent of their parents or guardians. Hence, it is necessary to amend article 948, clause 2 of the Civil Code in order to establish the minimum age for marriages as 18, eliminating the requirement of age of consent. The legal framework also lacks provisions for couples who choose not to register their marriages at the civil registry or for separated couples without a legal divorce decree. The absence of formal registration or divorce proceedings can have significant consequences, especially for early married females.

Policy Gaps: The Royal Government of Cambodia and other stakeholders have implemented some interventions to address child early marriages and violence against children, but a comprehensive national strategy and action plan are lacking, highlighting the need for more effective solutions.

Conclusion: The study shows a decrease in child, early, and forced marriages and union (CEFMU) prevalence, yet it remains a significant issue in Cambodia.

Recommendations: Based on the findings of this study, the following are actionable recommendations aimed at accelerating effort to significantly address and reduce the pressing issue of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) in Cambodia:

1) **To develop a specific and comprehensive national action plan that addresses child, early, and forced marriages (CEFMU).** It is essential to take a systematic and multi-stakeholder approach.

2) It is recommended that **the Royal Government of Cambodia provide a specific budgetary allocation** for the implementation of the national action plan to address and prevent child, early, and forced marriages and unions (CEFMU).

3) **To enhance cross-sector coordination in tackling CEFMU**, both nationally and locally. In order to effectively and comprehensively address the urgent issue of child, early, and forced marriages (CEFMU), it is advised that the Ministry of Women's Affairs assume a prominent leadership role in the formation of an inter-ministerial committee made up of pertinent stakeholders, such as the Ministry of Interior, Ministry of Health, Ministry of Education, Youth, and Sports, Ministry of Planning, Ministry of Labour and Vocational Training, Ministry of Social Affairs Veterans and Youth Rehabilitation, Ministry of Rural Development, and so forth.

4) **To strengthen law and policies by enhancing the efficacy of legal enforcement and policies** pertaining to marriages and prevention of the gender-based violence in order to protect the welfare of girls and women. It is also recommended to advocate for the review and amendment of the existing legislation to fill in a gap in the legal framework. There is an omission in Article 948, Clause 2 of the Cambodian Civil Code, which permits the marriages of a minor with the consent of their parents or guardians. Hence, it is necessary to amend article 948, clause 2 of the Civil Code to establish the minimum age for marriages as 18, eliminating the requirement of age of consent. The legal framework also lacks provisions for couples who choose not to register their marriages at the civil registry or for separated couples without a legal divorce decree. The absence of formal registration or divorce proceedings can have significant consequences, especially for early married females.

5) **To provide comprehensive support to girls and women impacted by child, early, and forced marriages and unions (CEFMU).** The achievement of this objective will be realised by implementing a comprehensive and nurturing framework that spans multiple dimensions, such as social, legal, economic, and psychological facets. The suggested approach seeks to provide access to legal counsel and mental health assistance, while also facilitating the provision of state-sponsored childcare services that empower adolescents to continue their schooling or participate in paid work. Furthermore, it is imperative to offer scholarships to young females belonging to marginalised populations who are currently in a marital union, encompassing those hailing from rural and indigenous origins. In addition, it is imperative to establish economic empowerment initiatives that primarily focus on females belonging to the most marginalised populations, particularly those who are currently in a married relationship. The achievement of this objective will be realised by implementing a comprehensive and nurturing framework that spans multiple

dimensions, such as social, legal, economic, and psychological facets. The suggested approach seeks to provide access to legal counsel and mental health assistance, while also facilitating the provision of state-sponsored childcare services that empower adolescents to continue their schooling or participate in paid work. Furthermore, it is imperative to offer scholarships to young females belonging to marginalised populations who are currently in a marital union, encompassing those hailing from rural and indigenous origins. In addition, it is imperative to establish economic empowerment initiatives that primarily focus on females belonging to the most marginalised populations, particularly those who are currently in a married relationship.

6) **To create both informal and formal platform for girls** to communicate their experiences, needs, desires and solutions, and ensure they are – and feel – empowered to influence the decisions that impact them.

7) **To enhance public awareness,** particularly among parents, teachers, community leaders and teenagers, regarding the underlying the pressing issues and impact of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU). It is important to draw attention to the unique vulnerabilities that affect women and girls regarding this issue. To effectively increase awareness, it is advised to put in place a comprehensive plan that makes use of a variety of platforms and channels. These could include putting on lectures in classrooms, holding open discussions for the community, hosting radio talk programmes, making instructional films and posters for social media, and planning live events involving celebrities and social media influencers. We can increase the awareness campaign's impact and reach by employing these various strategies.

8) **To implement community-level interventions for cultural and social norms change** by encouraging intergenerational dialogues about the underlying causes and detrimental effects of CEFMU with boys, girls, women, men, families, and community leaders. These discussions also provide a forum for the dissemination of knowledge about laws aimed at protecting girls' rights and preventing child marriages and gender-based violence. Through community discussions, it aims to promote a change in sociality norm and negative attitude. Utilising already-existing local resources and entities, such as community centres, family organisations, local governments, and maternity healthcare facilities, can also help to expedite the intervention's implementation.

9) **To promote human rights education**, with a particular focus on child rights, women's rights, and rights related to marriages. This initiative should specifically target teenagers and senior individuals, particularly girls, with the aim of challenging and transforming societal perceptions regarding CEFMU and the roles of girls and women in the society.

10) **To empower girls and improve their access to good quality of education** through a variety of strategies, including giving them thorough information, guaranteeing their access to excellent formal education, providing opportunities for vocational training, and setting up support networks to foster an environment that encourages girls to stay in school, pursue their education, and pursue their career goals.

11) **To provide digital literacy, sexual reproductive health education, family planning, marriages and family law, digital security, and healthy online communication trainings** for adolescent girls and boys, both in school and outside the school system.

LIST OF ABBRIVIATIONS

CEFMU	Child, Early and Forced Marriages and Unions
SRHR	Sexual and Reproductive Health and Rights
UN	United Nations
CBO	Community Based Organization
CEMF	Child Early and Forced Marriages
CSO	Civil Society Organization
FGD	Focused Group Discussion
KII	Key Informant Interview
NGO	Non-Government Organization
UDHR	Universal Declaration of Human Rights
CEDAW	Convention on the Elimination of Discrimination Against Women
CRC	Convention on the Rights of the Child

LIST OF TABLES AND FIGURES

Table 1: Socio-demographic Characteristics of Respondents 27
Table 2: In your opinion, girls under 18 are married in your community 32
Table 3: In your opinion, boys under 18 are married in your community 32
Table 4: The practice of marrying girls before 15 in your community since last year 33
Table 5: the practice of marrying boy before 15 in your community since last year 33
Table 6: the practice of marrying girls before 18 in your community since last year 34
Table 7: The practice of marrying boys before 18 in your community since last year 34
Table 8: Marriages provides protection to a girl 35
Table 9: Physical change in appearance is a sign that a girl is ready for marriages 35
Table 10: Under 18 is more fertile than a girl above 18 36
Table 11: Marrying girls under 18 ensures purity (virginity/chastity) on their wedding day 36
Table 12: Marrying children under 18 can sometimes be a means to get money to repay a debt 37
Table 13: Dowry is also practiced in your community 37
Table 14: The younger and less educated the child is, the cheaper the dowry 38
Table 15: Girls over 18 who are not married are a burden to their families 38
Table 16: Marrying before 18 is required by our religion or tradition 39
Table 17: Most adolescent girls prefer to marry before 18 39
Table 18: The prevalence of CEFMU before 15 years old and under 18 years old 40
Table 19: Prevalence of CEFMU by Province 42
Table 20: The Prevalence of women who married before the age of 18 by Demographic Characteristics 42
Table 21:The Characteristics of Marriages 44
Table 22: The root causes/associated factors of CEFMU 44
Table 23: Respondents' Knowledge about the CEFMU 50
Table 24: The Comparison of the impact of CEFMU on women who married before and after 18 years old 53
Table 25: Impact of CEFMU on early pregnancy 55
Table 26: Perception on the impact of CEFMU on health risk for their children 56
Table 27: Impact of CEFMU on health 56
Table 28: Impact of CEFMU on income/poverty 57
Table 29: Impact of CEFMU on Job Opportunity 58
Table 30: Impact of CEFMU on domestic violence 59
Table 31: Types of violence 59
Table 32: Impact of CEFMU on Freedom and rights of the girl 60
Table 33: Impact of CEFMU on education 61
Table 34: Impact of CEFMU on social and political engagement 62
Table 35: Respondents' Experiences in Interventions relate to CEFMU 62

I. BACKGROUND OF THE STUDY

Child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) are a detrimental practice, a violation of children's and girls' and women's rights, and a fundamental obstacle to human development. In certain instances, it can also constitute gender-based violence. Additionally, there is a close connection between CEFMU and early pregnancy. CEFMU has particularly negative effects on girls and young women, limiting their education, social engagement, and economic empowerment, violating their sexual and reproductive health and rights (SRHR), restricting their autonomy, and increasing their risk of violence. CEFMU has long-term and life-threatening consequences for girls and women, as well as deleterious effects on their families, communities, and societies.

Both the UN Human Rights Council and the UN General Assembly adopt a resolution on CEFMU every two years. The resolutions recognize child marriages as a detrimental practice that violates the human rights of women and girls and establish the roles and responsibilities of UN member states and other relevant actors in putting an end to the practice. The 2018 General Assembly resolution and the 2019 Human Rights Council resolution both address the protection, promotion, and fulfillment of the rights of females who are married or in a union. In humanitarian contexts, both the Inter-agency Minimum Standards for Gender-based Violence in Emergencies Programming and the Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action refer to CEFM and highlight the need to ensure that interventions address the specific needs of adolescent girls and married girls.

Globally, one in five girls are married before the age of 18, and in order to attain the Sustainable Development Goals, progress must be 17 times faster than in the previous decade. As a consequence of the COVID-19 pandemic, it is anticipated that 13 million additional child marriages will take place between 2020 and 2030. Understanding the prevalence of CEFMU during the COVID-19 pandemic is complicated by the potential impact of physical separation measures on civil registration systems, such as marriages and infant registration. Due to the disruption in data collection on the incidence of child marriages, this may result in more instances of CEFMU occurring under the radar.

In collaboration with Plan International Cambodia, the Ministry of Women's Affairs (MoWA) commissioned a comprehensive research study on Child, Early, and Forced Marriages and Union (CEFMU) in Cambodia. The results of this research study on CEFMU in the target

provinces would inform the level of policies, legislative improvement, and actionable measures to eliminate CEFMU in the Cambodian context.

II. OBJECTIVES OF STUDY

The main objectives of this study are:

1) To examine the prevalence, causes, trends, levers and the impacts of CEFMU before age of 15 and age of 18 years old;
2) To review of existing laws and policies regulating CEFMU and identification of the remaining legal, policy and practice related gaps
3) To deliberate on key investment areas for practical actions and systems improvement for possible policy/ strategy and/or a national plan of action to address early marriages and adolescent pregnancy
4) To formulate actionable recommendations aimed at accelerating effort to significantly reduce early marriages and adolescent pregnancy

This study focuses on the following main questions:

1) What is the prevalence of CEFMU before age of 15 and age of 18 years old in the target provinces? What are the historical trends? Which provinces have the high prevalence of CEFMU more quickly (has Covid-19 pandemic contribute to CEFMU)?
2) What are the root causes/drivers of CEFMU? (Where minimum variable to be tested are including geographic and socio-demographic (a). education level, b). age group, c). economic status, d). race/ethnic, e). school dropout, f). Knowledge and attitude toward CEFMU, h). Other exposure (adolescent pregnancy, GBV, having love during the study, etc.)
3) What are the impacts of CEFMU? (to include a focus on health, protection, education and economic outcomes for girls and their social/political participation and engagement)
4) What has been done to prevent CEFMU? What has worked and what hasn’t worked and what need to be improved in regard to the prevention and response to CEFMU? (This question is to include analysis of legislation, policies, law enforcement, budgets, approaches and systems/mechanisms developed to prevent CEFMU and their implementation at different levels).

III. RESEARCH METHODS

3.1 Areas of the Study

This study covered 9 target provinces: Siem Reap, Ratanakiri, Steung Treng, Preah Vihear, Battambang, Kampot, Sihanouk Ville, Prey Veng and Takeo.

3.2 Sample and Sample Size

The sample for the study consists of **1,687** respondents which are categorized in three groups:

1) **The first group for the survey** with **1,350 general women (single, married, and in union) with the age of 20-24 years old**. This focused study is to be in line with the indicator of CSDG objective "5.3 Eliminate all harmful practices, such as child, early and forced marriages and female genital mutilation" for the indicator of "5.3.1 Proportion of women aged 20-24 years who were married or in a union before aged 18 years".
2) **The second group for Key Informant Interviews (KIIs)** with **90** key informants (10 respondents from each province) who are the commune chief, village chief, community leader, youth leader, teacher, NGO/CBO representative, nurse/medical doctor, police officer, religious leader/traditional healer. The KIIIs also include 11 interviews with key government agencies and partner organizations related to the project.
3) **The third group for Focus Group Discussions (FGDs)** with **225** respondents (**25** respondents from each province or 5 FGDs in each province) who are Women (18-24 years old), Women (25-35 years old), Men (18-24 years old), Men (25 -35 years old), and a mixed group of women & men (36-60 years old).

The calculation of the sample size allocation by province drawn from the Commune Database Population (CDB 2020) by using the formula proposed in the research required in the ToR of the project.

3.3 Sampling Method

- Since the sample of 1,350 age 20- to 24-year-old women is a special population, respondents for this survey are obtained through a multistage sampling procedure in nine provinces: Siem Reap, Ratanakiri, Steung Treng, Preah Vihear, Battambang, Kampot, Sihanouk Ville, Prey Veng, and Takeo. Two districts were chosen at random

from each province, at least two communes were chosen from each district, and three or more communities were chosen from each commune in order to meet the minimum sample size requirement for each commune. The communes are classified as rural or urban and then chosen at random for the investigation.

- The convenience sampling method was used for the selection of respondents for the KIIs and FGDs because the nature of the study required government officials and other relevant stakeholders to the study.

3.4 Data Collection Methods

The study employed both qualitative and quantitative approaches which included desk review, survey, key informant interviews (KIIs) and Focus Group Discussions (FGDs).

1) **Desk Review**: The study used of the information from the desk review which comprises of existing documents such as reports, policies and other relevant documents related to the child, early and forced married. The main objective of this review is to map existing information and relevant records to identify gaps in existing data and research, and to validate the approach of the study and data collection tools. This phase informed the revision of key questions for the survey, Key Informant Interviews (KII)s and Focus Group Discussions with relevant stakeholders.
2) Survey: Quantitative data was gathered through a structured questionnaire by using a tablet with Koboo Tools.
3) Key Informant Interviews (KIIs) and Focus Group Discussions (FGD): Qualitative data was collected through the Key Informant Interviews (KIIs) and Focus Group Discussions (FGD). For the KIIs, questions were prepared in advance and are used to guide data collection from KIs. The FGDs followed the same guide as the one used for KII, which is developed in advance.
4) **Validation Workshop:** A validation workshop with Ministry of Women Affairs (MoWA) staff, Plan International and other relevant stakeholders.

3.5 Data Management and Analysis

- For the quantitative survey, Koboo Tools was used for the data collection in order to save time and minimise error. Then data will be imported to MS Excel, coded, cleaned, screened and checked for accuracy, before exporting and analyzing it in STATA 16 (StataCorp, Texas, USA) for analysis. Descriptive statistical tests were used to compute

means and standard deviations (SD) for numerical variables and frequencies for nominal and ordinal variables to describe the characteristics of the questions. $\chi 2$ test or Fisher's exact test was used as appropriate for categorical variables, and Student's t-test for continuous variables to enable comparison the means of two groups (a.k.a. pairwise comparison). Two-sided p-values of smaller than 0.05 was regarded as statistically significant. Logistic regression model weas also applied to identify the independent associated factors with CEFMU.

- For KIIs and FGDs, interviews were recorded by using voice recorders, with the consent of the participants. The interviewers took note for the discussion with the respondents that do not consent for voice recording. Each interviewer had a fieldwork summary note in a standard template by thematic for the qualitative strain. Thematic content analysis was performed of qualitative data. Findings from this part of the analysis were used to re-confirm the quality aspect and strength of what has been found in the quantitative part and to provide additional explanation or reason to any critical findings.

3.6 Ethics

- A research protocol was reviewed and approved by the National Ethic Committee for Health Research (NECHR) on March 20, 2023 before the data collection.
- The data was collected by a group of enumerators who are trained about the nature of the study, the use of data collection tools, the use of consent form and the codes of conduct for data collectors. Because of the nature of the topic, female enumerators will conduct the interviews with female respondents.
- All respondents were informed of the purpose of the study, the confidentiality of their responses and the use of the information for the study. All participants were asked for their verbal consent prior to the interviews, informed their participation is voluntary, with the freedom to stop the interview or not answer questions at any time. No names or pictures are taken of the respondents or used in this report. Enumerators were trained and received instruction on ethical data collection and informed consent prior to data collection.
- The interviews were conducted in private locations where, to ensure privacy, other household members could not hear what is being discussed.
- For confidentiality, all raw data are kept in a secure place accessible only to researchers. Voice records of KIIs and FGDs would be destroyed after the study is finalized, and written transcripts and the rest of the quantitative data will be made available to key stakeholders after separating the identities from the data.

3.7 Scope and Limitation of the Study

The study focused on the main questions outlined in the objectives section. The limitations applied to only 9 specific provinces: Siem Reap, Ratanakiri, Steung Treng, Preah Vihear, Battambang, Kampot, Sihanouk Ville, Prey Veng, and Takeo. The main participants in the study are adult females (single, married, or in union) aged 20-24 years. This study aims to align with the CSDG objective "5.3 Eliminate all harmful practices, such as child, early and forced marriages and female genital mutilation" specifically focusing on the indicator "5.3.1 Proportion of women aged 20-24 years who were married or in a union before the age of 18." Thus, boys are not the primary focus of the study. Based on the scope of the study, it did not extensively investigate the impact of Covid-19 on CEFMU.

IV. FINDINGS AND ANALYSIS

4.1 FINDINGS FROM THE DESK REVIEW

4.1.1 KEY CONCEPTS AND DEFINITIONS

According to the UNICEF, '**child marriages**' refers to a formal or informal union either between two children, or one child and an adult before the age of 18[1].

"**Early marriages**" which is often used interchangeably with 'child marriages' and refers to marriages/unions involving a person under 18 in countries where the age of majority, (meaning the age at which someone is considered an adult), is attained earlier than 18 or upon marriages. Early marriages can also refer to marriages where both spouses are 18 or older but other factors make them unready or unable to consent to marriages, such as their level of physical, emotional, sexual and psychosocial development, or a lack of information regarding the person's life options.[2]

A "**forced marriages**" which is where one or both partners, regardless of age, has not given, or been able to give, their full and free consent to the marriages/union and is unable to leave the marriages, including as a result of duress or intense social or family pressure. Forced marriages can involve physical, psychological, or financial coercion and can occur in a variety of circumstances such as human trafficking or arranged and customary marriages. Adults also experience forced marriages and therefore not all forced marriages are child marriages.

[1] https://www.unicef.org/protection/child-marriage

[2] OHCHR 2014 report A/HRC/26/22 paragraph 5.
https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session26/Pages/ListReports.aspx

Unions refers to informal marriages or free unions that are particularly common in Latin America and the Caribbean (but also increasingly happening in other parts of the world) and which are to all intents and purposes equivalent to formal marriages, though without the legal status of a marriages. These unions are often not formalised by the state or religious authorities, making it difficult to account for them and collect sufficient data on the issue. Several different terms are used to name and describe these unions, including consensual or self-initiated union, early union, and cohabitation.[3]

Plan International defines **Child Early Forced Marriages and Unions (CEFMU)** as any marriages or informal union, whether under civil, religious or customary law, with or without formal registration, where either one or both spouses are under the age of 18 and/or where the full and free informed consent of one or both of the parties has not been obtained.[4]

According the UNPA, the Asia and the Pacific Region shows a great variety of different forms of child marriages and early unions. The UNPA classified child marriages and early unions into three different forms such as traditional (forced/arranged) child marriages, Peer-led 'love' marriages or cohabitation, and Circumstantial child marriages.[5]

1) **Traditional (forced/arranged) child marriages**
   - Typically non-consensual;
   - May be associated with dowry or bride price and with large age disparities between spouses; and
   - Driven by gender norms that define and value girls as child bearers and mothers, while placing very high value on girls' chastity or virginity before marriages with considerable stigma associated with premarital sexual behaviour and pregnancy.
2) **Peer-led 'love' marriages or cohabitation**
   - By consent and usually with a peer;
   - Couples may decide to cohabit or marry early as part of their romantic or sexual relationship;

[3] Plan International and partners (2019). Tackling the Taboo: Sexuality and gender-transformative programmes to end child, early and forced marriage and unions.
[4] CEFMU Policy Brief, Plan International, 2020, available at https://plan-international.org/uploads/2022/02/glo-cefmu_policy_brief-final-io-eng-jan21-1.pdf
[5] Diversity of Types of Child Marriage and Early Union in Asia Pacific, UNPA, available at https://asiapacific.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/asrh_factsheet_1_child_marriage_and_early_union.pdf

- It might be the way to be sexually active in the context of conservative social norms prohibiting sex before marriages;
- May follow an intended or unintended pregnancy, as a way of avoiding stigma associated with premarital childbearing; and
- Implies girls' agency and choice.

3) Circumstantial child marriages

- With or without the girl's consent, in response to unintended pregnancy outside of marriages, or sexual violence;
- Can either be arranged or decided by couples themselves; and
- In the context of significant sociocultural disapproval of sexual activity and/or pregnancy outside of marriages, girls may be pressured or forced to marry to avoid social sanctions, stigma and discrimination.

4.1.2 LEGAL INSTRUMENTS AND CEFMU

4.1.2.1 NATIONAL LEGAL INSTRUMENTS AND CEFMU

Constitutional Provisions

The Constitution of the Kingdom of Cambodia acknowledges and respects human rights. According to Article 31, the State must recognize and respect human rights, following the provisions of the United Nations Charter and the conventions relating to human rights, women's rights, and children's rights. Article 32 guarantees the right to life, while Article 72 ensures the right to health by stating that "the state shall prioritize disease prevention and medical treatment. Poor individuals shall receive free medical consultations in public hospitals, clinics, and maternity facilities." Article 31 also enforces equality before the law for all citizens, granting them the same "rights, freedoms, and responsibilities regardless of race, color, sex, language, religious belief, political inclination, national origin, social status, wealth, or other status." Article 45 mandates the elimination of all forms of discrimination against women. Men and women are considered equal in all areas, particularly in marriages and family matters. Article 46 focuses on protecting women against specific forms of violence and indignity, and it also requires the Cambodian Government to "provide opportunities to women, particularly those residing in rural areas without sufficient social support, so they can access employment, medical care, education for their children, and decent living conditions."

In accordance with Article 45 of the Constitution, marriages is to be entered into by mutual consent between one husband and one wife. Additionally, Article 45 explicitly prohibits discrimination against women, granting them the right to freely consent to marriages and the right to equality within marriages and family matters.

The Constitution also acknowledges the rights of children. Article 48 states that the state has a responsibility to safeguard the rights of children, as outlined in the Convention on the Rights of the Child. These rights include the right to life, education, protection during times of war, and protection from economic or sexual exploitation. The state is also obligated to protect children from any forms of labor that could harm their educational opportunities, health, and overall well-being.

Statutory Laws

The Cambodian Civil Code of 2007 and the Cambodian Law of Marriages and Family are the key legal instruments in Cambodia that govern facets of marriages. The Law on Marriages and Family (1989) governs and safeguards the institution of marriages and the family, with the aim of ensuring equal treatment of both partners within marriages and the family unit. It also highlights the parental duty of raising and nurturing children, as well as fostering their moral and educational growth. According to this legislation, marriages is acknowledged as a "solemn agreement between a male and a female, based on love and in compliance with legal regulations," and it is understood that they are unable to terminate it at will (Article According to Article 5 of the Law on Marriages and Family, the legally binding minimum age for marriages is 20 for males and 18 for females. However, there are certain circumstances where deviations are allowed, such as in situations involving pregnancy or with the approval of parents. Moreover, Article 2 clearly forbids the union of couples who are underage (although the specific age is not mentioned) and condemns coerced marriages.

In accordance with the Civil Code of Cambodia (2007), both men and women must be 18 years old in order to have the legal capacity to independently determine whether or not they want to enter into marriages. Article 953 of the Civil Code permits marriages involving a minor under certain conditions. The minor must be at least 16 years old and express a desire to marry. Additionally, the other party must be at least 18 years old and the minor must have gotten consensus from a parent or guardian.

According to Article 954 of the Civil Code, minors can get married if they are pregnant, even if they are both under 18 years old. However, this is only allowed if their parents or guardian give their consent (as stated in Article 953), or if the minor has the necessary mental capacity and the general guardian gives their consent (as stated in Article 954).

The Government of Cambodia implemented new marriages regulations on 7 March 2011 to combat exploitation, human trafficking, and encourage honest marriages. These regulations include setting an age limit and minimum income requirements for foreign men who wish to marry Cambodian women. These new regulations have been implemented in Cambodia to prevent fraudulent marriages and human trafficking. These rules prohibit men over the age of 50 who are foreigners from marrying Cambodian women within the country. Additionally, foreigners who earn less than $2580 per month are also not allowed to marry local women. It is important to note that these restrictions do not apply to marriages that occur outside of Cambodia.[6]

Marriages that comply with the regulations stated in the Law on Marriages and Family are considered legally valid for registration according to Article 955 of the Civil Code. It is mandatory to register all births with the "commune" or sangkat office within a period of 30 days, failure to do so would result in a fine. Non-registration of births results in discrimination and even refusal of services that necessitate evidence of nationality. According to Article 3 of the Cambodian sub-decree on civil status registration No. 103 S-D/BK, all Cambodian nationals and foreigners residing in the country are required to register their civil status in the civil status book. This includes registering births, deaths, and marriages.

Customary/religious/traditional frameworks

The application of the law in Cambodia may be influenced by customs, religions, and tradition. An instance of this may be found in Article 23 of the Law on Contracts, which mandates that in cases where the intention behind a contractual clause is ambiguous, it should be understood in accordance with prevailing local traditions or conventions. Arranged marriages, a long-standing institution in Cambodia, has gradually declined in prevalence over the years.

---

[6] Ministry issues warning on overseas marriages, 22 Oct 2020, KhmerTimes, available at https://www.khmertimeskh.com/50775664/ministry-issues-warning-on-overseas-marriages/

Buddhism is the state religion in Cambodia. According to the Buddhist teaching, parents have a responsibility to arrange suitable marriages for their children and ensure that they are wed into respectable households. In addition, in Cambodian society, there is a strong expectation for parents to take on the responsibility of selecting and organising weddings for their children, as a means of upholding their family's reputation and dignity. Children have a duty to make every effort to uphold their parents' reputation, and Cambodians believe in expressing thanks to their parents by reciprocating the favours or sacrifices they have made. Entering into a union with a well-regarded family is seen as a means of expressing appreciation to one's parents, particularly for a female individual[7].

Legal Provisions and Sanctions

According to Article 2 of the Law on Marriages and Family (1989), the act of marrying a couple who are too young or forcing someone into marriages is strictly forbidden.

The Law on Suppression of Human Trafficking and Sexual Exploitation (2008) states that Child, Early, and Forced Marriages and Unions (CEFMU) is a crime under Article 10 of Chapter 2 of the law. This article specifically prohibits the illegal removal of a minor, whether or not there is abuse of authority over the victim, with the intention of making a profit, engaging in sexual aggression, producing pornography, forcing the victim into marriages, facilitating adoption, or any other form of exploitation.

Moreover, Cambodian courts have the jurisdiction to prosecute crimes that occur beyond the territorial boundaries of Cambodia, provided that either the criminal or the victim is a Cambodian citizen. The Law on Suppression of Human Trafficking and Sexual Exploitation (2008) allows for the prosecution of both domestic and international trafficking crimes. This law is an enhancement as it provides clear definitions for important terminology, including minor, human trafficking, prostitution, sexual intercourse with a juvenile under 15, and child pornography.

The Cambodian Civil Code of 2007 and the Cambodian Law of Marriages and Family effectively govern several facets of marriages, encompassing criteria for marriages eligibility, registration procedures, management of marital assets, and allocation of family expenditures. In a broad sense, Cambodian legislation provides additional safeguards for married women against acts of domestic violence, bigamy, and desertion. The legal framework also effectively

[7] Troeung Ngea .(1974). Khmer Civilization.

governs the implications of a judicial dissolution of a formally recognised marital union. Nevertheless, the practical application of these regulations may yield gender-related consequences that diminish the efficacy of their safeguarding measures, particularly for women, and more specifically, girls. For instance, the legal framework does not encompass provisions governing the entitlements and responsibilities of a couple who neglects to formally register their marriages at the civil registry, or the rights of a separated couple who fails to secure a legal divorce decree from the court. The failure to officially register a marriages or secure a divorce through legal channels can have significant implications, particularly for women and girls who were married at a young age. In addition, Cambodian girls adhere to cultural and indigenous customs by entering into marriages at a young age. Based on the statistical data provided by UNICEF in 2014, it was found that 2% of females enter into marriages before reaching the age of 15, while 18% of females are married before attaining the age of 18. Hence, it is evident that there exists a deficiency in the enforcement of the legislation.

4.1.2.2 INTERNATIONAL LEGAL INSTRUMENTS AND CEFMU

Cambodia rectified some international human rights instrument included the Universal Declaration of Human Rights (UDHR), the Convention on the Elimination of Discrimination Against Women (CEDAW), Convention on the Rights of the Child (CRC), Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography (2000), Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (1979), International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights. These human rights instruments lay down norms to be applied to marriages, covering issues of age, consent, equality within marriages, and the personal and property rights of women. However, Cambodia did not rectify or sign the Convention on Consent to Marriages, Minimum Age for Marriages and Registration of Marriages (1962).

The main international legal instruments that address CEFMU are the Universal Declaration of Human Rights (UDHR), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), the Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, and the Convention on Consent to Marriages, Minimum Age for Marriages and Registration of Marriages.

The Universal Declaration of Human Rights (UDHR), Article 16 states: (1) Men and women of full age … have the right to marry and found a family. They are entitled to equal rights as to marriages, during marriages and at its dissolution. (2) Marriages shall be entered into only with the free and full consent of the intending parties. Similar provisions are included in the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights.[8]

The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), Article 16.1 prescribes equally for men and women: (a) The same right to enter into marriages; (b) The same right freely to choose a spouse and to enter into marriages only with their free and full consent; … Article 16.2 states: The betrothal and the marriages of a child shall have no legal effect, and all necessary action, including legislation, shall be taken to specify a minimum age for marriages.[9]

Based on the review above, it can be concluded that there is a deficiency in the implementation of existing legislations. Additionally, there is a gap in the current legal framework regarding marriages, as it does not include provisions that regulate the rights and obligations of couples who choose not to officially register their marriages at the civil registry. Similarly, it fails to address the entitlements of separated couples who do not obtain a legal divorce decree from the court. The absence of formal marriages registration or legal divorce proceedings can have significant consequences, especially for women who were married at a young age.

4.1.3 AN OVERVIEW OF MARRIAGES IN CAMBODIAN SOCIETY

Child early marriages in Cambodia can be attributed to certain cultural norms and traditional practices surrounding marriages. According to Troeung Ngea (1974), women are culturally expected to adhere to established norms and traditions in Cambodian society.[10] Hence, Cambodian girls conform to cultural and indigenous traditions. Additionally, it is expected that children demonstrate appreciation towards their parents, and one way to fulfil this obligation is by consenting to marriages. The process of arranging marriages in Cambodia traditionally involves the primary involvement of the parents of the individuals entering into matrimony. Furthermore, the parents' decision regarding their marriages strategy is predominantly driven

---

[8] https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights#:~:text=Everyone%20is%20entitled%20to%20all,property%2C%20birth%20or%20other%20status.

[9] https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2016/12/cedaw-for-youth#:~:text=The%20Convention%20on%20the%20Elimination,women's%20and%20girls'%20equal%20rights.

[10] Troeung Ngea .(1974). Khmer Civilization.

by their desire to ensure the social and economic welfare of both families, often made prior to the child's attainment of adulthood. Within Cambodian society, there exists a longstanding societal expectation that places pressure on older, unmarried women. This pressure subsequently compels parents to expedite the marriages of their daughters at a young age. In Khmer culture, there is a proverb that states the importance of marrying before being labelled as an old maid. This adage implies that entering into a union with an older bride may be perceived as less adaptable compared to marrying a significantly younger wife. While the latter option may not be the preferred choice, it is still considered acceptable within societal norms. Lastly, it is worth noting that within Cambodian society, there exists a long-standing cultural disapproval towards children born to unmarried parents. Consequently, in cases where adolescent girls become pregnant, they are compelled to enter into matrimony with a male partner.

4.1.4 THE EXISTING RECORDS OF CHILD EARLY AND FORCED MARRIAGES IN CAMBODIA

Based on the findings of the Cambodian Demographic and Health Survey (CDHS) conducted over the period of 2021–2022, it has been observed that the prevalence of early marriages has exhibited a downward trend. Specifically, the proportion of females married before reaching the age of 18 has decreased from 25% to 19%, while the corresponding figures for males have reduced from 9% to 6%. Furthermore, the prevalence of marriages occurring before the age of 15 has experienced a slight reduction, decreasing from 2% to 1.8% in 2022.[11]

According to the CDHS (2021-2022), Early and forced marriages (CEFM) has been found to have a significant impact on early teenage pregnancy. Research indicates that approximately two percent of young women between the ages of 15 and 19 were married by the age of 15. Furthermore, it has been observed that fewer than one percent of these young women had either given birth or experienced pregnancy by that age. The prevalence of adolescent pregnancy among young women aged 15–19 has an upward trend as age advances, with rates ranging from 1% among 15-year-olds to 30% among 19-year-olds. The abortion rate exhibits an upward trend, starting at 4 abortions per 1,000 women in the 15–19 age group, reaching its highest point at 14 per 1,000 women in the 35–39 age group, and then declining. The rates of abortion related to different age groups are marginally elevated among urban females in comparison to their rural counterparts. The issue of adolescent pregnancy is a significant public health problem due

[11] Cambodian Demographic and Health Survey (CDHS) 2021-2023.

to its correlation with increased rates of illness and death for both the young mother and the offspring. The phenomenon of adolescent childbearing is associated with negative societal outcomes, particularly in relation to educational achievement. Teenage mothers are more likely to discontinue their studies. In the context of Cambodia, it has been observed that approximately 9% of females between the ages of 15 and 19 have experienced pregnancy at some point in their lives. According to the data, a total of 7% of young women have experienced childbirth, while 3% were pregnant with their first child. Additionally, 2% of young women have had a history of pregnancy loss.

Nevertheless, there has been a notable decrease in the prevalence of adolescent pregnancy among young women aged 15–19 since 2014. The data indicates a dip from 12% to 9% in the overall proportion. It is worth noting that this trend is closely associated with educational attainment, as seen by the fact that 35% of young women with no formal education have experienced pregnancy, but the figure drops to 7% for those in secondary school. In accordance with the findings of the CDHS 2021/2022, it has been observed that there exists a marginal disparity between genders in terms of the inclination to engage in sexual intercourse before reaching the age of 15. Specifically, the prevalence of such behaviour among females is somewhat greater, amounting to approximately 1%, while the corresponding figure for males stands at less than 1%.

4.1.5 PREVIOUS INTERVENTIONS BY THE CAMBODIAN GOVERNMENT ON CEFMU

Based on the desk review, the followings are some interventions by the Cambodian government and relevant stakeholders in addressing the issues of child early and forced marriages and union:

1) In 2018, the Ministry of Women's Affairs announced the Provincial Action Plan on Ending Child Marriages and Teenage Pregnancy (2017-2021) in Ratanakiri Province, with the support of UNICEF Cambodia. The Action Plan focuses on increasing preventative and response interventions for early marriages and pregnancies among ethnic minorities. It also intends to improve multi-sectoral coordination and cooperation, as well as to create a system for data collecting, monitoring, and

evaluation. The action plan intends to reach at least 30% of the province's adolescents (ages 10 to 19) and youth (ages 15 to 35).[12]

2) In 2017, the Steering Committee on Violence Against Women and Violence Against Children, co-chaired by the Ministries of Women Affairs and Social Affairs, Veterans, and Youth Rehabilitation, produced the Action Plan to Prevent and Respond to Violence Against Children (2017-2021). Child marriages is recognized as a form of violence against children, particularly girls, in this action plan. It includes goals for strengthening community programs and religious centers' capacity to prevent, identify, and respond to situations of abuse against children, including child marriages.[13]

3) Child marriages was mentioned as a critical barrier to enhancing education for girls in the Neary Rattanak IV strategy (2014-2018)[14], a five-year strategic plan for gender equality and women's empowerment led by the Ministry of Women's Affairs. This issue was also mentioned in the Neary Ratanak V strategy for 2019-2023.[15]

Despite some interventions by the Cambodian Government and other stakeholders, an examination of available literatures and consultations with relevant parties revealed that Cambodia lacks a comprehensive national strategy and action plan to effectively tackle the issue of Child Early and Forced Marriages (CEFMU).

4.2 FINDINGS FROM THE SURVEY AND INTERVIEWS

4.2.1 SOCIO-DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS OF RESPONDENTS

Table 1: Socio-demographic Characteristics of Respondents

Characteristic	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Target province		
Siem Reap	150	11.11
Preah Vihear	150	11.11
Battambang	150	11.11
Prey Veng	150	11.11
Stung Treng	150	11.11

[12] The Provincial Action Plan on Ending Child Marriage and Teenage Pregnancy (2017–2021) in Ratanakiri Province, available at https://www.unicef.org/about/annualreport/files/Cambodia_2016_COAR.pdf
[13] The Action Plan to Prevent and Respond to Violence Against Children (2017-2021), available at https://www.end-violence.org/sites/default/files/paragraphs/download/EVAC%202017-2021.pdf
[14] The Neary Rattanak IV strategy (2014-2018), available at http://www.kh.undp.org/content/dam/cambodia/docs/DemoGov/NearyRattanak4/Cambodian%20Gender%20Strategic%20Plan%20-%20Neary%20Rattanak%204_Eng.pdf
15 15 https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/23603Cambodia_VNR_PublishingHLPF.pdf

Ratanakiri	150	11.11
Takeo	150	11.11
Kampot	150	11.11
Sihanouk Ville	150	11.11
Age of respondents		
20 years old	371	27.48
21 years old	202	14.96
22 years old	188	13.93
23 years old	291	21.56
24 years old	298	22.07
Birth Certificate		
Yes	1342	99.41
No	8	0.59
Ethnicity		
Khmer	1201	88.96
Cham	11	0.81
Kavet	1	0.07
Tompon	2	0.15
Brao	58	4.3
Lun	2	0.15
Bunong	1	0.07
Other (Kroeng, Kouy, Laos)	73	5.41
Religion		
Buddhism	1233	91.33
Christianity	30	2.22
Islam	11	0.81
Animism	73	5.41
Other	3	0.22
Average number of siblings (Median)	4.19 (4)	
Range	1-18	
Number of siblings in group		
1-4 persons	849	62.89
5-9 persons	484	35.85
10 persons above	17	1.26
Level of education		
Illiteracy	49	3.63
Primary school	311	23.04
Secondary high school	432	32
High school	386	28.59
Bachelor’s degree	170	12.59

Other	1	0.07
You or your family have ID Poor		
No	1052	77.93
No, but my family is really poor	15	1.11
Yes, ID Poor 2	104	7.7
Yes, ID Poor 1	179	13.26
Disability Status		
Yes	8	0.59
No	1342	99.41
Occupation		
Student	166	12.3
Farmer	446	33.04
Housewife	160	11.85
Domestic Worker	2	0.15
Employed	237	17.56
Self-employed	235	17.41
Unemployed	30	2.22
NGO staff	9	0.67
Government staff	32	2.37
Other (Banking staff, factory worker, salon, etc)	33	2.44
Marital status		
Single	478	35.41
Marriages	829	61.41
Living as union, but not marriages	19	1.41
Separated	4	0.3
Divorced	20	1.48
Monthly income if single		
Under 50$	92	19.25
51$ to 100$	69	14.44
101$ to 200$	139	29.08
201$ to 300$	121	25.31
More than 301$	57	11.92
Monthly income if got married, living as union, separated		
Under 50$	107	12.27
51$ to 100$	202	23.17
101$ to 200$	267	30.62
201$ to 300$	187	21.44
More than 301$	109	12.5

The research was carried out in nine provinces, specifically Siem Reap, Ratanakiri, Steung Treng, Preah Vihear, Battambang, Kampot, Sihanouk Ville, Prey Veng, and Takeo. A total of 150 respondents were selected from each province.

The survey was administered to a population of female respondents within the age range of 20 to 24 years, in accordance with the study's defined parameters. The findings of the survey indicate that among the respondents, 27% were aged 20 years, 15% were aged 21 years, 14% were aged 22 years, 22% were aged 23 years, and an additional 22% were aged 24 years.

When queried on their birth certificates, a significant majority of 99% of participants indicated possession of birth certificate.

The findings of this study indicate that a significant proportion of the participants, specifically 88.96%, identified themselves as being of Khmer descent. The remaining respondents belonged to various ethnic groups, including Cham, Kavet, Tompon, Brao, Lun, Pou-nong, Kroeung, Kouy, and Lao.

The study reveals that a significant proportion of the participants, specifically 91.34% of the total respondents, identify as Buddhist. The second category comprises those who identify as Animists, accounting for 5.41% of the population, while Christians constitute the third group, representing 2.22% of the population. The Muslim population constitutes 0.81% of the fourth group. The study reveals that a significant proportion of the participants, specifically 91.34% of the total respondents, identify as Buddhist. The second category comprises those who identify as Animists, accounting for 5.41% of the population, while Christians constitute the third group, representing 2.22% of the population. The Muslim population constitutes 0.81% of the fourth group.

The results revealed that a significant proportion of participants, specifically 63%, reported having between 1 and 4 siblings within their familial context. Additionally, 36% of respondents indicated having 5 to 9 siblings, while a mere 1% reported having 10 siblings in their household.

The respondents exhibited varying levels of educational attainment, with the greatest level achieved being secondary high school, accounting for 32% of the sample. Additionally, 28.59% of the respondents reported having completed high school, while 23.12% described themselves as having received primary school education. Of the total population, a proportion of 3.63% can be classified as illiterate.

The majority of participants do not possess ID Poor status. However, a notable proportion of individuals, specifically 13.26%, possess ID Poor I, while 7.7% have ID Poor II. Additionally, a smaller subset, comprising 1.1% of the population, lacks ID Poor status yet resides in households experiencing significant poverty.

The survey findings indicate that a mere 1% of the participants possess a disability.

The data indicates that 33.04% of the respondents identified themselves as farmers, while 17.56% reported being employed. Additionally, 17.41% of the respondents identified as self-employed, 11.85% as housewives, and 12.3% as students. The remaining respondents identified as NGO staff, government staff, or domestic workers. Additionally, it is worth noting that 2.22% of the respondents in the study are now experiencing unemployment.

The survey results indicate that a significant proportion of the participants, specifically 61.41%, reported being married. In contrast, 35.41% of the respondents identified as single, 1.48% as divorced, 0.3% as separated, and 1.4% as cohabiting without being legally married.

The largest proportion of participants (29.8%) reported a monthly income ranging from $101 to $200. Among the surveyed individuals, a notable proportion of 25.31% reported earning a monthly income ranging from $201 to $300. Conversely, a smaller percentage of just 11.92% indicated earning above $301 per month. Nevertheless, it is noteworthy that 14.44% of the participants reported a monthly income ranging from $51 to $100, while 19.25% indicated earning less than $50 per month. Consequently, it can be inferred that around 34% of the respondents had a monthly income below $100.

Regarding the respondents who are married or living in a union, it was found that 30.62% of them reported earning between $101 and $200, 21.44% reported earning between $201 and $300, and 12.5% reported earning more than $301. Nevertheless, it is worth noting that a significant proportion of the participants, specifically 35.44%, reported a monthly income below $100.

4.2.2 THE PERCEPTION AND KNOWLEDGE ABOUT CEFMU

Table 2: In your opinion, girls under 18 are married in your community

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
In your opinion, girls under 18 are married in your community		
All	39	2.89
Most	438	32.44
Some	375	27.78
Few	295	21.85
None	132	9.78
Unsure- don't know	71	5.26

The table shown herein illustrates the prevailing perceptions regarding the marital status of girls throughout their respective communities. According to 32.44% of the respondents, a significant proportion of females below the age of 18 were found to be married inside their respective communities. According to a survey, around 27.78% of females below the age of 18 were reported to have entered into marriages within their community. Nevertheless, a notable proportion of 9.78% of respondents reported that there were no instances of underage marriages involving girls in their local community.

Table 3: In your opinion, boys under 18 are married in your community

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
In your opinion, boys under 18 are married in your community		
All	24	1.78
Most	208	15.41
Some	314	23.26
Few	270	20
None	446	33.04
Unsure- don't know	88	6.52

The table presented varying perspectives regarding the prevalence of marriages among guys within their respective groups. According to the survey results, a mere 1.78% of participants

indicated that the practice of marrying off all male individuals below the age of 18 was observed within their respective communities.

Table 4: The practice of marrying girls before 15 in your community since last year

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
In your opinion, the practice of marrying girls before 15 in your community since last year		
Increased	637	47.19
Decreased	165	12.22
Remained the same	148	10.96
Unsure- don't know	400	29.63

The study findings indicate that 47.19% of the participants acknowledged a rise in the prevalence of marriages involving girls under the age of 15 compared to the preceding year. In contrast, a total of 12.22% of the participants expressed a decline in this particular behaviour, and 10.96% stated that it has exhibited no change. Significantly, a considerable proportion of the participants, specifically 29.63%, exhibited a lack of certainty in relation to the current state or condition. The practice of marrying girls before the age of 15 is a subject of debate, with differing perspectives. However, the majority of respondents express a significant increase in this practice within their communities.

Table 5: the practice of marrying boy before 15 in your community since last year

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
In your opinion, the practice of marrying boys before 15 in your community since last year		
Increased	645	47.78
Decreased	88	6.52
Remained the same	182	13.48
Unsure- don't know	435	32.22

Regarding the phenomenon of early marriages among boys, it is noteworthy that 47.8% of the respondents indicated an increase in this practice compared to the previous year. Conversely,

6.52% of the respondents reported a decline, while 13.48% stated that it had stayed unchanged. It is worth mentioning that a significant proportion of respondents, specifically 32.22%, expressed uncertainty regarding the prevalence of this practice. While there are a range of perspectives regarding the practice of marrying boys prior to the age of 15, a significant proportion of the participants indicated that this custom has witnessed an upsurge within their own communities.

Table 6: the practice of marrying girls before 18 in your community since last year

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
In your opinion, the practice of marrying girls before 18 in your community since last year		
Increased	698	51.7
Decreased	356	26.37
Remained the same	179	13.26
Unsure- don't know	117	8.67

This table showed different opinions about the practice of marrying girls before they are 18 years old. 51.7% of the respondents showed that it has increased since last year, 13.26% of them confirmed that it has remained the same, and 8.67% of them were unsure about the practice. On the contrary, 26.37% of the respondents showed that it has decreased since last year. Though there are different opinions about the practice of marrying girls before 18, many of the respondents showed that this practice has increased in their community.

Table 7: The practice of marrying boys before 18 in your community since last year

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
In your opinion, the practice of marrying boys before 18 in your community since last year		
Increased	734	54.37
Decreased	222	16.44
Remained the same	216	16
Unsure- don't know	178	13.19

The presented table illustrates varying perspectives on the practice of marrying males prior to reaching the age of 18. Among the respondents, 54.37% indicated an observed increase in this practice compared to the previous year. Additionally, 16% of respondents affirmed that the prevalence of such marriages has remained unchanged, while 13.9% expressed uncertainty on this matter. In contrast, a total of 16.44% of the participants indicated a decline in the observed phenomenon compared to the previous year. While there are a range of perspectives about the practice of marrying boys before reaching the age of 18, the prevailing sentiment among the respondents indicates a notable rise in this phenomenon within their respective communities.

Table 8: Marriages provides protection to a girl

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Marriages provides protection to a girl		
Agree	676	50.07
Disagree	596	44.15
Unsure- don't know	78	5.78

The presented table illustrates varying perspectives about the potential protective nature of marriages for girls, with 50.07% of participants affirming this notion. In contrast, a significant proportion of 44.15% expressed disagreement with the aforementioned assertion, and a smaller percentage of 5.78% indicated uncertainty regarding its validity.

Table 9: Physical change in appearance is a sign that a girl is ready for marriages

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Physical change in appearance is a sign that a girl is ready for marriages		
Agree	644	47.7
Disagree	663	49.11
Unsure- don't know	43	3.19

Regarding the perception of physical transformation and its association with marriages, it was found that a mere 47.7% of individuals held the belief that alterations in one's physical appearance serve as an indicator of a woman's preparedness for matrimony. Approximately

3.19% of individuals expressed uncertainty over the matter. On the contrary, a significant proportion of 49.11% expressed disagreement with the aforementioned assertion.

Table 10: Under 18 is more fertile than a girl above 18

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Under 18 is more fertile than a girl above 18		
Agree	733	54.3
Disagree	531	39.33
Unsure- don't know	85	6.3
Refuse to answer	1	0.07

The data shown in this table indicates that a significant proportion of participants held the belief that females under the age of 18 exhibit higher fertility rates compared to those around the age of 18, constituting 54.3% of the respondents. In contrast, a significant proportion of 39.33% expressed disagreement with this prevailing viewpoint, while a smaller percentage of 6.3% remained uncertain. Additionally, a negligible fraction of 0.07% declined to disclose their stance on this matter.

Table 11: Marrying girls under 18 ensures purity (virginity/chastity) on their wedding day

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Marrying girls under 18 ensures purity (virginity/chastity) on their wedding day		
Agree	540	40.0
Disagree	658	48.74
Unsure- don't know	150	11.11
Refuse to answer	2	0.15

According to the data shown in the table, it was found that 40% of the participants held the belief that marrying girls before the age of 18 guarantees the preservation of purity, namely in terms of virginity or chastity, on their wedding day. In contrast, a significant proportion of 48.74% expressed disagreement with this particular perception. Approximately 11.11% of the individuals expressed uncertainty over the matter.

Table 12: Marrying children under 18 can sometimes be a means to get money to repay a debt

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying children under 18 can sometimes be a means to get money to repay a debt		
Agree	319	23.63
Disagree	987	73.11
Unsure- don't know	41	3.04
Refuse to answer	3	0.22

In relation to the correlation between the act of marrying individuals below the age of 18 and the act of repaying debt, it was found that 23.63% of the participants expressed the belief that marrying children under the age of 18 can occasionally serve as a method to acquire funds for the purpose of debt settlement. On the contrary, a significant majority of 73.11% expressed disagreement with the aforementioned assertion. Among the surveyed individuals, a proportion of 3.04% expressed uncertainty, while a smaller fraction of 0.22% declined to provide their perspective on the matter.

Table 13: Dowry is also practiced in your community

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Dowry is also practiced in your community		
Yes	1232	91.26
No	117	8.67
Unsure- don't know	1	0.07
Refuse to answer	0	0

The presented data indicates that the practice of dowry remains prevalent in society. Approximately 91.26% of the respondents confirmed the existence of dowry, while 8.67% rejected its presence. A small proportion, specifically 0.07% of the respondents, expressed uncertainty regarding the practice.

Table 14: The younger and less educated the child is, the cheaper the dowry

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
The younger and less educated the child is, the cheaper the dowry		
Agree	472	34.96
Disagree	831	61.56
Unsure- don't know	47	3.48
Refuse to answer	0	0

The tabulated data revealed that a significant proportion of participants (61.56%) expressed disagreement with the notion that the cost of dowry decreases as the age and level of education of the kid decrease. However, a total of 34.96% of the participants expressed their agreement with the aforementioned statement. Approximately 3.48% of the participants expressed uncertainty regarding the matter.

Table 15: Girls over 18 who are not married are a burden to their families

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Girls over 18 who are not married are a burden to their families		
Agree	475	35.19
Disagree	852	63.11
Unsure- don't know	22	1.63
Refuse to answer	1	0.07

When queried about the potential cost that unmarried girls above the age of 18 may impose on their families, a significant majority of respondents (63.11%) expressed disagreement with this assertion. On the contrary, a notable proportion of respondents, specifically 35.19%, had this belief. Among the participants, a proportion of 1.63% expressed uncertainty, while a smaller proportion of 0.07% declined to provide their perspectives on the subject matter.

Table 16: Marrying before 18 is required by our religion or tradition

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying before 18 is required by our religion or tradition		
Agree	287	21.26
Disagree	1039	76.96
Unsure- don't know	24	1.78

The data shown in this table indicates that a significant majority of the respondents, specifically 76.96%, reported that religious or traditional obligations no longer require marriages before the age of 18. However, a notable proportion of individuals, namely 21.26%, continue to hold the belief that adhering to religious or traditional practices necessitates marriages prior to reaching the age of 18. Approximately 1.78% of individuals exhibit uncertainty regarding the matter at hand.

Table 17: Most adolescent girls prefer to marry before 18

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Most adolescent girls prefer to marry before 18.		
Agree	606	44.89
Disagree	693	51.33
Unsure- don't know	49	3.63
Refuse to answer	2	0.15

There exists a divergence of viewpoints about the matter of whether a majority of adolescent females express a desire to get into matrimony prior to reaching the age of 18. A total of 51.33% of participants expressed dissent with this assertion. In contrast, a significant proportion of respondents, namely 44.89%, expressed the belief that a majority of adolescent females aspire to enter into matrimony prior to reaching the age of 18. A small proportion of individuals, specifically 0.15%, chose not to disclose their viewpoints, while 3.63% remained uncertain regarding the subject at hand.

4.2.3 THE PREVALENCE OF CEFMU

The results of this study indicate that a small proportion, specifically 0.50%, of the respondents had gone into marriages before reaching the age of 15. Furthermore, it is crucial to emphasize that a significant proportion of participants, specifically 13.93%, said that they entered into matrimony throughout the period spanning from 15 to 18 years of age. A considerable percentage, precisely 50.15%, of respondents participate in the institution of marriages subsequent to attaining the age of 18 or above, while those who are still single, 35.40%. Consequently, the study's findings indicate that a sizable percentage of women, precisely 14.44%, got married before turning 18.

Table 18: The prevalence of CEFMU before 15 years old and under 18 years old

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Mean age of getting married/living as a union (Median) (N=872)	18.99 (19)	
Range	11 - 26	
Age got married/live in a union (N=1350)		
< 15 years old	7	0.50
>=15 years old <18-year-old	188	13.93
>= 18 years old	677	50.15
Mean husband's age in years at that time (Median) (N=872)	22.95 (22)	
Range	12 – 45	
Age of husband when got married/lived in unions (N=1350)		
< 15 years old	3	0.22
>=15 years old <18-year-old	40	2.96
>= 18 years old	829	61.41
Registered marriages (N=872)		
Yes	286	32.8
No	584	66.97
Unsure- don't know	2	0.23
Love marriages or Arranged marriages (N=872)		
Love marriages	811	93.0
Acceptance arranged marriages	61	7.0
Mean of pregnancy age (Median)	17.04 (19)	
Range	14 - 24	
Age group got pregnant (N=872)		
< 15 years old	1	0.11
>=15 years old <18-year-old	93	10.67
>= 18 years old	664	76.15
Never got pregnant	114	13.07

As for men, a mere 0.22% entered matrimony before reaching the age of 15, whereas a significantly higher proportion of 2.96% got married between the ages of 15 and 18. Approximately 61.41% of males entered into matrimony after reaching the age of 18.

When asked about their marital registration status among those who married or lived in union, a substantial majority of participants (66.97%) said that they had not completed the procedure of officially registering their marriages. In comparison, only 32.8% of individuals had their marriages formally recorded through official registration processes. A proportion of 0.23% of the participants demonstrated a state of uncertainty or lack of understanding pertaining to the topic area.

The majority of participants engaged in marital relationships primarily driven by romantic love. However, a significant percentage of 7% of the respondents reported that their matrimonial partnerships were arranged.

Based on the results of the study, it was noted that a proportion of 10.77% of the respondents who got married or lived in union encountered pregnancy prior to attaining the age of 18. Within this population, a mere 0.11% of individuals disclosed experiencing pregnancy before reaching the age of 15, while the remainder, 10.67%, reported instances of pregnancy transpiring between the ages of 15 and 18. However, a considerable percentage of the participants (76.15%) encountered pregnancy when they were 18 years old or older. 13% of the individuals in the sample did not undergo pregnancy.

Upon comparing the findings of this study with the results of the Cambodian Demographic and Health Survey (CDHS), which was carried out between 2021 and 2022, it indicates a declining trend in the occurrence of early marriages. In particular, the percentage of girls who get married before turning 18 has dropped from 25% to 19%, while the corresponding percentage for boys has dropped from 9% to 6%. In addition, the percentage of marriages that take place before the age of 15 has somewhat decreased, from 2% to 1.8% in 2022.[16]

4.2.4 PREVALENCE OF CEFMU IN THE TARGET PROVINCES

Among the provinces under investigation of this study, Ratanakiri exhibits the highest prevalence of individuals who entered into marriages before reaching the age of 18, with a rate of 37.3%. Preah Vihear province exhibits the second highest elevation, with a recorded rate of 16.7%. Steung Treng is ranked third with a rate of 14.7%. Kampot is ranked fourth, exhibiting a rate of 14%. Siem Reap

[16] Cambodian Demographic and Health Survey (CDHS) 2021-2023.

is ranked fifth with a rate of 12%. Prey Veng is ranked sixth with a rate of 10.7. Sihanouk Ville is ranked seventh with a rate of 9.3%. Battambang is ranked eighth, with a rate of 8%. Among the nine target provinces, Takeo exhibits the most favourable statistics with regards to the prevalence of CEFMU among women, as it records the lowest incidence of 7.3%.

Table 19: Prevalence of CEFMU by Province

Variable	Marry before the age of 18						P-value
	No		Yes		Total		
	Freq	%	Freq	%	Freq	%	
Province							
Takeo	139	92.7	11	7.3	150	100.0	<0.001
Battambang	138	92.0	12	8.0	150	100.0	
Sihaknouk Ville	136	90.7	14	9.3	150	100.0	
Prey Veng	134	89.3	16	10.7	150	100.0	
Siem Reap	132	88.0	18	12.0	150	100.0	
Kampot	129	86.0	21	14.0	150	100.0	
Steung Treng	128	85.3	22	14.7	150	100.0	
Preah Vihear	125	83.3	25	16.7	150	100.0	
Ratanak Kiri	94	62.7	56	37.3	150	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	

Table 20: The Prevalence of women who married before the age of 18 by Demographic Characteristics

Variable	Marry before the age of 18			P-value
	No	Yes	Total	
	Freq (%)	Freq (%)	Freq (%)	
Age of respondents				
20 years	320(86.3)	51(13.7)	371(100)	<0.001
21 years	176(87.1)	26(12.9)	202(100)	
22 years	159(84.6)	29(15.4)	188(100)	
23 years	245(84.2)	46(15.8)	291(100)	
24 years	255(85.6)	43(14.4)	298(100)	
Total	1155(85.6)	195(14.4)	1350(100)	
Family Economic status				
Non-poor	924(86.6)	143(13.4)	1067(100)	0.034
Poor	231(81.6)	52(18.4)	283(100)	
Total	1155(85.6)	195(14.4)	1350(100)	
Ethnicity				
Khmer	1063(88.5)	138(11.5)	1201(100)	<0.001

Non-Khmer	92(61.7)	57(38.3)	149(100)	
Total	1155(85.6)	195(14.4)	1350(100)	
Religion				
Buddhism	1086(88.1)	147(11.9)	1233(100)	<0.001
Other (Islam, Christian, Animism, etc.)	69(59)	48(41)	117(100)	
Total	1155(85.6)	195(14.4)	1350(100)	
Number of siblings				
3 sibling or less	504(86.7)	77(13.3)	581(100)	0.278
4 sibling or more	423(84.4)	78(15.6)	501(100)	
Total	927(85.7)	155(14.3)	1082(100)	

Within the sample population of this study, it was observed that the age group consisting of 23-year-old respondents (15.8%) exhibited the highest prevalence of marriages occurring prior to reaching the age of 18. Subsequently, the age group encompassing 22-year-old respondents displayed a slightly lower rate of 15.4%. The group of respondents, aged 24 years, achieved a ranking of third place with a rate of 14.4%. The group of respondents aged 20 years old ranked fourth, with a rate of 13.7%. Following closely behind, the group of respondents aged 20 years old ranked fifth, with a rate of 12.9%.

The study findings indicate that women who lack identification cards for those with low socioeconomic status exhibit the highest incidence of early marriages, with a prevalence rate of 18.4% occurring before attaining the age of 18.

Regarding ethnicity, the results also suggest that individuals who are not of Khmer descent exhibit the highest occurrence of early marriages. Specifically, the prevalence rate of early child marriages among this group is 38.3%, occurring prior to reaching the age of 18.

In relation to religious affiliation, individuals who do not identify as Buddhists exhibit the highest incidence of marriages occurring before attaining the age of 18. The findings of the study also demonstrate that those who have four or more siblings exhibit the highest prevalence, with a rate of 15.6%, of entering marriages before attaining the age of 18.

Table 21: The Characteristics of Marriages

Variable	Marry before the age of 18			P-value
	No Freq (%)	Yes Freq (%)	Total Freq (%)	
Characteristic of marry				
Loved marry	631(77.8)	180(22.2)	811(100)	0.665
Acceptance arranged marry	46(75.4)	15(24.6)	61(100)	
Total	677(77.6)	195(22.4)	872(100)	

The study findings reveal that a proportion of 22.2% of women who entered into marriages before reaching the age of 18 were categorised as having participated in love marriages. However, research indicates that a considerable percentage of women, namely 24.6%, who entered into marriages before to attaining the age of 18, were engaged in matrimonial unions that were arranged.

4.2.5 THE ROOT CAUSES/ASSOCIATED FACTORS OF CEFMU

To define the root causes or associated factors of CEFMU, the Chi-square and bivariate logistic regression tests, using STATA was applied to do so. The logistic regressions were done with only the variable associated with CEFMU only.

Table 22: The root causes/associated factors of CEFMU

Variable	Not married before 18Y Freq(%)	Marry before 18Y Freq(%)	P-value	Cof	P-value	95%CI
Province						
Siem Reap	132(88)	18(12)	<0.001	Ref.		
Preah Vihear	125(83.3)	25(16.7)		0.38	0.251	(-0.27 to 1.04)
Battambang	138(92)	12(8)		-0.45	0.251	(-1.22 to 0.34)
Prey Veng	134(89.3)	16(10.7)		-0.13	0.711	(-0.85 to 0.58)
Stung Treng	128(85.3)	22(14.7)		0.23	0.498	(-0.44 to 0.90
Ratanak Kiri	94(62.7)	56(37.3)		1.47	<0.001	(0.88 to 2.07)
Takeo	139(92.7)	11(7.3)		-0.54	0.157	(-1.33 to 0.24)
Kampot	129(86)	21(14)		0.18	0.607	(-0.45 to 0.85)
Sihaknouk Ville	136(90.7)	14(9.3)		-0.28	0.455	(-1.02 to 0.46)
Age of respondents						
20-21 years	496(86.6)	77(13.4)	0.366	Ref.		
22-25 years	659(84.8)	118(15.2)		-0.08	0.769	(-0.58 to 0.43)

Family Economic						
Poor	924(86.6)	143(13.4)	0.034	Ref.		
Non-poor	231(81.6)	52(18.4)		0.37	0.003	(0.26 to 0.72)
Ethnicity						
Khmer	1063(88.5)	138(11.5)	<0.001	Ref.		
Non-khmer	92(61.7)	57(38.3)		1.56	<0.001	(1.19 to 1.94)
Religion						
Buddhism	1086(88.1)	147(11.9)	<0.001	Ref.		
Other (Islam, Christian, Animism, etc.)	69(59)	48(41)		1.64	<0.001	(1.23 to 2.04)
Education of respondents						
High school or higher	545(97.7)	13(2.3)	<0.001	Ref.		
Lower secondary	353(81.7)	79(18.3)		2.24	<0.001	(1.64 to 2.84)
Primary or no education	257(71.4)	103(28.6)		2.82	<0.001	(2.25 to 3.42)
Education of respondents' father						
High school or higher	119(91.5)	11(8.5)	0.012	Ref.		
Lower secondary	137(90.7)	14(9.3)		0.1	0.812	(-0.73 to 0.93)
Primary or no education	899(84.1)	170(15.9)		0.72	0.028	(0.08 to 1.35)
Education of respondents' mothers						
High school or higher	53(93)	4(7)	<0.001	Ref.		
Lower secondary	122(96.1)	5(3.9)		-0.61	0.377	(-1.96 to 0.74)
Primary or no education	980(84)	186(16)		0.92	0.079	(-0.10 to 1.95)
Droupout of school						
Droupout before wedding	618(78)	174(22)	0.021	Ref.		
Droppout after wedding	23(69.7)	10(30.3)		0.43	0.263	(-0.33 to 1.19)
Those who know the early age marriages for girls						
No	187(93.5)	13(6.5)	0.001	Ref.		
Yes	968(84.2)	182(15.8)		0.99	0.001	(0.41 to 1.56)
Those who know the early age for boy to marry						
No	557(89.5)	65(10.5)	<0.001			
Yes	598(82.1)	130(17.9)		0.62	<0.001	(0.30 to 0.94)
Those who know the proper age for girls to marry						
No	49(75.4)	16(24.6)	0.017	Ref.		
Yes	1104(86)	179(14)		-0.7	0.019	(-1.28 to -0.11)
Experienced with violence						

No	1032(86.4)	162(13.6)	0.01	Ref.		
Yes	122(78.7)	33(21.3)		0.54	0.011	(0.13 to 0.96)
Those who used to listen to community leader/influencer talked about the CEFMU						
No	289(88.9)	36(11.1)	0.047	Ref.		
Yes	866(84.5)	159(15.5)		0.39	0.049	(0.00 to 0.77)

Based on the table above, the CEFMU are statistically associated with geographical location,family Economy, ethnicity, religion, education (respondents, education of respondents' fathers, education of respondents' mothers), dropout of school, limited knowledge on CEFMU. The results of the interview also indicated that gender inequality, adolescent pregnancy, social and cultural norms, poverty and socio-economic inequality, lack of legal and policy enforcement, and internet & social media are also the associated factors of CEFMU.

1) Gender Inequality

Gender inequality was identified as a significant structural factor contributing to child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) in the study's target province. This involves the presence of discriminatory societal norms that determine girls' and women's expected responsibilities in the home, community, and society. Gender norms are societal standards that define permissible and impermissible acts and behaviours for persons who identify as female, both before and after they enter a marriages or partnership arrangement. The outcomes of this study demonstrate a definite correlation between child marriages and the perpetuation of gender inequity. The aforementioned problem is linked to the prevalence and severity of child marriages, which affects girls more frequently and severely than boys. It shows how several factors influence the prevalence of early marriages among females. Cultural concepts that form a link between the onset of puberty, which normally happens between the ages of 12 and 15, but may occur earlier, and the state of readiness for marriages are among these variables. Concerns have also been raised about the difficulties that older adolescent females may experience while hunting for suitable companions.

Furthermore, the inaccessibility and poor quality of lower secondary educational institutions are major contributors to the increased rates of female student retention. Furthermore, concerns about the vulnerability of female individuals to incidences of sexual assault in educational settings and communities exacerbate the problem. The prevalence of early marriages among adolescent females is influenced by socioeconomic factors in their homes, as well as concerns about premarital sexual conduct leading to adulterous pregnancy and the perceived shame it imposes on the family. It is plausible to conclude that adolescent pregnancy is a major

contributor to child marriages and school dropout. Child marriages is typically the result of ingrained cultural ideas that marginalise girls and confine them to traditional gender roles largely centred on caring and domestic obligations. The survey results show a favourable relationship between lesser levels of formal education and an increased risk of early marriages, i.e. before the age of 18.

2) Adolescent Pregnancy

Adolescent pregnancy is one of the drivers of CEFMU. The findings of the study indicate that adolescents frequently engage in marriages or unions because of unwanted pregnancies occurring at a young age. Upon a girl becoming pregnant, her parents may opt for her to enter into matrimony, as an unmarried pregnancy will damage the family's reputation and honour. In such cases, the adolescent female does not have much choice but may opt to enter into matrimony subsequent to discovering her pregnancy. Families often perceive child marriages as an essential measure to safeguard familial dignity and uphold cultural traditions. They neglect or unaware that their involvement in arranging a child marriages constitutes criminal conduct.

3) Social and Cultural Norms

Child marriages is mostly influenced by the existing social and cultural norms. These norms encompass various variables, such as historic practises, the cultural acceptance of early initiation of sexual activity, commonly held beliefs about children's sexual desires, and the impact of peer pressure. As a result, these factors persistently exert a substantial influence on the determination of the age of marriages for girls, particularly in the rural areas.

Marriages is a ceremonial practise that serves to uphold and pay homage to familial and traditional values. As an illustration, customary marriages traditions prevalent throughout the majority of ethnic communities in Ratanakiri province involve the union of individuals subsequent to the attainment of puberty, commonly transpiring between the ages of 12 and 15, or conceivably sooner. Marital customs hold significant significance in shaping ethnic identity, leading to a tendency among offspring to emulate the behaviours exhibited by their parents, grandparents, and other members of their community. This practise is supported by the results of the survey, which indicate that Ratakakiri exhibits the greatest incidence of early marriages among girls under the age of 18 compared to the other provinces included in the study.

4) Lack of Legal Awareness and Enforcement

The lack of legal awareness and effective law enforcement against CEFMU constitutes a fundamental underlying factor contributing to the occurrence of child, early, and forced marriages (CEFMU). The Cambodian Civil Code of 2007 and the Cambodian Law of Marriages and Family play a significant role in regulating various aspects of marriages. However, the issue of enforcing laws against child marriages and teenage pregnancy has proven to be challenging in certain communities where child marriages is viewed as a traditional and customary practice as well as a private matter.

The results obtained from the survey and interview revealed a prevalent deficiency in knowledge pertaining to marriages and family law among young individuals, parents, and local authorities. This knowledge gap poses a significant challenge in effectively implementing legal measures to restrict instances of child marriages. In general, the members of the ethnic group community engage in their own distinct traditional marital practises. The phrase 'marriages', as defined by legal statutes, is frequently associated with Khmer ceremonial traditions accompanied by contemporary music and elaborate festivities. The traditional wedding ceremony of the individuals in question is a modest event involving ancestral rituals. This ceremony serves as a means for the pair to gain official recognition of their marital status within their society. They hold the belief that this recognition does not necessitate authorization or registration as a formal 'marriages' by any governing body. In some communities, there exists a lack of awareness regarding individuals' ages or the possession of birth certificates, hence posing challenges in accurately determining the age of a child and implementing legal regulations pertaining to child marriages.

Moreover, there are challenges associated with the involvement of ethnic communities living in geographically isolated areas, such as poor infrastructure and language limitations. For example, the results of the interviews have revealed that many village chiefs and members of the commune council in Ratanakiri possess knowledge regarding the prevalence of early child marriages within their respective communities. The individuals in question demonstrated awareness of the legal ban against marrying a child or minor at a young age, and they specifically declined to give their consent for such a union. However, the parents continue to proceed with the wedding, viewing it as a personal event exclusive to themselves.

5) Family Economy, Poverty and Socio-economic Inequality

Poverty constitutes an additional significant catalyst for the occurrence of child, early, and forced marriages (CEFMU). In situations of severe poverty, it is not uncommon for families to exert pressure on girls to enter marriages as a means of alleviating the perceived financial burden associated with their maintenance.

The survey findings indicate that there is a notable correlation between women living in impoverished economic conditions and a higher prevalence of certain outcomes. Specifically, it was observed that women in poor economic circumstances face a greater likelihood of marrying before the age of 18 compared to those who are not experiencing poverty. The data suggests that the higher risk of early marriages for women living in poverty is 63% higher than non-poverty

According to the findings of the interviews, families may turn to child marriages as a means of economic survival, relieving themselves of the burden of caring for members who are ill or elderly. Families may also encourage early marriages for their children as a means of enhancing the labour force for agricultural activities and generating income. In certain geographical areas, namely Ratanakiri and Preah Vihea, there exists a shortage of employment opportunities for young women, which adversely affects families and children residing in these places. Furthermore, the availability of lower secondary schools is hindered by long distances and inadequate transportation infrastructure. The findings from the survey indicate that 35% of participants hold the perception that unmarried girls beyond the age of 18 can impose a financial burden on their families. Additionally, 24% of respondents believe that marrying off children under the age of 18 can serve as a strategy to generate money for debt repayment. Consequently, the prevailing societal perspective is to endorse the conventional trajectory of entering into matrimony throughout early adulthood.

6) Education and the Lack of Understanding about CEFMU

There is a connection between women's level of education and the prevalence of child, early, and forced marriages (CEFMU). Specifically, it appears that as the level of education decreases among women, the occurrence of CEFMU tends to increase. The results of the study reveal that women with lower secondary education exhibit a greater prevalence of marrying before the age of 18 compared to their counterparts with high school or higher education. In fact, the risk of early marriages for women with lower secondary education is found to be 2.4 times higher than that of women with high school or higher education. According to this result, it has been observed that women with primary school education or no education face a significantly higher

risk, approximately 2.82 times, of getting married before the age of 19 compared to those who have completed high school or pursued higher education. This finding suggests a strong correlation between educational attainment and CEFMU.

The prevalence of child, early, and forced marriages (CEFMU) tends to be higher among respondents whose fathers have lower levels of education. An analysis of the data reveals that women whose fathers have lower secondary education exhibit a higher prevalence compared to those whose fathers have attained a high school or higher level of education. Additionally, the finding reveals that women with fathers who have only completed primary school education or have no education face a significantly higher risk, approximately 28%, of getting married before the age of 18, compared to women whose fathers have completed high school or attained higher levels of education. This finding suggests a strong correlation between a father's educational background and the likelihood of early marriages among their daughters.

CEFMU is closely linked to school dropout rates. Individuals who have dropped out of school are more likely to marry before the age of 18 compared to those who did not drop out. Furthermore, research has shown that women who drop out of school after getting married are 0.43 times more likely to stop their education.

Table 23: Respondents' Knowledge about the CEFMU

Variable	Marry before the age of 18						
	No		Yes		Total		P-value
	Freq	%	Freq	%	Freq	%	
Those who know the early age marriages for girls							
No	187	93.5	13	6.5	200	100.0	0.001
Yes	968	84.2	182	15.8	1150	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	
Those who know the early age marriages for boys							
No	557	89.5	65	10.5	622	100.0	<0.001
Yes	598	82.1	130	17.9	728	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	
Those who know the proper age for girls to marry							
No	49	75.4	16	24.6	65	100.0	0.017
Yes	1104	86.0	179	14.0	1283	100.0	
Total	1153	85.5	195	14.4	1348	100.0	
Those who know the proper age marriages for boys							

No	95	79.8	24	20.2	119	100.0	0.064
Yes	1058	86.1	171	13.9	1229	100.0	
Total	1153	85.5	195	14.4	1348	100.0	
Those who know the entitle age to marry at 18 years old							
No	344	83.9	66	16.1	410	100.0	0.254
Yes	811	86.3	129	13.7	940	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	
Those who know the five things above							
No	758	86.4	119	13.6	877	100.0	0.201
Yes	395	83.9	76	16.1	471	100.0	
Total	1153	85.5	195	14.4	1348	100.0	

According to the study's findings, just 15.8% of respondents are aware of the early age of marriages for females. 17.9% of them are aware of the early age of marriages for boys. 14% of respondents are aware of the appropriate age for girls to marry, and 13.9% are aware of the appropriate age for guys to marry. Only 13.7% of respondents are aware that the legal age for marriages is 18 years old. To put it briefly, the outcome suggests that the participants' understanding of CEFMU remains restricted.

The results of the study suggest that there exists a lack of understanding and knowledge pertaining to child, early, and forced marriages (CEFM) within the provinces under investigation. The data derived from the study indicates that a relatively small proportion of participants, specifically 15.8%, exhibit knowledge pertaining to the customary practise of early marriages among females. Approximately 17.9% of individuals has awareness regarding the practise of early age marriages for males (see Table 23). Based on the findings from the survey, it was determined that 14% of the participants held knowledge on the appropriate age for girls to enter into marriages. Similarly, 13.9% of the respondents demonstrated awareness of the socially acceptable age for boys to marry. Only a small fraction, specifically 13.7% of the participants, demonstrate awareness on the legally acceptable age for marriages, which is established at 18 years. The findings of the perception study indicate that approximately 25% of respondents hold a favourable perception of Child, Early, and Forced Marriages and its associated practises. In conclusion, the findings suggest that the participants have a limited understanding of child, early, and forced marriages (CEFMU).

"I believe people in my community do not know much about the law on marriages. Generally speaking, we only follow our local customs once we got our children married."

- KII respondent in Steung Treng

7) Geographical Location

The result of the survey shows that the north-eastern provinces, particularly Ratanakiri, have the highest concentration of women. In fact, a significant 37.3% of women reside in Ratanakiri. Furthermore, it has been observed that women in this region face a higher risk, approximately 1.47 times, of getting married before the age of 18 compared to their counterparts in Siem Reap province.

8) Ethnicity Related Factor

Upon analysing the survey results, it becomes apparent that non-Khmer women are confronted with a significantly greater risk when compared to their Khmer counterparts. The data suggests that non-Khmer women have a significantly higher probability, approximately 1.56 times greater, of getting married before they turn 18 compared to other groups. The observation of this disparity serves to emphasise the contrasting encounters and obstacles encountered by women who are not of Khmer descent in regard to the issue of CEFMU.

9) Religious Factor

The findings reveals that there is a notable disparity in the prevalence of child early, forced marriages and unions between women who identify as non-Buddhists and those who identify as Buddhists. The findings indicate that non-Buddhist women exhibit a higher prevalence of such marriages and unions compared to their Buddhist counterparts. Furthermore, the analysis demonstrates that non-Buddhist women face a significantly higher risk, approximately 2.4 times greater, of getting married before the age of 18 compared to Buddhist women. These findings shed light on the distinct experiences and challenges faced by women of different religious backgrounds in relation to CEFMU.

10) The Influence of Internet & Social Media

Internet and digital communication platforms can potentially serve as a contributing element to child, early, and forced marriages (CEFMU). According to the Ministry of Post and Telecommunication, a mere 30% of the Cambodian population possesses rudimentary digital literacy abilities. A notable proportion of the young people dwelling in rural regions of Cambodia demonstrate a lack of proficiency in digital literacy and online communication. Online platforms have disseminated information regarding potential risks associated with child marriages and various forms of abuse targeting children and young individuals, particularly those with limited digital literacy. As an illustration, there is a case in which a young girl

residing in a rural area establishes a virtual relationship with a male individual. Subsequently, they arrange a physical encounter without the knowledge or consent of the girl's parents. By the time the parents become aware of the situation, any potential actions to address the matter are rendered ineffective due to the girl's existing pregnancy. Eventually, parents are compelled to arrange marriages for their children at a very early age.

> *"I purchased a smartphone for my fifteen-year-old daughter with the intention of utilizing it to enhance her academic performance and facilitate easier communication. She did, however, have a relationship with a young man she met online and was addicted to internet contact. That youngster was her baby eight months later. I was forced to marry them as a mother in order to preserve our family's reputation."*
>
> \- (KII respondent in Siem Reap)

4.2.6 THE IMPACT OF CEFMU

According to the United Nations Population Fund (UNFPA), child marriages has a wide-ranging negative impact on the lives of children, encompassing several aspects such as their physical well-being, educational opportunities, psychological growth, social interactions, and susceptibility to future challenges. These effects endure not only during a girl's lifetime but also have repercussions for subsequent generations.[17] The results of this study also demonstrated that CEFMU contribute to the increased rates of teen pregnancy, social isolation, sexual reproductive health, low income and employment, cessation of education, domestic violence, divorce and the violation of girls' rights.

Table 24: The Comparison of the impact of CEFMU on women who married before and after 18 years old

Variable	**Marriages age**						**P-value**
	≥ 18 years		**< 18 years**		**Total**		
	Freq	**%**	**Freq**	**%**	**Freq**	**%**	
Early pregnancy							
No	506	74.7	41	21.0	547	62.7	<0.001
Yes	171	25.3	154	79.0	325	37.3	
Total	677	100	195	100	872	100.0	
Average monthly income							
200$ or less than	78	33.3	29	38.7	107	34.6	0.042
200$ or more	156	66.7	46	61.3	202	65.4	
Total	234	100.0	75	100.0	309	100.0	

[17] UNFPA, 'Girlhood, not Motherhood: Preventing adolescent pregnancy', New York, 2015.

Sexual reproductive health issues							
No	412	60.9	98	50.8	510	58.7	0.011
Yes	264	39.1	95	49.2	359	41.3	
Total	676	100	193	100	869	100	
Occupation							
Employed	128	18.9	29	14.9	157	18.0	0.006
Self-employed	130	19.2	28	14.4	158	18.1	
Farmer	270	39.9	106	54.4	376	43.1	
Housewife/unemployed	135	19.9	29	14.9	164	18.8	
Others (factory worker, fisher, salon, singer, Thai worker, village volunteer, etc.)	5	0.7	3	1.5	8	0.9	
Student	9	1.3	0	0.0	9	1.0	
Total	677	100.0	195	100.0	872	100.0	
Experienced of domestic violence after marriages							
Yes	59	8.7	39	20.0	98	11.2	<0.001
No	618	91.3	156	80.0	774	88.8	
Total	677	100	195	100	872	100	
Experience of divorce/separation							
Divorced or separated	18	2.7	6	3.1	24	2.8	0.753
Living together	659	97.3	189	96.9	848	97.2	
Total	677	100	195	100	872	100	

Impacts of those who married before the age of 18 and after the age of 18

Description	Early pregnancy (N=325)	Income more than $200 (N=202)	SRH Issue (N=359)	Employed or self-employed (N=315)	Having marry certificate (N=246)	Exposed with violence after married (N=98)
Marred at the age of 18+ (Freq(%)	171(25.3)	156(66.7)	264(39.1)	258(38.1)	236(34.9)	59(8.7)
Married before the age of 18 (Freq(%)	154(79.0)	46(61.3)	95(49.2)	57(29.2)	40(21.6)	39(20.0)
Odd ratio	2.408	-0.537	0.414	-0.39	-0.44	0.96
P-value	<0.001	0.003	0.012	0.023	0.016	<0.001
95%CI	(2.0-2.8)	(-0.9 to -0.2)	(0.1 to 0.7)	(-0.7 to - 0.1)	(-0.8 to -0.1)	(0.5 to 1.4)

1) Early Pregnancy

The statistical data clearly demonstrates the health consequences associated with child early marriages, as it indicates that 79% of women who entered into matrimony before reaching the age of 18 experienced an early onset of pregnancy. In addition, for those who married before the age of 18 have risk 2.4times to having early pregnancy higher than those married after 18 years (New Table I suggested above). The observed percentage demonstrates a notable disparity when comparing women who married before the age of 18 to those who married after the age of 18. In the former group, the prevalence of early pregnancy was found to be 45.6%, but in the latter group, the incidence was considerably lower at 25.3%.

Table 25: Impact of CEFMU on early pregnancy

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to early pregnancy		
Agree	1116	82.67
Disagree	212	15.7
Unsure- don't know	21	1.56
Refuse to answer	1	0.07

The results of the study indicate that 82.67% of respondents were in agreement with the statement that getting married before the age of 18 leads to having children at a younger age.

2) Health Impact

CEFMU has serious impact on health. According to the findings of the study, there is a correlation between getting married before the age of eighteen and a higher risk of sexual and reproductive health issues for women. In addition, the women who married before the age of 18 have risk to having SRH issues 39% higher than those married after the age of 18 (see Table 22). They also have a higher risk of experiencing miscarriages during pregnancy and birth complications. The results also demonstrate that teenage females who become pregnant unexpectedly may suffer negative consequences for their mental health in addition to emotional discomfort.

> *"Pregnant adolescent girls face difficulties in childbirth because their bodies are not fully developed to conceive. As a result, health centres often send*

pregnant women to give birth at provincial hospitals because there are more skilled midwives and adequate equipment."

– (KII respondent in Battambang province)

Table 26: Perception on the impact of CEFMU on health risk for their children

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to have health risk for their children		
Agree	1061	78.59
Disagree	239	17.7
Unsure- don't know	49	3.63
Refuse to answer	1	0.07

The results of the study indicate that 78.59% of respondents agreed that marrying before the age of 18 leads to have health risk for their children.

Table 27: Impact of CEFMU on health

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to have the high risk of contracting HIVS		
Agree	921	68.22
Disagree	293	21.7
Unsure- don't know	136	10.07

The results of the study indicate that 68.22% of respondents agreed that marrying before the age of 18 leads to have health risk of contracting HIVS.

3) Low Income and Employment

"Girls who marry at a very young age are frequently less successful in making a living because they lack education and skills. Most of them are preoccupied with their children and rely on the support from their spouses."

-KII respondent in Preah Vihear

According to the findings of the study, child marriages contributes to economic hardship because it leads to underinvestment in girls' educational and health care needs, which undermines economic productivity, threatens sustainable growth and development, and contributes to persistent poverty. Respondents in the group discussion indicated that as a result of child marriages, young mothers do not have the ability to return to school and have severely limited employment opportunities.

The empirical evidence reveals the economic consequences associated with early marriages, as indicated by the data which demonstrates that 38.7% of women who entered into marriages before to reaching the age of 18 reported a monthly income of $200 or less (see Table 22). Similarly, the women who married before the age of 18 have opportunity to find income more than 200$ 46% less than those married after 18 years old (Table 28). The data additionally suggests that women who entered into marriages prior to reaching the age of 18 (with a documented percentage of 14.9% for those employed and 14.4% for those self-employed) face restricted employment prospects compared to women who married after the age of 18 (with a documented percentage of 18.9% for those employed and 19.2% for those self-employed). Additionally, for those who married before the age of 18 years old opportunity employed or self-employed 61% less than those married after the age of 18 (see Table 22).

Table 29: Impact of CEFMU on income/poverty

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to low income or poverty		
Agree	1017	75.33
Disagree	298	22.07
Unsure- don't know	34	2.52
Refuse to answer	1	0.07

In addition, the findings of the survey suggest that 75.33 percent of respondents are in agreement with the statement that getting married before the age of 18 leads to a lower income or poverty.

Table 30: Impact of CEFMU on Job Opportunity

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to have less job opportunity		
Agree	1136	84.15
Disagree	202	14.96
Unsure- don't know	10	0.74
Refuse to answer	2	0.15

The findings of the survey suggest that 84.15% of respondents agreed that marrying before the age of 18 leads to have less job opportunity.

4) Domestic violence and divorce

> *"When adolescent boy and girl are lovers, they love each other very much. But after marriages, young couples often argue and use violence due of their inexperience and immaturity."*
>
> - KII respondent in Kampot

The findings of the study also indicate that women who engage in matrimony prior to attaining the age of 18 are confronted with an elevated probability of encountering instances of violence in comparison to those who get married after reaching the age of 18. The observed discrepancy becomes apparent when considering that 20% of women who entered into marriages at a young age are subject to this increased danger, but only 8.7% of women who married after reaching the age of 18 face such instances of violence. Research has shown that women who engage in the institution of marriages before attaining the age of 18 demonstrate a higher prevalence of divorce (3.1%) and separation, in contrast to a lower rate of 2.7% observed among those who married after reaching the age of 18.

Table 31: Impact of CEFMU on domestic violence

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to have domestic violence		
Agree	935	69.26
Disagree	366	27.11
Unsure- don't know	47	3.48
Refuse to answer	2	0.15

The findings of the perception survey revealed that the majority of respondents (69.26%) agreed with the statement that being married before the age of 18 increases the risk of experiencing domestic violence.

Table 32: Types of violence

Types of violence	**%**
Physical violence	32.69
Psychological violence	65.38
Economic violence	1.92
Total	100

Based on the research findings, it was observed that a significant proportion of 65.38% of women who entered into marriages before reaching the age of 18 disclosed instances of psychological abuse. The study revealed that physical violence ranked as the second most prominent manifestation of violence, representing around 32.69% of the reported incidents. In contrast, economic violence emerged as the third most prevalent category, accounting for a mere 1.92% of documented occurrences, thereby establishing it as the least commonly recorded manifestation of violence. Nonetheless, the participants in the survey refrained from making any overt mentions of sexual violence.

5) Violation of Girls' Rights and Freedom

Child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) is a phenomenon that violates young females' fundamental rights and limits their involvement in numerous aspects of society. The study's findings indicate that child marriages is common and culturally acceptable among various ethnic groups living in rural areas, including Ratanakiri, Preah Vihea, and Stueng Treng. Nonetheless, it

is critical to recognise that children lack the maturity and understanding required to make well-informed judgements about a life partner or fully realise the repercussions and complexity associated with the institution of marriages. As a result, child marriages violates fundamental human rights, including the right to an education and the crucial societal support that children require for their own growth and a secure and prosperous transition into adulthood.

Table 33: Impact of CEFMU on Freedom and rights of the girl

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 reduce the rights and freedom of the girl		
Agree	1101	81.56
Disagree	230	17.04
Unsure- don't know	18	1.33
Refuse to answer	1	0.07

The results of the percept survey also highlight that 81.56% of respondents agreed that marrying before the age of 18 reduces the freedom of the girl.

> *"The understanding of human rights, especially the rights of children and women, is low in rural areas, even among adults. Therefore, girls who get married at a young age are not aware that their rights have been violated."*
>
> \- KII Respondents in Phnom Penh

6) Education

The findings of the study also indicate CEFMU is one of the root causes of dropping out of school. There is a significant proportion of respondents, specifically 22%, discontinued their educational endeavours prior to getting married if they had done so before attaining the age of 18. Approximately 30.3% of individuals opt to terminate their educational pursuits upon entering the institution of marriages.

Table 34: Impact of CEFMU on education

Characteristics	Total (N=1350)	
	Freq.	**%**
Marrying before 18 leads to low education or increase dropout rate before grade 9 than marrying after 18 years		
Agree	1065	78.89
Disagree	271	20.07
Unsure- don't know	14	1.04

The results of the percept survey also highlight that 78.89% of respondents agreed that marrying before 18 leads to low education or increase dropout rate before grade 9 than marrying after 18 years.

> *"In our community, adolescent girls who marry at a young age frequently drop out of school in order to make a living and fulfil their roles as wives and mothers. Few people continue their education after marriages."*
>
> \- KII Respondent in Sihanouk Ville

7) Social and Emotional Isolation

The findings of the study emphasised the fact that child marriages results in an unexpected and early pregnancy, which is an extremely traumatic experience for adolescent girls. Consequently, women who married before the age of 18 experienced social isolation in addition to the difficulties associated with raising children. Adolescent mothers also tend to exhibit reduced levels of engagement in communal settings, such as community centres and forums for decision-making. This diminished participation can mostly be attributed to their caregiving obligations. The absence of social connections hinders individuals' personal growth and has a detrimental impact on their overall well-being. This limitation might impede their capacity to establish support networks and hinder the acquisition of essential skills necessary for identifying, exercising, and safeguarding their rights.

Table 35: Impact of CEFMU on social and political engagement

Characteristics	**Total (N=1350)**	
	Freq.	**%**
Marrying before the age of 18 leads to have less social and political engagement		
Agree	1105	81.85
Disagree	209	15.48
Unsure- don't know	35	2.59
Refuse to answer	1	0.07

According to the findings of the percept survey, 81.85% of respondents were in agreement with the statement that being married before the age of 18 leads to a decreased level of social and political activity for women.

"I observe that young married girls are less likely to socialise and engage in public activities with other people because they have to follow their spouses and concentrate on caregiving."

- KII respondent in Takeo

4.2.7 RESPONDENTS' EXPERIENCES IN THE INTERVENTIONS ADDRESSING CEFMU

Table 36: Respondents' Experiences in Interventions relate to CEFMU

Variable	**Marry before the age of 18**						**P-value**
	No		**Yes**		**Total**		
	Freq	**%**	**Freq**	**%**	**Freq**	**%**	
Those who used to participated in public activities on CEFMU							
No	585	86.5	91	13.5	676	100.0	0.304
Yes	570	84.6	104	15.4	674	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	
Those who used to hear the community leader/influencer talking about the CEFMU							
No	289	88.9	36	11.1	325	100.0	0.047
Yes	866	84.5	159	15.5	1025	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	

Those who used to see news, drama/film, social media on ending child early marriages							
No	284	85.3	49	14.7	333	100.0	0.872
Yes	871	85.6	146	14.4	1017	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	
Those who used to hear or see local authorities responding or intervening to child early marriages in the community							
No	120	86.3	19	13.7	139	100.0	0.784
Yes	1035	85.5	176	14.5	1211	100.0	
Total	1155	85.6	195	14.4	1350	100.0	

In relation to the participant's experiences with interventions concerning child early and forced marriages and unions (CEFMU) via public engagements, community leaders and influencers, media outlets, films, social networking platforms, and the involvement of local authorities, the findings of the research indicate that only a modest 15.4% of individuals were observed to have actively participated in public initiatives related to this issue. According to the survey findings, a notable proportion of respondents, namely 15.5%, indicated that they had seen instances where community leaders or influencers made references to child, early, and forced marriages (CEFMU). A proportion of 14.4% of the participants said that they have previously participated in the consumption of drama, cinema, and social media content pertaining to the subject of early child marriages. Based on these findings, around 14.5% of respondents indicated occurrences where local governmental entities were engaged in addressing or intervening in cases of child marriages within their respective communities. The findings of this study indicated a lack of comprehensive activities and interventions aimed at addressing child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) in the target provinces.

V. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

5.1 Conclusion

In conclusion, the study reveals that there has been a decline in the frequency of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU); however, it is still a serious issue in Cambodia.

Regarding the prevalence of CEFMU, the study's findings indicate a decrease in the frequency of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) in Cambodia. The survey findings indicate that a minute fraction, precisely 0.50%, of the respondents got married prior to turning

15 years old. While a substantial percentage of respondents, precisely 13.93%, reported getting married between the ages of 15 and 18. The study's findings reveal that a substantial proportion of women, precisely 14.44%, got married before reaching the age of 18. A considerable percentage, precisely 50.15%, of respondents got married at the age of 18 or above. Regarding men, only 0.22% of them got married before the age of 15, but a far larger proportion of 2.96% got married between the ages of 15 and 18. About 61.41% of males got married after turning 18.

Regarding to their marital registration status, a significant majority of respondents (66.97%) reported that they had not undergone the process of officially registering their marriages. By contrast, a mere 32.8% of persons had their marriages officially documented through the procedure of registration. 0.23% of the participants exhibited a condition of ambiguity or lack of comprehension regarding the topic area.

Among the nine provinces examined in this study, Ratanakiri demonstrates the highest prevalence of women who have gone into marriages before attaining the age of 18, with a rate of 37.3%. Preah Vihear depicts the second highest level of elevation, as documented at a rate of 16.7%. Steung Treng has third place in terms of ranking, with a rate of 14.7%. Kampot is positioned in fourth place with a rate of 14%. Siem Reap holds fifth place in terms of ranking, with a rate of 12%. Prey Veng has taken sixth place in the ranking, exhibiting a rate of 10.7%. Sihanouk Ville is positioned in seventh place, exhibiting a rate of 9.3%. Battambang has the eighth position in the ranking, exhibiting a rate of 8%. Out of the nine provinces under consideration, Takeo province demonstrates the most beneficial data in terms of the frequency of child, early, and forced marriages (CEFMU) among women. Specifically, Takeo province has the lowest incidence rate of 7.3%.

Based on the study results, geographical location, family economy, poverty, socioeconomic inequality, ethnicity, religion, education, school dropout, lack of knowledge, gender inequality, adolescent pregnancy, social and cultural norms, lack of legal enforcement, and the internet and social media are the root causes or associated factors of child early and forced marriages (CEFMU) in Cambodia. The survey found that women in north-eastern provinces, particularly Ratanakiri, face a higher risk of getting married before the age of 18 compared to those in Siem Reap province. Family economy, poverty, and socio-economic inequality are significant catalysts for CEFMU, with women in impoverished economic conditions facing a higher likelihood of marrying before the age of 18. Non-Khmer women face a higher risk of getting married before turning 18, while non-Buddhist women face a higher prevalence of such

marriages and unions. The study highlights the unique experiences and challenges faced by women of different religious backgrounds in relation to CEFMU.

The study reveals a strong correlation between women's education level and the prevalence of child, early, and forced marriages (CEFMU). Women with lower secondary education have a higher risk of marrying before the age of 18, with a 2.4 times higher risk than those with high school or higher education. Women with primary school education or no education face a significantly higher risk of getting married before the age of 19 compared to those who have completed high school or pursued higher education. Furthermore, women whose fathers have lower secondary education have a higher prevalence of CEFMU compared to those whose fathers have attained high school or higher education. This suggests a strong correlation between a father's educational background and the likelihood of early marriages among their daughters. Maternal education also plays a role in the likelihood of CEFMU, with women whose mothers have lower secondary education having a higher risk of marrying before the age of 18. Higher maternal education may serve as a protective factor against early marriages.

Gender inequality is a significant structural factor, with discriminatory social norms dictating the roles of girls and women within families, communities, and society. Adolescent pregnancy is another driver, as parents may opt for marriages due to potential damage to the family's reputation and honor. Social and cultural norms, such as historic practices and peer pressure, significantly influence the age of marriages for girls, especially in rural areas. Poverty is another catalyst for CEFMU, as families often pressure girls into marriages to alleviate financial burdens. The absence of formal education, the lack of legal awareness, and the influence of the internet and digital communication platforms can also contribute to CEFMU. The results of this study also indicate that the impact of COVID-19 on children, early and forced marriages, and unions was not found to be substantial.

Child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) have significant impacts on various domains, including early pregnancy, health outcomes, poverty, domestic violence, girls' rights, educational achievement, social isolation, civic engagement, and political involvement. CEFMU also contributes to economic difficulties by diminishing resources allocated to education and healthcare, resulting in a decline in total output and perpetuating the poverty cycle. Women who marry before 18 are at a higher risk of violence compared to those who marry after. CEFMU infringes on the fundamental rights of young women, restricting their participation in society and affecting their education. Premature pregnancy can lead to social

isolation and difficulties in raising a child, resulting in decreased engagement in communal settings like community centres and decision-making forums.

The study's findings indicated a lack of adequate governmental, non-governmental, and stakeholder interventions in the targeted provinces with regards to addressing and preventing child, early, and forced marriages. In conclusion, the execution of the implementation proved to be inadequate and inefficacious. In summary, the prevention of child, early, and forced marriages (CEFMU) necessitates the implementation of a multistakeholder strategy and a comprehensive approach.

After reviewing existing laws and policies regulating CEFMU, it was found out that the legal framework governing marriages in Cambodia comprises various legal instruments, including the Cambodian Civil Code of 2007 and the Cambodian Law of Marriages and Family. These instruments effectively regulate multiple aspects of marriages, such as the requirements for eligibility, procedures for registration, administration of marital assets, and allocation of family expenses. Nonetheless, the high incidence of child, early, and forced marriages (CEFMU) in Cambodia remains a pressing issue, indicating a lack of effective enforcement of current legal measures. Furthermore, the current legal framework exhibits a deficiency by neglecting to incorporate measures that govern the rights and responsibilities of a couple who opt not to undergo formal marriages registration at the civil registry. In a similar vein, the aforementioned issue fails to adequately consider the rights and privileges afforded to a couple who have undergone a separation but have not obtained a formal divorce judgement from a judicial authority. The lack of official registration of marriages or legal procedures for divorce can result in significant ramifications, especially for women who entered marriages at a young age.

Although the Royal Government of Cambodia and various stakeholders have implemented certain policies and action plans addressing child early marriages and violence against children, a thorough review of existing literature and consultations with relevant parties have indicated that Cambodia currently lacks a comprehensive national strategy and action plan to adequately address the issue of child early and forced marriages.

5.2 Recommendations

Based on the findings of this study, the following are actionable recommendations aimed at accelerating effort to significantly address and reduce the pressing issue of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU) in Cambodia:

1) **To develop a specific and comprehensive national action plan that addresses child, early, and forced marriages (CEFMU).** It is essential to take a systematic and multi-stakeholder approach.

2) It is recommended that **the Royal Government of Cambodia provide a specific budgetary allocation** for the implementation of the national action plan to address and prevent child, early, and forced marriages and unions (CEFMU).

3) **To enhance cross-sector coordination in tackling CEFMU**, both nationally and locally. In order to effectively and comprehensively address the urgent issue of child, early, and forced marriages (CEFMU), it is advised that the Ministry of Women's Affairs assume a prominent leadership role in the formation of an inter-ministerial committee made up of pertinent stakeholders, such as the Ministry of Interior, Ministry of Health, Ministry of Education, Youth, and Sports, Ministry of Planning, Ministry of Labour and Vocational Training, Ministry of Social Affairs Veterans and Youth Rehabilitation, Ministry of Rural Development, and so forth.

4) **To strengthen law and policies by enhancing the efficacy of legal enforcement and policies** pertaining to marriages and prevention of the gender-based violence in order to protect the welfare of girls and women. It is also recommended to advocate for the review and amendment of the existing legislation to fill in a gap in the legal framework. There is an omission in Article 948, Clause 2 of the Cambodian Civil Code, which permits the marriages of a minor with the consent of their parents or guardians. Hence, it is necessary to amend article 948, clause 2 of the Civil Code to establish the minimum age for marriages as 18, eliminating the requirement of age of consent. The legal framework also lacks provisions for couples who choose not to register their marriages at the civil registry or for separated couples without a legal divorce decree. The absence of formal registration or divorce proceedings can have significant consequences, especially for early married females.

5) **To provide comprehensive support to girls and women impacted by child, early, and forced marriages and unions (CEFMU).** The achievement of this objective will be realised by implementing a comprehensive and nurturing framework that spans multiple dimensions, such as social, legal, economic, and psychological facets. The suggested approach seeks to provide access to legal counsel and mental health

assistance, while also facilitating the provision of state-sponsored childcare services that empower adolescents to continue their schooling or participate in paid work. Furthermore, it is imperative to offer scholarships to young females belonging to marginalised populations who are currently in a marital union, encompassing those hailing from rural and indigenous origins. In addition, it is imperative to establish economic empowerment initiatives that primarily focus on females belonging to the most marginalised populations, particularly those who are currently in a married relationship. The achievement of this objective will be realised by implementing a comprehensive and nurturing framework that spans multiple dimensions, such as social, legal, economic, and psychological facets. The suggested approach seeks to provide access to legal counsel and mental health assistance, while also facilitating the provision of state-sponsored childcare services that empower adolescents to continue their schooling or participate in paid work. Furthermore, it is imperative to offer scholarships to young females belonging to marginalised populations who are currently in a marital union, encompassing those hailing from rural and indigenous origins. In addition, it is imperative to establish economic empowerment initiatives that primarily focus on females belonging to the most marginalised populations, particularly those who are currently in a married relationship.

6) **To create both informal and formal platform for girls** to communicate their experiences, needs, desires and solutions, and ensure they are – and feel – empowered to influence the decisions that impact them.

7) **To enhance public awareness,** particularly among parents, teachers, community leaders and teenagers, regarding the underlying the pressing issues and impact of child, early, and forced marriages and unions (CEFMU). It is important to draw attention to the unique vulnerabilities that affect women and girls in regard to this issue. In order to effectively increase awareness, it is advised to put in place a comprehensive plan that makes use of a variety of platforms and channels. These could include putting on lectures in classrooms, holding open discussions for the community, hosting radio talk programmes, making instructional films and posters for social media, and planning live events involving celebrities and social media influencers. We can increase the awareness campaign's impact and reach by employing these various strategies.

8) **To implement community-level interventions for cultural and social norms change** by encouraging intergenerational dialogues about the underlying causes and detrimental effects of CEFMU with boys, girls, women, men, families, and community leaders. These discussions also provide a forum for the dissemination of knowledge about laws aimed at protecting girls' rights and preventing child marriages and gender-based violence. Through community discussions, it aims to promote a change in society norms and attitudes around gender. Utilising already-existing local resources and entities, such as community centres, family organisations, local governments, and maternity healthcare facilities, can also help to expedite the intervention's implementation.

9) **To promote human rights education**, with a particular focus on child rights, women's rights, and rights related to marriages. This initiative should specifically target teenagers and senior individuals, particularly girls, with the aim of challenging and transforming societal perceptions regarding CEFMU and the roles of girls and women in the society.

10) **To empower girls and improve their access to good quality of education** through a variety of strategies, including giving them thorough information, guaranteeing their access to excellent formal education, providing opportunities for vocational training, and setting up support networks to foster an environment that encourages girls to stay in school, pursue their education, and pursue their career goals.

11) **To provide digital literacy, sexual reproductive health education (**in line with the National Strategy for Reproductive and Sexual Health)**,** family planning, marriages and family law, digital security, and healthy online communication trainings for adolescent girls and boys, both in school and outside the school system.